

د عیسی مسیح په هکله د لوقا

انجيل

د کتاب پېژندنه

د لوقا انجيل د ۶۰ نه تر ۷۰ ميلادي کلونو پورې د لوقا په نامه يو سړي ليکلی دی. لوقا يو غيرهودي ډاکتر او د پولوس رسول د نژدې ملگرو څخه ؤ. لوقا د پولوس سره د عیسی مسیح د زېري په رسولو کې مرسته کوله او زيات سفرونه يې ورسره کړي دي. هغه دا زېری چې د عیسی مسیح په هکله دی، د تيوفيلوس په نوم يو سړي ته چې يو لوړ رتبه مامور ؤ، ليکلی ؤ (لوقا ۱: ۱-۴). لوقا د څو عيني شاهدانو څخه معلومات راټول کړ او د روح القدس په لارښوونه يې د هغه څخه يو منظم او سم راپور د عیسی د ژوند په هکله جوړ کړ.

لوقا په دې انجيل کې دا بيانوي چې انسان څرنگه د عیسی مسیح په وسيله خلاصون وموند. وروسته له هغې چې اولني انسان گناه وکړه او د خدای څخه لېرې شو، هغه الهي نقشه چې د انسان د خلاصون په خاطر جوړ شوی ؤ او نبيانو د هغه په هکله نبوت کړی ؤ، د عیسی مسیح د ژوندانه په پېښو کې عملي شو.

د لوقا انجيل د عیسی مسیح په ژوند کې د هغه د زېږېدنې د وخت نه د اسمان تر ختلو پورې مهمې پېښې بيانوي. په دې انجيل کې عیسی

هم د يهوديانو او هم د نورو خلکو د خلاصوونکي په توگه ورپېژني. همدارنگه د لوقا انجيل د ټولني د ټيټ موقف خلکو لکه غير يهوديانو، بنځو، کونډو، د ټولني نه شړل شويو خلکو، غريبانو، محتاجو او معيوبو خلکو ته د عیسی په خدمت باندې ټينگار کوي. ټول انسانان مينې ته اړتيا لري او عیسی د مينې او محبت سرچينه ده. د انسان ډېر مهم او اساسي درد گناه ده او عیسی انسان ته د گناه څخه خلاصون ورکوي. همدارنگه د لوقا په انجيل کې په دعا، روح القدس، د عیسی په ماموریت يا خدمت کولو کې د بنځو په رول او د خدای له خوا د گناهونو په بخښني باندې زيات ټينگار شوی دی.

د لوقا په انجيل کې اساسي ټينگار د خدای په پاچاهۍ باندې دی. دا هغه وخت دی چې خدای په خلکو باندې حکومت کوي چې د خلکو او د ټولني په ژوند کې مهم بدلونونه رامنځته کړي. عیسی د خدای په حکومت يا واکمنۍ کې ځانگړی رول لري. هغه د مسيح يا وعده شوي پاچا په توگه راغی ترڅو په نړۍ کې د خدای حکومت رامنځته کړي.

د موضوعگانو لست

سريزه: ۱: ۱۱ - ۴

د تعمید ورکوونکي يحيی او عیسی مسيح زېږېدنه او ماشومتوب:

۱: ۱۵ - ۲: ۵۲

د تعمید ورکوونکي يحيی ماموریت: ۳: ۱۱ - ۲۰

د عیسی تعمید او ازمايښتونه: ۳: ۲۱ - ۴: ۱۳

په جليل کې د عیسی مسيح ټولنيز خدمتونه: ۴: ۱۴ - ۹: ۵۰

له جليل خخه تر اورشليمه: ۹: ۵۱ - ۱۹: ۲۷

په اورشليم او د هغه په شاوخوا سيمو کې وروستنی هفته:

۱۹: ۲۸ - ۲۳: ۵۶

د عیسی بیا راژوندي کېدل، رابنکاره کېدل او پورته ختل: ۲۴: ۱۱

۵۳ -

۱ (۱) بناغلی تیوفیلوسه:

ډېرو خلکو کونښن کړی دی ترڅو هغه پېښې بیان کړي چې زمونږ په منع کې رامنځته شوې دي. (۲) هغوی هغه څه لیکلي دي چې مونږ ته د عیني شاهدانو او د خدای د کلام د خدمتگارانو له خوا رارسېدلي دي. (۳) بناغلی تیوفیلوسه، ما هم په خپل وار سره دا ټولې پېښې له پیل څخه په غور سره وڅېړلې، نو دا راته ښه ښکاره شوه چې هغه تاسو ته په ترتیب سره ولیکم. (۴) دا کار د دې دپاره کوم ترڅو ته د هغو ټولو شیانو په هکله چې ورڅخه خبر شوی یې، په حقیقت پوه شې.

د یحیی د زېږېدنې په هکله پېښگويي

(۵) د یهودیې د پاچا هیروديس په زمانه کې یو یهودي کاهن و چې زکریا نومېده او د ایبا د ډلې څخه و. د هغه ښځه الیزابت نومېده او هغه هم د هارون کاهن د کورنۍ څخه وه. (۶) هغوی دواړه د خدای په نظر کې رښتیني خلک وو او په پوره توګه یې د څښتن په ټولو قوانینو او حکمونو باندې عمل کاوه. (۷) خو هغوی اولاد نه درلود، ځکه چې الیزابت شنه وه او دواړه ډېر زاړه وو.

٨) کله چې د خدای په کور کې د خدمت وار د زکریا ډلې ته ورسېده، نو زکریا د کاهن په توګه په خپله وظیفه کې بوخت شو.

٩) د کاهنانو د دود له مخې هغه د پچې په وسیله غوره شو، ترڅو د خدای کور ته ننوځي او خوشبويي وسوځوي. ١٠) د خوشبويی د سوځولو په وخت کې ګڼ شمېر عبادت کوونکي دباندې ولاړ وو او دعا یې کوله. ١١) په دې وخت کې د څښتن یوه فرېښته زکریا ته وربښکاره شوه چې د قربانۍ د ځای ښي خواته چې خوشبويي په کې سوځېدله، ولاړه وه. ١٢) کله چې زکریا هغه ولیدله نو ټکان یې وخوړ او وېره ورباندې راغله. ١٣) خو فرېښتې هغه ته وویل: «ای زکریا، مه وپرېره! ستا دعا قبوله شوې ده او ستا ښځه الیزابت به تاته یو زوی وزېږوي او ته به په هغه باندې یحیی نوم کېږدې. ١٤) هغه به ستا دپاره د خوښۍ او خوشحالی سبب شي او ډېر خلک به د هغه په زېږېدلو خوشحالي وکړي. ١٥) ځکه چې هغه به د څښتن په نظر کې لوی سړی وي. هغه باید هېڅکله شراب او یا داسې کوم شی ونه څښي چې ورباندې نشه شي. هغه به د مور د ګېډې نه د روح القدس څخه ډک وي، ١٦) او ډېر اسراییلیان به د خپل څښتن خدای خواته راواړوي. ١٧) یحیی به په هماغه روح او قدرت سره چې الیاس نبي درلود د څښتن په مخکې روان وي، ترڅو پلرونه او اولادونه سره پخلا کړي، سرکښه کسان د نېکانو د حکمت نه ډکې لارې ته راوگرځوي او خلک د څښتن راتللو ته تیار کړي.»

١٨) زکریا فرېښتې ته وویل: «زه څنګه په دې باور کولای شم چې داسې به وشي؟ ځکه چې زه زوړ سړی يم او ښځه مې هم زړه ده.»

١٩) فرېښتې په ځواب کې وویل: «زه جبرائیل يم چې د خدای په

حضور کې ودرېږم. زه رالېږل شوی يم چې ستا سره خبرې وکړم او دا زېږی درته درکړم. (۲۰) خو گوره، ته به گونگ شي او د دې شيانو تر پېښېدو پورې به خبرې نه شي کولای، ځکه چې تا زما په خبرو چې په ټاکل شوي وخت کې به رښتيا شي، باور ونه کړ.

(۲۱) په دې وخت کې خلکو د زکريا دپاره انتظار کاوه او حيران وو چې هغه ولې د خدای په کور کې دومره زيات وخت تېر کړ. (۲۲) کله چې هغه راووت، د هغوی سره يې خبرې نه شوې کولای. نو دوی پوه شول چې هغه د خدای په کور کې کومه رويا ليدلې، ځکه چې هغوی ته يې په لاسونو اشارې کولې خو خبرې يې نه شوې کولای.

(۲۳) کله چې د خدای په کور کې د زکريا د خدمت موده پای ته ورسېدله، نو هغه بېرته خپل کور ته لاړ. (۲۴) څه موده وروسته د هغه ښځه اليزابت اميدواره شوه او پنځه مياشتې يې خپل ځان د خلکو څخه پټ وساته او د خپل ځان سره به يې ويل: (۲۵) «څښتن اوس زما دپاره دا کار وکړ او په ما يې رحم وکړ او زه يې د خلکو په مخکې د شرم څخه خلاصه کړم.»

د عیسی مسیح د زېږېدنې په هکله پېشگويي

(۲۶) د اليزابت د اميدواری په شپږمه مياشت خدای جبرائيل فرښته د جليل په ولايت کې د ناصري په نوم يو ښار ته ولېږله، (۲۷) ترڅو يوې پېغلې ته چې د يوسف نومي سړي سره يې چې د داود پاچا د کورنۍ څخه ؤ کوژدن شوې وه، ورشي. د هغې پېغلې نوم مريم ؤ.

۲۸ فرښته هغې ته راغله او ويې ويل: «سلام په تا چې ډېر فضل درباندي شوی دی، خښتن ستا سره مل دی.» ۲۹ مريم د فرښتې په خبره ډېره وارخطا شوه او په فکر کې ډوبه شوه چې د دې خبرو معنی به څه وي. ۳۰ فرښتې هغې ته وويل: «ای مريمې، مه وپرېره! خدای په تا مهربانه شوی دی. ۳۱ گوره، ته به اميدواره شي او زوی به دې وشي او د هغه نوم به عیسی کېږدي. ۳۲ هغه به لوی شخصیت وي او د خدای تعالی د زوی په نوم به یاد شي. خښتن خدای به د هغه د نیکه داود تخت هغه ته ورکړي. ۳۳ هغه به د تل دپاره د یعقوب په اولادې باندي پاچاهي کوي او د هغه پاچاهي به هېڅکله نه ختمیږي.» ۳۴ مريم فرښتې ته وويل: «داسې څنگه کېدای شي؟ زه لا پېغله يم او تر اوسه واده شوې نه يم.» ۳۵ فرښتې په ځواب کې وويل: «په تا به روح القدس نازل شي او د خدای تعالی قدرت به په تا باندي سیوری وکړي او له دې امله به هغه سپېڅلی ماشوم د خدای تعالی د زوی په نوم یاد شي. ۳۶ وگوره، ستا خپلوانه الیزابت به هم په زاړه عمر کې زوی راوړي. سره له دې چې هغې ته شنده او بې اولاده ويل کېدله، خو اوس شپږ میاشتې کیږي چې اميدواره ده. ۳۷ ځکه چې د خدای دپاره هېڅ کار ناشونی نه دی.» ۳۸ مريم وويل: «زه د خښتن خدمتگاره يم. تا چې څه وويل هماغسې دې وشي.» او فرښته ورڅخه لاړه.

مريم د الیزابت لیدلو ته ورځي

۳۹ څه موده وروسته مريم روانه شوه او په بیړه یو ښار ته چې د یهودیې په غرنۍ سیمه کې ؤ، لاړه. ۴۰ هغه د زکریا کور ته

ورنوتله او په اليزابت يې سلام وچاوه. (٤١) کله چې اليزابت د
مريم سلام واورېد، نو په گېډه کې يې ماشوم ټوپونه ووېل. اليزابت د
روح القدس نه ډکه شوه (٤٢) او په لوړ اواز سره يې وويل: «ته په
ټولو بڼو کې يوه ډېره مبارکه بڼه يې او هغه ماشوم مبارک دی
چې ستا نه به پيدا شي! (٤٣) زه څوک يم چې زما د بادار مور دې
زما ليدلو ته راشي؟ (٤٤) کله چې ستا د سلام اواز زما تر غوږ شو،
نو ماشوم له خوشحالی نه زما په گېډه کې ټوپونه ووېل. (٤٥) ته
څومره بختوره يې چې په دې باندې دې باور وکړ چې څښتن درته
څه ويلې وو هغه به پوره شي.»

د مريم د ثنا او صفت سندره

(٤٦) مريم وويل:

«بيانوي مې زړه لويې د څښتن

(٤٧) دی زما روح خوشحاله

ځکه خدای مې دی ژغورونکی

(٤٨) ځکه زه يې کرمه ياده، خپله عاجزه خدمتگاره

له همدې اوس نه به ټول خلک ما بختوره بولي

(٤٩) ځکه قادر خدای کړي لوی کارونه ماته

چې سپېڅلی یې دی نوم

د یو نسل نه تر بله کړي رحمت (۵۰)

په هغو خلکو باندې چې کوي وپره ځینې

هغه کړي دي قوي کارونه په خپلو مټو (۵۱)

کبرجن خلک یې خواره واره کړل

د خپلو زړونو د خیالونو سره

راغورځولي یې شاهان خپلو تختونو څخه (۵۲)

سرلوړي کړي یې دي عاجزه خلک

ماړه کړي یې دي وږي په ښو شیانو (۵۳)

شتمن خلک یې شپړلي تش لاسونه

مرسته یې کړې د خپل خادم اسراییلو سره (۵۴)

رحم یې کړی تل په خپلو خلکو

لکه یې څنگه چې وعده کړې وه زمونږ نیکونو، (۵۵)

ابراهیم او اولادې سره یې د تل دپاره»

۵۶) مريم نژدې درې مياشتې د اليزابت سره پاتې شوه او بيا بېرته خپل کور ته لاړه.

د يحيى زېږېدنه

۵۷) هغه وخت راورسېد چې اليزابت ماشوم وزېږوي او د هغې زوی پيدا شو. ۵۸) گاونډيانو او خپلوانو يې واورېدل چې څښتن په هغې باندې ډېر رحم کړی دی او ټولو ورسره خوشحالي وکړه. ۵۹) کله چې ماشوم د اتو ورځو شو نو هغوی راغلل چې سنت يې کړي او غوښتل يې چې د خپل پلار زکريا نوم پرې کېږدي. ۶۰) خو مور يې وويل: «نه، د هغه نوم به يحيى وي.» ۶۱) هغوی ورته وويل: «خو ستاسو په خپلوانو کې په دې نوم څوک نشته.» ۶۲) بيا هغوی د هغه پلار ته اشاره وکړه او پوښتنه يې ترې وکړه چې په ماشوم باندې کوم نوم غواړي کېږدي. ۶۳) زکريا يوه تخته راوغوښتله او په هغې باندې يې وليکل: «د هغه نوم يحيى دی.» هغوی ټول ډېر حيران شول. ۶۴) زکريا سمدلاسه بېرته په خبرو راغی او خدای ته په ثنا ويلو يې پيل وکړ. ۶۵) ټول گاونډيان وورېدل او د يهوديې په ټوله غرنۍ سيمه کې خلکو د دې شيانو په هکله خبرې کولې. ۶۶) هر چا چې دا خبره اورېدله نو د هغې په هکله يې فکر کاوه او پوښتنه يې کوله: «د دې ماشوم څخه به په راتلونکي کې څه جوړ شي؟» ځکه چې د څښتن لاس د هغه په سر باندې ؤ.

د زکريا پېشگويي

۶۷) د يحيى پلار زکريا د روح القدس نه ډک شو او داسې

«تښا او صفت دې وي خښتن ته چې دی خدای د اسراييلو ۶۸»

ځکه راغی چې وکړي مرسته د خپل قوم سره چې کړي ازاد

هغوی

هغه پیدا کړ مونږ ته زورور ژغورونکی ۶۹»

د اولادې نه د داود چې خدمتگار يې ؤ خپل

لکه څنگه چې پخوا يې وو ويلی ۷۰»

په خوله د سپېڅلو پخوانيو پيغمبرانو

چې مو خلاص کړي د خپلو دښمنانو ځينې ۷۱»

د هغو خلکو څخه چې کوي کرکه له مونږ

رحم وبه کړي هغه زمونږ نيکونو باندې ۷۲»

او رايادوي به خپل سپېڅلی لوظ

هغه قسم چې ؤ خوړلی هغه ۷۳»

زمونږ د نيکه ابراهيمه سره

چې به کړي خلاص هغه مونږ له دښمنانو ځينې ۷۴»

چې بي له وپري وکړو مونږه خدمت د هغه

٧٥ په ټول ژوندون کې د پاکي او رښتينولي سره

٧٦ او اي ماشومه زما

ته به يادپري پيغمبر د خدای تعالی

حکله چې چې ځي به له څښتنه مخکې

چې کړي تياره لاره ته د هغه دپاره

٧٧ چې په دې پوه کړي قوم د هغه

چې دوی به ومومي خلاصون

د خپلو گناهونو په بخښلو سره

٧٨ زمونږ د خدای د رحم او مهرباني په سبب

په مونږ را وبه خپري لمر د سهار

پاس له اسمانه څخه

٧٩ ترڅو چې راولي رڼا په هغو خلکو باندې

چې تېروي ژوند په تيارو کې د مرگ

او برابر کړي قدمونه زمونږ د سولې او سلامتۍ په لاره»

٨٠ هغه ماشوم غټېده او په روحاني توگه قوي کېده او تر هغه وخته پورې په دښته کې اوسېده، ترڅو د اسراييلو خلکو ته په څرگنده توگه وربښکاره شو.

د عیسی زېږېدنه

(متي ١: ١٨-٢٥)

٢ ١ په هغه وخت کې امپراتور اگوستوس د روم په ټوله

امپراتورۍ کې د سرشمېرنې په خاطر يو فرمان جاري کړ. ٢ دا

لومړنۍ سرشمېرنه وه چې د سوريې د والي کرينوس په وخت کې

وشوه. ٣ هرڅوک خپل ښار ته لار چې خپل نوم وليکي. ٤

نو يوسف هم د جليل د ناصريې د ښار څخه د يهوديې د ولايت د

بيت لحم ښار ته چې د داود پاچا د زېږېدنې ځای ؤ لار، ځکه چې

هغه د داود د کورنۍ څخه ؤ. ٥ يوسف د مريم سره چې کوژدنه

يې وه او اميدواره وه، د نوم ليکنې دپاره هلته لار. ٦ او کله چې

هغوی په بيت لحم کې وو د هغې د ماشوم د زېږېدلو وخت راورسېد.

٧ هغې خپل لومړنی اولاد چې هلک ؤ، وزېږاوه. هغه يې په

اورني کې تاو کړ او په آخور کې يې کېښود، ځکه چې په مسافرځانه

کې د هغوی دپاره ځای نه ؤ.

شپږو ته د فرښتو زېږی

٨ په هغې سيمه کې څو شپانه وو چې په شاوخوا ځمکو کې

اوسپدل او د شپې به يې په خپلو رمو باندې پام کاوه. (۹) د څښتن
 فرښته هغوی ته ښکاره شوه او د څښتن د جلال رڼا په هغوی باندې
 وځلېدله. هغوی سخت ووپرېدل. (۱۰) خو فرښتې هغوی ته وويل:
 «مه وپرېږئ، ما تاسو ته يو زېږی راوړی چې د ټولو خلکو دپاره به
 يوه لويه خوشحالي وي. (۱۱) همدا نن د داود په ښار کې ستاسو
 دپاره يو خلاصونکی زېږېدلی دی چې هغه مسيح او څښتن دی.
 (۱۲) او ستاسو دپاره به دا نښه وي چې يو ماشوم به پيدا کړی چې
 په اورني کې به تاو شوی وي او په آخور کې به پروت وي.» (۱۳)
 ناڅاپه د هغې فرښتې سره يو لوی اسماني لښکر راښکاره شو چې د
 خدای دا ثنا يې ويله:

(۱۴) «خدای ته دې وي جلال په لوړو اسمانونو کې

او سوله او سلامتي دې وي په ځمکه باندې

په هغو خلکو باندې چې ترې راضي دی هغه»

(۱۵) کله چې فرښتې هغوی پرېښودل او بېرته اسمان ته لاړې، نو
 شپږو يو بل ته سره وويل: «راځئ چې بيت لحم ته لاړ شو او هغه څه
 چې پېښ شوي دي او څښتن مونږ د هغې څخه خبر کړي يو،
 ووينو.» (۱۶) نو هغوی په منډه لاړل، مريم او يوسف يې پيدا کړل او
 ويې ليدل چې ماشوم په آخور کې پروت دی. (۱۷) کله چې شپږو
 هغه ماشوم وليد، نو څه چې يې د هغه په هکله اورېدلي وو، ټول يې
 خبر کړل. (۱۸) هر چا چې د شپږو خبرې اورېدلي نو حيران پاتې
 کېدل. (۱۹) خو مريم دا ټول شيان په خپل زړه کې ساتل او د هغو

په هکله يې ډېر فکر کاوه. (۲۰) شپانه بېرته لاپړل او څه چې يې اورېدلي او ليدلي وو د هغې دپاره يې د خدای لويي بيانوله او ثنا يې ويله، ځکه دا هغه څه وو چې فرښتې هغوی ته ويلې وو.

په عیسی باندې نوم ایښودل

(۲۱) په اتمه ورځ کله چې د ماشوم د سنتولو وخت راوړسېد، نو په هغه يې عیسی نوم کېښود. دا هغه نوم ؤ چې مخکې له دې چې مريم اميدواره شي فرښتې ورباندې ایښی ؤ.

خدای ته د عیسی وقف کېدل

(۲۲) کله چې د موسی د شریعت له مخې د یوسف او مريم د پاکوالي د مراسمو وخت راوړسېد، نو هغوی هغه ماشوم اورشليم ته بوتله چې څښتن ته يې وړاندې کړي. (۲۳) لکه څنګه چې په شریعت کې لیکل شوي دي: «هر لومړنی نر ماشوم چې پیدا شي باید څښتن ته وقف شي.» (۲۴) نو هغوی د شریعت له مخې قرباني وکړله یعنې یوه جوړه کوترې یا دوه ځوانې قمري گانې.

(۲۵) په هغه وخت کې په اورشليم کې د شمعون په نوم یو سړی اوسېده. هغه یو رښتینی او پرهېزګاره سړی ؤ او د اسراييلو د ژغورنې انتظار يې کاوه او روح القدس ورسره ؤ. (۲۶) روح القدس شمعون ته دا په ښکاره ويلي وو چې ترڅو پورې د څښتن له خوا وعده شوی مسیح ونه وینې، ته به نه مړ کېږي. (۲۷) شمعون د روح القدس په لارښوونه دننه د خدای کور ته راغی. کله چې د عیسی مور او

پلار ماشوم هلته راوست ترخو د هغه دپاره هغه څه وکړي چې د
موسی شریعت یې غوښتنه کوله، (۲۸) نو شمعون هغه ماشوم په غېږ
کې واخیست او د خدای ثنا یې وویل:

(۲۹) «ای خښتن تعالی، اوس دې رخصت کړه

خپل خادم د دې نړۍ نه په سلامتی سره

لکه چې څنگه تا وعده کړې وه

(۳۰) ځکه چې ما ستا خلاصون ولیده په خپلو سترگو

(۳۱) هغه خلاصون چې تیار کړی دی تا

د ټولو خلکو په حضور کې

(۳۲) یوه رڼا چې به ښکاره کړي اراده ستا

غیریهودو ته

او کړي به ستا قوم اسراییل سرلوری»

(۳۳) د ماشوم مور او پلار په هغو خبرو چې شمعون د هغه په هکله
وکړې حیران شول. (۳۴) شمعون د هغوی دپاره د خیر دعا وکړه او د

عیسی مور مریم ته یې وویل: «دا ماشوم په اسراییلو کې د ډېرو د
بربادی او یا سرلوری دپاره د خدای له خوا غوره شوی دی. هغه د

خدای له خوا یوه نښه ده چې ډېر خلک به یې مخالفت وکړي (۳۵)

او په دې ډول به د ډېرو زړونو پټ خیالونه ښکاره شي. او ای
مریمې، غم به لکه د تېرې تورې په شان ستا زړه هم سوری سوری
کړي.»

٣٦ هلته یوه پیغمبره وه چې حنا نومېدله او ډېره زړه وه، هغه د
فنوییل لور وه او د اشیر د قبیلې څخه وه. هغه د واده څخه وروسته
یوازې اووه کاله د خپل مېړه سره واوسېدله او له هغې وروسته یې
مېړه مړ شو. ٣٧ اوس هغه څلور اتیا کلنه او کونډه وه. هغه هېڅکله
د خدای د کور څخه نه وتله، بلکې شپه او ورځ به یې په روژه نیولو
او دعا کولو سره د خدای عبادت کاوه. ٣٨ حنا په هماغه وخت
کې یوسف او مریم ته راغله، د خدای شکر یې وویست او د هغو ټولو
خلکو سره یې چې د اورشلیم د ازادۍ په تمه وو د هغه ماشوم په
هکله خبرې وکړې.

عیسی په ناصري کې لوی شو

٣٩ کله چې یوسف او مریم هرڅه د شریعت له مخې سرته
ورسول، نو بېرته خپل ښار ناصري ته چې په جلیل کې ؤ، راستانه
شول. ٤٠ هغه ماشوم لوی او قوي شو، هغه د حکمت څخه ډک ؤ
او د خدای فضل ورسره ؤ.

دولس کلن عیسی د خدای په کور کې

٤١ د عیسی مور او پلار به هر کال د فسحې د اختر دپاره اورشلیم
ته تلل. ٤٢ کله چې عیسی دولس کلن شو نو هغوی د خپل دود او

دستور له مخې د اختر دپاره اورشليم ته لارل. (۴۳) كله چې د اختر

ورځې پاى ته ورسېدلې، هغوى بېرته خپل كور ته روان شول او

عيسى چې لا كوچنى هلك ؤ په اورشليم كې پاتې شو، خو د هغه

مور او پلار ترې خبر نه وو. (۴۴) هغوى گومان كاوه چې عيسى د

نورو مسافرو په ډله كې روان دى. هغوى ټوله ورځ سفر وكړ او بيا

يې د خپلو خپلوانو او ملگرو په منځ كې د هغه په لټولو پيل وكړ.

(۴۵) كله يې چې هغه پيدا نه كړ نو بېرته اورشليم ته لارل ترڅو هغه

ولټوي. (۴۶) درې ورځې وروسته يې هغه د خداى په كور كې پيدا

كړ چې د ديني عالمانو سره ناست ؤ، هغوى ته يې غوږ نيولى ؤ او

پوښتنې يې ترې كولې. (۴۷) هر چا چې د عيسى خبرې اورېدلې، نو

د هغه پوهې او ځوابونو ته حيران پاتې كېدل. (۴۸) كله چې مور او

پلار يې هغه وليد، نو حيران شول او مور يې ورته وويل: «گوره

زويه، مونږ سره دې ولې داسې وكړل؟ ما او پلار دې په ډېرې

اندېښنې سره ته لټولې.» (۴۹) هغه ورته وويل: «تاسو ولې زه لټولم؟

ايا په دې نه پوهېدلئ چې زه بايد د خپل پلار په كور كې واوسم؟»

(۵۰) خو هغوى د هغه د خبرې په مقصد پوه نه شول. (۵۱) نو

عيسى د هغوى سره بېرته ناصرې ته لار او د هغوى تابع ؤ. مور يې

دا ټولې خبرې په خپل زړه كې ساتلې. (۵۲) عيسى د قد او حكمت

په لحاظ لويېده او د خداى او خلكو خوښېده.

د تعميد غسل وركوونكي يحيى وعظ

(متي ۳: ۱-۱۲ او مرقوس ۱: ۱-۸ او يوحنا ۱: ۱۹-۲۸)

۳ (۱) د تيبريوس امپراتور د حكومت په پنځلسم كال كله چې

پانتیاس پیلاتوس د یهودیې والي ؤ او هیرودیس د جلیل حاکم ؤ او
د هغه ورور فیلیپوس د ایتوریې او ترخونیتس د سیمو حاکم او
لیسانوس د آییلینې حاکم ؤ، (۲) او حناس او قیافا لوی کاهنان وو،
په هغه وخت کې د خدای کلام په دښته کې د زکریا په زوی یحیی
باندې نازل شو. (۳) نو یحیی د اردن د سیند شاوخوا ټوله سیمه کې
گرځېده او وعظ یې کاوه چې د خپلو گناهونو د بڅښنې په خاطر
توبه وباسئ او د تعمید غسل واخلي. (۴) لکه څنګه چې د اشعیا
پیغمبر په کتاب کې لیکل شوي دي:

«یو څوک چیغې وهي په بیابان کې

کړئ تیاره د څښتن دپاره لاره

لاره کړئ سمه د هغه دپاره

(۵) ډکه به شي هره دره

هواره به شي هره غونډۍ او غر

کږې لارې به شي سمې

او شي به هوار کنډ او کپر ځایونه

(۶) بیا به وويني ټول انسانان د خدای خلاصون»

(۷) یحیی هغو گڼ شمېر خلکو ته چې د هغه په لاس د تعمید

غسل اخیستلو ته راغلي وو، وویل: «ای د مارانو بچیانو! تاسو چا

خبر کړئ چې د راتلونکي غضب څخه وتبنتی؟ (۸) نو بیا داسې کارونه وکړئ ترڅو دا وښايي چې تاسو د گناهونو نه توبه ويستلې ده. د خپلو ځانونو سره داسې مه وایئ چې ابراهیم زمونږ پلار دی. ځکه چې زه درته وایم چې خدای کولای شي د دې تیرو څخه هم ابراهیم ته اولادونه پیدا کړي. (۹) همدا اوس د ونو بېخونو ته تبر نیول شوی دی او هره ونه چې ښه مېوه نه نیسي، هغه به ووهل شي او په اور کې به واچول شي.»

(۱۰) خلکو د هغه څخه پوښتنه وکړه: «نو بیا مونږ څه وکړو؟» (۱۱) هغه ځواب ورکړ: «څوک چې دوه کمیسونه لري، نو یو دې هغه چاته ورکړي چې نه یې لري او همدارنگه چا سره چې خواړه وي هغه دې هم د نورو سره ووېشي.» (۱۲) مالیه ټولوونکي هم د تعمید د غسل اخیستلو دپاره راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ای استاذه! مونږ باید څه وکړو؟» (۱۳) هغه ځواب ورکړ: «د ټاکل شوې اندازې څخه زیاته مالیه مه اخلئ.» (۱۴) همدارنگه ځینو عسکرو هم ورڅخه پوښتنه وکړه: «او مونږ څه وکړو؟» هغوی ته یې وویل: «د چا څخه په زوره پیسې مه اخلئ او په هېچا باندې په دروغو تور مه لگوئ. په خپله تنخوا باندې قناعت وکړئ.»

(۱۵) خلکو انتظار کاوه او په خپلو زړونو کې یې د یحیی په هکله فکر کاوه چې هغه به مسیح وي که نه. (۱۶) نو یحیی هغوی ټولو ته وویل: «زه تاسو ته په اوبو باندې د تعمید غسل درکوم، خو یو څوک راروان دی چې هغه زما څخه ډېر زورور دی. زه حتی د دې لایق هم نه یم چې د هغه د خپلیو تسمې خلاصې کړم. هغه به تاسو ته په

روح القدس او په اور باندې د تعمید غسل درکوي. (۱۷) هغه خپله
بناخی په لاس کې نیولې ده چې خپل درمند پاک کړي او غنم په
خپل ګودام کې سره راټول کړي، خو بوس به په هغه اور کې سوځوي
چې هېڅکله نه مړ کېږي.»

(۱۸) یحیی په ډېرو نورو طریقو خلک هڅول او هغوی ته یې زېږی
اوراوه. (۱۹) خو یحیی هیروډیس والي د خپلې وړېندارې هیروډیا
سره د ناروا اړیکو درلودلو او نورو ټولو بدو کارونو له امله ملامت
کړ. (۲۰) بیا زندان ته د یحیی په اچولو سره هیروډیس یو بل بد کار
هم وکړ.

عیسی د تعمید غسل اخلي

(متي ۳: ۱۳-۱۷ او مرقوس ۱: ۹-۱۱)

(۲۱) کله چې ټولو خلکو ته د تعمید غسل ورکړل شو، نو عیسی ته
هم د تعمید غسل ورکړل شو. کله چې هغه دعا کوله نو د اسمان
دروازه پرانیستل شوه (۲۲) او روح القدس په هغه باندې د کوترې په
شکل رانازل شو او د اسمان څخه یو اواز راغی: «ته زما ګران زوی
یې. زه ستا نه خوشحاله یم.»

د عیسی شجره

(متي ۱: ۱-۱۷)

(۲۳) عیسی شاوخوا د دېرشو کالو په عمر و چې خپل خدمت یې
پیل کړ او خلکو ګومان کاوه چې هغه د یوسف زوی دی. یوسف د

هالي زوی ؤ، (۲۴) هالي د متات زوی ؤ، متات د لاوي زوی ؤ،
 لاوي د ملكي زوی ؤ، ملكي د ينا زوی ؤ، ينا د يوسف زوی ؤ، (۲۵)
 يوسف د متاتيا زوی ؤ، متاتيا د عاموس زوی ؤ، عاموس د ناحوم
 زوی ؤ، ناحوم د حسلي زوی ؤ، حسلي د نجبي زوی ؤ، (۲۶) نجبي د
 مات زوی ؤ، مات د متاتيا زوی ؤ، متاتيا د شمعي زوی ؤ، شمعي د
 يوسک زوی ؤ، يوسک د يوداه زوی ؤ، (۲۷) يوداه د يوحنا زوی ؤ،
 يوحنا د ريسا زوی ؤ، ريسا د زروبابل زوی ؤ، زروبابل د شالتي ييل
 زوی ؤ، شالتي ييل د نيري زوی ؤ، (۲۸) نيري د ملكي زوی ؤ،
 ملكي د آدي زوی ؤ، آدي د قوسام زوی ؤ، قوسام د ايلمودام زوی
 ؤ، ايلمودام د غير زوی ؤ، (۲۹) غير د يوشع زوی ؤ، يوشع د ايلعازر
 زوی ؤ، ايلعازر د يوريم زوی ؤ، يوريم د متات زوی ؤ، متات د
 لاوي زوی ؤ، (۳۰) لاوي د شمعون زوی ؤ، شمعون د يهودا زوی ؤ،
 يهودا د يوسف زوی ؤ، يوسف د يونان زوی ؤ، يونان د ايلياقيم زوی
 ؤ، (۳۱) ايلياقيم د مليا زوی ؤ، مليا د مينان زوی ؤ، مينان د متاتا
 زوی ؤ، متاتا د ناتان زوی ؤ، ناتان د داود زوی ؤ، (۳۲) داود د يسي
 زوی ؤ، يسي د عوبيد زوی ؤ، عوبيد د بوغز زوی ؤ، بوغز د شلمون
 زوی ؤ، شلمون د نحشون زوی ؤ، (۳۳) نحشون د عميناداب زوی ؤ،
 عميناداب د ادمين زوی ؤ، ادمين د آرام زوی ؤ، آرام د حزررون زوی
 ؤ، حزررون د فارز زوی ؤ، فارز د يهودا زوی ؤ، (۳۴) يهودا د يعقوب
 زوی ؤ، يعقوب د اسحاق زوی ؤ، اسحاق د ابراهيم زوی ؤ، ابراهيم د
 تارح زوی ؤ، تارح د ناحور زوی ؤ، (۳۵) ناحور د سروج زوی ؤ،
 سروج د رعو زوی ؤ، رعو د فلج زوی ؤ، فلج د عابر زوی ؤ، عابر د
 صالح زوی ؤ، (۳۶) صالح د قينان زوی ؤ، قينان د ارفكشاد زوی ؤ،
 ارفكشاد د سام زوی ؤ، سام د نوح زوی ؤ، نوح د لامک زوی ؤ،

٣٧) لامک د متوشالغ زوی ؤ، متوشالغ د خونخ زوی ؤ، خونخ د یارد زوی ؤ، یارد د مهليل زوی ؤ، مهليل د قينان زوی ؤ، (٣٨) قينان د انوش زوی ؤ، انوش د شيت زوی ؤ، شيت د آدم زوی ؤ، او آدم خدای پيدا کړی ؤ.

د عیسی ازماينبت

(متي ١: ١١ - ١٢ او مرقوس ١: ١٢ - ١٣)

٤ (١) عیسی چې د روح القدس خخه ډک ؤ، د اردن د سیند خخه راستون شو او هماغه روح هغه دښتې ته بوتله (٢) او په هغه خای کې خلوښت ورځې د شیطان تر ازماينبت لاندې ؤ. په هغو ورځو کې هغه هېڅ ونه خوړل او په پای کې ډېر وېری شو. (٣) شیطان هغه ته وویل: «که ته د خدای زوی یې نو دې تیرې ته ووايه چې په ډوډۍ بدله شي.» (٤) خو عیسی ځواب ورکړ: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي چې انسان یوازې په ډوډۍ باندې ژوندی نه دی.»

(٥) بیا شیطان هغه یو لوړ خای ته بوتله او د سترگو په رپ کې یې ورته د ټولې نړۍ پاچاهۍ وروښودلې. (٦) شیطان هغه ته وویل: «زه به د دې ټولو واک او اختیار او د هغو شان او شوکت تاته درکړم، ځکه چې دا ماته راکړل شوي دي او هرچا ته چې زه وغواړم هغه ته یې ورکوم.» (٧) که چېرې ته ماته سجده وکړې نو دا ټول به ستا شي.» (٨) عیسی په ځواب کې وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي چې خپل خښتن خدای ته عبادت کوه او یوازې د هغه

٩ بيا شيطان هغه اورشليم ته بوته او د خدای د کور په مناره يې ودراره او ورته ويې ويل: «که چېرې ته د خدای زوی يې نو خپل ځان له دې ځايه بښکته وغورځوه. ١٠ ځکه چې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي چې خدای به خپلو فرښتو ته حکم وکړي چې تا وساتي. ١١ همدارنگه ليکل شوي دي چې هغوی به تا په خپلو لاسونو کې پورته کړي، ترڅو ستا پښه په تيره ونه لگيږي.» ١٢ خو عیسی په ځواب کې وويل: «د خدای په کلام کې ويل شوي دي چې خپل ښښتن خدای مه ازمايي.» ١٣ کله چې شيطان ټولي وسوسې پای ته ورسولې، نو هغه يې د يو څه وخت دپاره پرېښود.

په جليل کې د عیسی د کار پيل

(متي ٤: ١٢ - ١٧ او مرقوس ١: ١٤ - ١٥)

١٤ عیسی د روح القدس په قدرت سره جليل ته راستون شو. د هغه په هکله په ټوله سيمه کې اوازه خپره شوه. ١٥ هغه د يهوديانو په کنيسو کې تعليم ورکاوه او ټولو خلکو د هغه ستاينه کوله.

د ناصري خلک عیسی نه مني

(متي ١٣: ٥٣ - ٥٨ او مرقوس ٦: ١ - ٦)

١٦ بيا عیسی د ناصري ښار ته، يعنې هغه ځای ته چې هغه په کې

لوی شوی ؤ راغی، او لکه څنگه چې د هغه عادت ؤ نو د سبت په

ورځ کنيسې ته لاړ. هغه هلته ودرېده چې د خدای کلام ولولي ١٧

او د اشعيا پيغمبر طومار ورته ورکړل شو. هغه يې پرانيست او هغه
ځای يې پيدا کړ چې په کې ليکل شوي وو:

« ۱۸ خښتن روح په ما باندې نازل شوی دی

ځکه چې زه يې غوره کړی يم

ترڅو غريبانو ته زېری ورسوم

هغه زه رالېږلی يم چې اعلان وکړم

چې بنديان به ازاد شي

ړانده به بينا شي او مظلومان به ازاد شي

او دا اعلان کړم چې د خښتن د مهرباني وخت رارسېدلی

دی.»

۲۰ عیسی طومار بند کړ او هغه يې بېرته د کنيسې مرستيال ته

ورکړ او کښېناست. ټولو خلکو په کنيسه کې د هغه خواته سترگې

نيولې وې. ۲۱ عیسی هغوی ته وويل: «نن چې تاسو د خدای د

کلام دا ليکنه واورېدل، هغه رښتيا شوه.» ۲۲ هغوی ټولو په هغه

باندې ښه وويل او په دې حيران شول چې داسې د فضل خبرې د

هغه د خولې څخه راووتلې او ويل يې: «ايا دا د يوسف زوی نه

دی؟» ۲۳ عیسی هغوی ته وويل: «بې له شکه چې تاسو به ماته دا

متل ووايئ: «ای ډاکتره! خپل ځان روغ کړه.» دا به هم راته ووايئ

چې کوم کارونه چې تا د کپرناحوم په ښار کې کړي دي او مونږ د هغو په هکله اورېدلي، هماغه کارونه په خپل ښار کې هم وکړه.»

٢٤ عیسی زیاته کړه: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هېڅ پیغمبر په خپل وطن کې چا نه دی منلی. ٢٥ دا رښتیا دي چې د الیاس پیغمبر په زمانه کې په اسراییلو کې ډېرې کونډې وې. په هغه وخت کې درې نیم کاله بارانونه نه وو شوي او په ټول وطن کې سخته قحطي راغلې وه. ٢٦ خو الیاس په هغو کونډو کې یوې ته هم د مرستې دپاره ونه لېږل شو، خو یوازې هغې کونډې ته ولېږل شو چې د صیدون د زرفت په سیمه کې وه. ٢٧ همدارنگه د الیشع نبي په زمانه کې په اسراییلو کې ډېر خلک وو چې د جذام په ناروغۍ اخته وو، خو د هغوی څخه یو هم پاک او روغ نه شو، یوازې نعمان چې سوریایي ؤ، روغ شو.» ٢٨ کله چې په کنیسه کې خلکو دا خبرې واورېدلې نو ډېر په قهر شول. ٢٩ هغوی راپاڅېدل او عیسی یې له ښاره وویست او د هغې غونډۍ سرته یې وخپژاوه چې دا ښار ورباندې جوړ شوی ؤ ترڅو لاندې یې وغورځوي. ٣٠ خو هغه د هغوی له منع څخه تېر شو او لاړ.

عیسی پېریانو نیولي سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ١: ٢١ - ٢٨)

٣١ بیا عیسی کپرناحوم ته چې د جلیل یو ښار ؤ لاړ او د سبت په ورځ یې خلکو ته تعلیم ورکاوه. ٣٢ خلک د هغه په تعلیم حیران شول، ځکه چې په پوره اختیار سره یې خبرې کولې. ٣٣ په کنیسه کې یو سړی ؤ چې پېریانو نیولی ؤ او په لوړ اواز یې چیغې ووهلې:

٣٤ «ای عیسیٰ ناصري! زمونږ سره څه کار لري؟ ته راغلی یې

چې مونږ تباہ کړې؟ زه دې پېژنم چې ته څوک یې، ته د خدای

سپېڅلی یې.» ٣٥ عیسیٰ پېري ته حکم وکړ: «غلی شه او د دې

سړي څخه راووځه.» پېري هغه سړی د هغوی په مخکې په ځمکه

راوویشته او بې له دې چې کوم زیان ورته ورسوي ورڅخه ووت.

٣٦ ټول خلک حیران شول او یو بل ته یې ویل: «دا څه خبره ده

چې دا سړی په پوره اختیار او قدرت سره پېریانو ته امر کوي او

هغوی وځي؟» ٣٧ او په دې ډول دا خبره په ټوله سیمه کې خپره

شوه.

عیسیٰ ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

(متي ٨: ١٤-١٧ او مرقوس ١: ٢٩-٣٤)

٣٨ عیسیٰ د کنیسي څخه راووت او د شمعون کور ته لاړ. د

شمعون خواښې سختې تبې نیولې وه او هغوی د عیسیٰ څخه

وغوښتل چې د هغې سره مرسته وکړي. ٣٩ عیسیٰ لاړ او د هغې

په خوا کې ودرېده او تبې ته یې امر وکړ چې هغه پرېږدي. تبې هغه

ښځه پرېښودله، بیا ښځه سمدلاسه پاڅېدله او د هغوی په خدمت یې

پیل کړ.

٤٠ د لمر پرېوتولو په وخت کې اخلکو خپل ناروغان چې په ډول

ډول ناروغیو اخته وو عیسیٰ ته راوستل. هغه په هر یو باندې خپل

لاس کېښود او ټول یې روغ کړل. ٤١ د ډېرو خلکو څخه پېریان

ووتل او چیغې یې وهلې: «ته د خدای زوی یې.» خو عیسیٰ پېریانو

ته حکم وکړ او هغوی یې پرېښودل چې خبرې وکړي، ځکه هغوی

پوهېدل چې هغه مسيح دى.

عيسى په كنيسه كې وعض كوي

(مرقوس ۱: ۳۵ - ۳۹)

۴۲) كله چې سهار شو نو عيسى له بناړه روان شو او يو گوبنه ځاى ته لاړ. خلكو هغه لټاوه او چې كله يې پيدا كړ، نو كوبنبن يې وكړ چې د هغه د تللو مخه ونيسي. ۴۳) خو هغه ورته وويل: «زه بايد نورو بناړونو ته هم د خداى د پاچاهۍ زېرى ورسوم، ځكه چې د همدې كار دپاره رالېږل شوى يم.» ۴۴) نو هغه د يهوديې په ټولو كنيسو كې وعض كاوه.

عيسى خپل لومړني شاگردان ټاكي

(متي ۴: ۱۸ - ۲۲ او مرقوس ۱: ۱۶ - ۲۰)

۵) ۱) يوه ورځ عيسى د جنيسارت د درياب په غاړه ولاړ ؤ او

خلكو يو بل سره ټپله كول چې ځانونه هغه ته ورسوي، ترڅو د

خداى كلام واوري. ۲) هغه وليدل چې د درياب په غاړه دوه

كشتى ولاړې وې، خو ماهي نيونكي ترې رابنكته شوي وو او

جالونه يې وينځل. ۳) عيسى يوې كشتۍ ته چې د شمعون وه،

وروخوت او د هغه څخه يې وغوښتل چې كشتى د غاړې څخه لږه

لږې بوځي. عيسى په كشتۍ كې ناست ؤ او له هغه ځاى څخه يې

خلكو ته تعليم وركاوه. ۴) كله چې هغه خبرې پاى ته ورسولې، نو

شمعون ته يې وويل: «كشتى د اوبو منع ته يو ژور ځاى ته بوځه او

تاسو خپل جالونه اوبو ته وغورځوئ چې ماهيان ونيسئ.» (٥)

شمعون ورته په ځواب كې وويل: «اي باداره! مونږ ټوله شپه خواري

وكړه او هېڅ مو ونه نيول. خو كه چېرې ته وايې نو زه به جالونه

ورواچوم.» (٦) هغوى همداسې وكړل او دومره زيات ماهيان يې

نيول چې نژدې ؤ جالونه وشليږي. (٧) نو هغوى خپلو ملگرو ته

چې په بلې كشتۍ كې وو، اشاره وكړه چې راشي او مرسته ورسره

وكړي. هغوى راغلل او دواړه كشتۍ يې له ماهيانو څخه داسې ډكې

كړې چې نژدې وې ډوبې شي. (٨) كله چې شمعون پطروس وليدل

چې څه وشول، هغه د عيسى پښو ته پرېوت او ويې ويل: «اي پاكه

استازه! زما څخه لېرې شه. ځكه چې زه يو گناهكار انسان يم.» (٩)

پطروس او ټول ملگري يې د دومره زياتو ماهيانو په نيولو حيران

پاتې شول. (١٠) همدارنگه د شمعون شريكان يعقوب او يوحنا چې

د زبدي زامن وو، هم حيران شول. عيسى شمعون ته وويل: «مه

وېرېږه، له دې وروسته به ته ماهيان نه بلکې انسانان رانيسې.» (١١)

كله چې هغوى خپلې كشتۍ وچې ته راوستلې، نو هرڅه يې پرېښودل

او د عيسى پسې روان شول.

عيسى يو جذامي ته شفا ورکوي

(متي ٨: ١-٢ او مرقوس ١: ٤٠-٤٥)

(١٢) يوځل عيسى په يو ښار كې ؤ، هلته يو سړى ؤ چې د جذام په

ناروغۍ اخته ؤ. كله چې هغه سړي عيسى وليد نو په پښو كې يې

پرېوت او زارى يې ورته وكړې: «اي ښاغليه! كه چېرې ته وغواړې

نو كولاى شې چې ما پاك او روغ كړې.» (١٣) عيسى خپل لاس

وراورد کړ او په هغه باندې يې کېښود او ويې ويل: «هو، زه غواړم، پاک او روغ شه.» نو هغه ناروغي سمدلاسه ورڅخه لېرې شوه. (۱۴)

عيسى هغه ته امر وکړ: «په دې هکله هېچا ته څه ونه وايې، خو لاړ شه او کاهن ته خپل ځان وروښايه او کومه قرباني چې موسى يې حکم کړى دى وړاندې کړه، د دې دپاره چې خلکو ته ثابته شي چې ته پاک او روغ شوى يې.» (۱۵) خو د عيسى په هکله خبر نور هم زيات خپور شو او ډېر خلک راغلل چې د هغه خبرې واورى او د خپلو ناروغيو څخه شفا ومومي. (۱۶) خو هغه به گونبه ځايونو ته تللو چې هلته دعا وکړي.

عيسى يو شل ته شفا ورکوي

(متي ۹: ۱-۸ او مرقوس ۲: ۱-۱۲)

(۱۷) يوه ورځ کله چې عيسى تعليم ورکاوه، ځينې فريسيان او د شريعت عالمان چې د جليل د هر کلي، يهوديې او اورشليم څخه راغلي وو، هلته ناست وو او عيسى د خداى په قدرت سره ناروغان روغول. (۱۸) په دې وخت کې څو کسانو چې يو شل سړى يې په کټ کې خملولى ؤ، راغلل. هغوى هڅه کوله چې هغه دننه کور ته بوځي او د عيسى په مخکې يې کېږدي. (۱۹) خو د گنې گونې له امله يې لاره ونه موندله ترڅو هغه دننه بوځي. نو هغه شل سړى يې پاس بام ته پورته کړ، د پخو خښتو په منځ کې يې يو سوري جوړ کړ او هغه يې په کټ کې لاندې رانښکته کړ او د گنې گونې په منځ کې يې د عيسى په مخکې کېښود. (۲۰) کله چې عيسى د هغوى ايمان وليد نو هغه سړي ته يې وويل: «وروره! ستا گناهونه وبخښل شول.» (۲۱)

هغه وخت د شريعت عالمانو او فريسيانو يو له بله سره بحث پيل کړ:

«دا سړی څوک دی چې کفر وايي؟ ايا بې له خدايه څوک کولای شي چې گناهونه وبخښي؟» (٢٢) عیسی د هغوی په خیالونو پوه شو او ورته ویې ویل: «تاسو ولې په خپلو زړونو کې داسې فکرونه کوئ؟» (٢٣) ایا دا خبره اسانه ده چې وویل شي چې ستا گناهونه وبخښل شول یا وویل شي چې پاڅېره او وگرځه؟ (٢٤) خو زه به تاسو ته ثابته کړم چې د انسان زوی د ځمکې په مخ دا اختیار لري چې گناهونه وبخښي.» نو هغه شل سړي ته یې وویل: «زه تاته وایم پاڅېره، کټ دې واخله او خپل کور ته لاړ شه.» (٢٥) نو سمدلاسه هغه سړی د ټولو خلکو په مخکې پاڅېد، خپل کټ یې چې ورباندې پروت ؤ واخیست او په داسې حال کې چې د خدای ثنا یې ویله، خپل کور ته روان شو. (٢٦) هغوی ټول حیران پاتې شول، وپرې واخیستل او د خدای ثنا او صفت یې کاوه او ویل یې: «مونږ نن څه حیرانوونکي شیان ولیدل.»

عیسی لاوي خپل شاگرد ټاکي

(متي ٩: ٩ - ١٣ او مرقوس ٢: ١٣ - ١٧)

(٢٧) له هغې وروسته عیسی دباندي ووت او د لاوي په نوم یو مالیه ټولوونکی یې ولید چې د مالیې راټولولو په ځای کې ناست ؤ. عیسی هغه ته وویل: «ما پسې راځه.» (٢٨) لاوي راپاڅېد، هرڅه یې پرېښودل او د هغه پسې روان شو. (٢٩) بیا لاوي په خپل کور کې د عیسی دپاره یوه لویه مېلمستیا جوړه کړه او په مېلمنو کې زیات شمېر مالیه ټولوونکي او نور خلک هم وو. (٣٠) خو ځینو فريسيانو او د

شريعت عالمان چې د هغوی د ډلې څخه وو د عیسی په شاگردانو اعتراض وکړ او پوښتنه یې وکړه: «تاسو ولې د مالیه ټولونکو او نورو گناهکارانو سره یوځای خورئ او څښئ؟» (٣١) عیسی ورته په ځواب کې وویل: «روغ خلک ډاکتر ته اړتیا نه لري، بلکې ناروغان ورته اړتیا لري. (٣٢) زه د پرهېزگارانو دپاره نه یم راغلی بلکې د گناهکارانو دپاره، ترڅو هغوی توبه وباسي.»

د روژې په هکله پوښتنه

(متي ٩: ١٤ - ١٧ او مرقوس ٢: ١٨ - ٢٢)

(٣٣) ځينو خلکو عیسی ته وویل: «د یحیی شاگردان زیات وخت روژه نیسي او دعاگانې کوي او د فریسیانو شاگردان هم همداسې کوي، خو ستا شاگردان خوري او څښي.» (٣٤) عیسی ځواب ورکړ: «ایا تاسو کولای شئ چې د زوم ملگري د واده په مېلمستیا کې په داسې حال کې چې زوم ورسره وي مجبور کړئ چې روژه ونیسي؟ بې له شکه چې نه. (٣٥) خو داسې وخت به راشي چې زوم به له هغوی څخه بوتلل شي او په هغه وخت کې به هغوی روژه نیسي.»

(٣٦) همدارنگه عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «هېڅوک د نویو کالیو څخه یوه ټوټه نه شلوي چې په زړو کالیو باندې یې پیوند کړي. که داسې وکړي نو هم به هغه نوي کالي وشلیږي او هم به د نویو کالیو ټوټه د زړې سره جوړه رانه شي. (٣٧) نه به څوک تازه شراب په زړو مشکونو کې واچوي، ځکه چې تازه شراب به هغه مشکونه وشلوي، شراب به توی شي او مشکونه به له منځه لاړ شي. (٣٨)

خو تازه شراب بايد په نويو مشکونو کې واچول شي. (٣٩) هېڅوک نه غواړي چې د زړو شرابو له څښلو وروسته تازه شراب وڅښي، ځکه داسې وايي چې زاړه شراب ډېر بڼه دي.»

د سبت په هکله پوښتنه

(متي ١٢: ١-٨ او مرقوس ٢: ٢٣-٢٨)

٦ (١) د سبت په يوه ورځ عيسی د خپلو شاگردانو سره د غنمو په پټيو تېرېده. شاگردانو يې د غنمو وړي راشکول او په لاسونو کې يې مورل او خوړل يې. (٢) ځينو فریسيانو پوښتنه وکړه: «تاسو ولې داسې کار کوئ چې د سبت په ورځ ناروا دی؟» (٣) عيسی هغوی ته په ځواب کې وويل: «ايا تاسو دا نه دي لوستلي کله چې داود او ملگري يې وړي شوي وو نو هغه څه وکړل؟» (٤) هغه د خدای کور ته ننوت، سپېڅلې ډوډۍ يې راواخيستله او ويې خوړه او خپلو ملگرو ته يې هم ورکړه، که څه هم د هغې ډوډۍ خوړل له کاهنانو پرته بل چاته روا نه وو. (٥) بيا عيسی وويل: «د انسان زوی د سبت د ورځې خاوند هم دی.»

عيسی د سبت په ورځ ناروغانو ته شفا ورکوي

(متي ١٢: ٩-١٤ او مرقوس ٣: ١-٦)

٦ (٦) د بل سبت په ورځ عيسی کنيسې ته ننوت او تعليم يې ورکاوه. هلته يو سړی ؤ چې بني لاس يې وچ شوی ؤ. (٧) د شريعت ځينو عالمانو او فریسيانو په ځير سره هغه ته کتل چې وويني ايا عيسی به

د سبت په ورځ چاته شفا ورکوي که نه، ترڅو په هغه باندې د تور لگولو دپاره يو دليل پيدا کړي. (۸) عیسی د هغوی په فکرونو پوه شو او هغه سړي ته چې لاس یې وچ شوی ؤ وویل: «راپاڅېره او د ټولو په مخ کې ودرېره.» نو هغه راپاڅېد او هلته ودرېده. (۹) بیا عیسی هغوی ته وویل: «زه ستاسو څخه پوښتنه کوم: ایا د سبت په ورځ نېکي کول روا دي که بدي کول؟ د يو چا ژوند ژغورل، که له منځه وړل؟» (۱۰) عیسی گردچاپېره هغوی ټولو ته وکتل او بیا یې هغه سړي ته وویل: «خپل لاس دې وغزوه.» هغه خپل لاس وغزاوه او لاس یې روغ شو. (۱۱) خو د شریعت عالمان او فریسیان ډېر په قهر شول او يو بل ته یې وویل چې د عیسی سره څه وکړو.

عیسی د خپلو شاگردانو څخه دولس رسولان ټاکي

(متي ۱۰: ۱-۴ او مرقوس ۳: ۱۳-۱۹)

(۱۲) په هغو ورځو کې عیسی د دعا دپاره غره ته لاړ او ټوله شپه یې خدای ته په دعا کولو تېره کړه. (۱۳) کله چې سهار شو، نو خپل شاگردان یې راوغوښتل او د هغوی له منځ نه یې دولس تنه غوره کړل او هغوی یې د رسولانو په نوم یاد کړل: (۱۴) شمعون چې عیسی ورباندې پطروس نوم کېښود او د هغه ورور اندریاس، یعقوب، یوحنا، فیلیپوس او بارتولما، (۱۵) متي، توما، یعقوب د حلفي زوی او شمعون چې په سرتېري مشهور ؤ (۱۶) او یهودا د یعقوب زوی او یهودا اسخريوتي چې وروسته خاين شو.

عیسی خلکو ته تعلیم او شفا ورکوي

(متي ۴: ۲۳ - ۲۵)

①۷ عیسی د خپلو رسولانو سره د غره څخه رابنکته شو او په یو هوار ځای کې ودرېده. په هغه ځای کې د هغه د پیروانو یوه لویه ډله او د ټولې یهودیې، اورشلیم او د صور او صیدون د ساحلي ښارونو څخه گڼ شمېر خلک موجود وو. ①۸ دا خلک د دې دپاره راغلي وو چې د هغه خبرې واورې او د خپلو ناروغیو څخه روغ شي. همدارنگه هغه خلک چې پېریانو نیولي وو هم راغلي وو او روغ شول. ①۹ ټولو خلکو کوبښښ کاوه چې عیسی ته لاس وروړي، ځکه چې د هغه څخه یو قدرت راووت او ټول به یې روغول.

خوشحالي او غم

(متي ۵: ۱ - ۱۲)

②۰ بیا عیسی خپلو شاگردانو ته مخ راواړاوه او ویې ویل:

«بختور یی تاسو چې اوس غریبان یی،»

ځکه چې د خدای پاچاهي ستاسو ده.

②۱ بختور یی تاسو چې اوس وړي یی، ځکه چې تاسو به ماږه

شی.

بختور یی چې اوس ژاړی، ځکه چې تاسو به وځاندی.

٢٢) بختوریی تاسو چې خلک درڅخه د انسان د زوی په خاطر
کرکه کوي او خپل منځ کې مو نه پرېږدي، سپکاوی درته کوي او
تاسو بدناموي. ٢٣) نو په هغه وخت کې خوښي وکړئ او د
خوشحالی ټوپونه ووهئ، ځکه چې په جنت کې به لوی اجر ولری. د
هغوی نیکونو هم د پیغمبرانو سره همداسې چلند کړی و.

٢٤) خو افسوس دې وي ستاسو شتمنو په حال!

ځکه چې تاسو خپل د سوکالی وخت تېر کړی دی.

٢٥) افسوس دې وي ستاسو په حال چې اوس ماړه یی،

ځکه چې تاسو به وېرې شئ

افسوس دې وي په تاسو چې اوس خاندئ،

ځکه چې ستاسو خدا به په ویر او ژړا بدله شي

٢٦) افسوس دې وي ستاسو په حال کله چې ټول ستاسو صفت

کوي.

ځکه چې د هغوی نیکونو هم د جعلی پیغمبرانو صفت کاوه.

د دښمنانو سره مینه

(متي ٥: ٣٨ - ٤٨، ٧: ١٢)

٢٧) خو زه تاسو ته چې زما خبرې اورئ، وایم چې د خپلو

دبښمنانو سره مينه كوي، څوك چې ستاسو څخه كركه كوي د هغوى سره بڼه كوي. (۲۸) د هغو خلكو دپاره چې په تاسو لعنت وايي، برکت و غواړئ او د هغو خلكو دپاره چې ستاسو سره بد چلند كوي، دعا وكړئ. (۲۹) كه چېرې څوك تاته په يو مخ څپره دركړي نو خپل بل مخ هم ورته ورواړوه. كه څوك درڅخه چپنه واخلي نو پرېږده چې ستا كميښ هم واخلي. (۳۰) كه څوك درڅخه كوم شى و غواړي نو ورته وريې كړه او كه چېرې څوك ستا څخه كوم شى چې هغه ستا وي واخلي، نو بېرته يې ورڅخه مه غواړه. (۳۱) د نورو سره داسې چلند كوي لكه څنگه يې چې تاسو د ځان دپاره د هغوى څخه غواړئ.

(۳۲) كه چېرې يوازې د هغو خلكو سره مينه كوي چې ستاسو سره مينه كوي، نو په دې كې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځكه گناهكاران هم د هغه چا سره مينه كوي څوك چې د هغوى سره مينه كوي. (۳۳) كه چېرې تاسو يوازې د هغو خلكو سره نېكي كوي چې ستاسو سره نېكي كوي، نو په دې كې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځكه چې گناهكاران هم همداسې كوي. (۳۴) كه چېرې هغو خلكو ته پور وركوي چې د بېرته اخيستلو تمه يې لري نو په دې كې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځكه چې گناهكاران هم نورو گناهكارانو ته پور وركوي چې بېرته يې ترې پوره واخلي. (۳۵) خو تاسو د خپلو دبښمنانو سره مينه كوي او د هغوى سره نېكي كوي. پور وركړئ او د بېرته اخيستلو تمه ورڅخه مه كوي. نو دا به ستاسو دپاره لوى اجر وي او تاسو به د خداى تعالى اولادونه يئ، ځكه چې هغه په ناشكړه او بدكارو خلكو هم مهربانه دى. (۳۶) لكه څنگه چې ستاسو

اسماني پلار زړه سواندي دی، نو تاسو هم زړه سواندي اوسئ.

د نورو په هکله قضاوت کول

(متي ۷: ۱ - ۵)

۳۷) د نورو په هکله قضاوت مه کوئ، نو تاسو به تر قضاوت لاندې نه نیول کېږئ. نور خلک مه ملامتوئ، نو خدای به تاسو نه ملامتوي. نور خلک وبخښئ، نو خدای به تاسو وبخښي. ۳۸) نورو ته څه شی ورکړئ، نو تاسو ته به هم درکړل شي. تاسو ته به په ډکې پیمانې، په زور ځای شوې او تر خولې پورې ډکه ستاسو په لمنه کې واچول شي. ځکه په هره پیمانه چې تاسو یې نورو ته ورکوئ په هماغه پیمانه به تاسو ته درکول کېږي.»

۳۹) نو عیسی هغوی ته دا مثال ووايه: «ایا یو ږوند بل ږوند ته لاره بنودلی شي؟ ایا دواړه به په کنده کې ونه غورځیږي؟ ۴۰) شاگرد د خپل استاذ څخه لوی نه دی، خو کله چې یو شاگرد خپلې زده کړې پوره کړي نو د خپل استاذ په شان به شي. ۴۱) ته ولې د خپل ورور په سترګه کې خسني لیدلی شي خو په خپله سترګه کې غټ لرګی لیدلی نه شي؟ ۴۲) څنگه کولای شي خپل ورور ته ووايي چې ای وروره، اجازه راکړه ستا د سترګې څخه خسني وباسم، خو په خپله سترګه کې غټ لرګی لیدلی نه شي؟ ای منافقه! ته باید لومړی د خپلې سترګې څخه لرګی وباسې، بیا کولای شي چې په ښکاره توګه ووينې چې څنگه د خپل ورور د سترګې څخه خسني وباسې.»

ونه د خپلې مېوې څخه پېژندل کېږي

(متي ۷: ۱۷ - ۲۰، ۱۲: ۳۳ - ۳۵)

بنه ونه خرابه مېوه نه نيسي او نه به خرابه ونه بنه مېوه ونيسي. (۴۳)

هره ونه د خپلې مېوې څخه پېژندل کېږي. د اغزو د بوټو څخه (۴۴)

انځر او د ځنگلي بوټي څخه انگور نه شی راتولولی. (۴۵) بنه سپری

د خپل زړه د بڼې خزاني څخه بنه شيان راوباسي او بد سپری د خپل

زړه د بدې خزاني څخه بد شيان راوباسي، ځکه کومې خبرې چې په

زړه کې وي هغه په خوله راوځي.

پوه او ناپوه گلکاران

(متي ۷: ۲۴ - ۲۷)

تاسو ولې ماته استازده، استازده وايئ، خو څه چې درته وایم هغه (۴۶)

نه کوئ؟ هرڅوک چې ماته راشي او زما خبرو ته غوږ ونيسي

او په هغو باندې عمل وکړي، نو زه به تاسو ته وښایم چې هغه د چا

په شان دی. (۴۸) هغه د یو داسې سپري په شان دی چې د خپل کور

د جوړولو دپاره یې ځمکه بنه ژوره کړه او بنیاد یې په تیرو کېښود.

کله چې سپلاب راغی او په هغه کور ورغی، خو هغه یې له ځایه ونه

شو خوځولی، ځکه چې هغه یې کلک جوړ کړی و. (۴۹) خو څوک

چې زما خبرې اوري او عمل ورباندې نه کوي، نو هغه د هغه سپري

په شان دی چې خپل کور یې داسې جوړ کړی و چې تهداب یې نه

و. کله چې په هغه کور باندې سپلاب راغی، نو هغه سمدلاسه راولوېد

او بیخي وران شو.»

عیسی د رومي منصبدار نوکر ته شفا ورکوي

(متي ۸: ۵-۱۳)

۷ (۱) کله چې عیسی خلکو ته خپلې ټولې خبرې وکړې نو

کپرناحوم ته لاړ. (۲) هلته یو رومي منصبدار ؤ او یو نوکر یې درلود چې په هغه ډېر گران ؤ. هغه نوکر ناروغ ؤ او مرگ ته نژدې ؤ.

(۳) کله چې هغه منصبدار د عیسی په هکله واورېدل، نو یو څو

یهودي مشران یې وروولېدل، ترڅو د هغه څخه وغواړي چې راشي او

نوکر یې روغ کړي. (۴) هغوی عیسی ته راغلل او سختې زاری یې

ورته وکړې او ورته ویې ویل: «دا سړی په رښتیا د دې وړ دی چې

مرسته ورسره وکړي، (۵) ځکه چې هغه زمونږ د خلکو سره مینه

لري او مونږ ته یې کنیسه هم جوړه کړې ده.» (۶) نو عیسی د

هغوی سره لاړ. خو کله چې د هغه کور ته نژدې شو نو هغه منصبدار

خپل څو ملگري وروولېدل چې هغه ته ووايي: «بناغلیه! خپل ځان

دې مه په تکلیفوه، زه د دې لایق نه یم چې زما کور ته راشي (۷)

او دا مې هم غوره ونه گڼله چې خپله تاسو ته راشم. ته یوازې حکم

وکړه، نو زما نوکر به روغ شي. (۸) ځکه چې زه هم د بل د امر

لاندې یم او عسکر زما د امر لاندې دي. کله چې کوم یو ته ووايم

چې لاړ شه، نو هغه ځي او بل ته ووايم راشه، نو راځي او خپل نوکر

ته ووايم چې دا کار وکړه، نو هغه یې کوي.» (۹) کله چې عیسی دا

واورېدل نو حیران شو او خلکو ته یې چې ورپسې روان وو، مخ

راواړاوه او ویې ویل: «زه تاسو ته وایم چې ما په اسراییلو کې هم

داسې ایمان نه دی لیدلی.» (۱۰) کله چې لېږل شوي کسان بېرته کور

ته راستانه شول، نو هغه نوکر یې روغ رمټ ولید.

عیسی د یوې کونډې زوی راژوندی کوي

١١) بله ورځ عیسی د خپلو شاگردانو او د خلکو د یوې لویې ډلې سره نایین نومي ښار ته لاړ. ١٢) کله چې د ښار دروازې ته نژدې شو، نو یوه جنازه یې ولیدله چې راووتله. دا مړی د یوې کونډې ښځې ایوازې زوی ؤ او د هغې سره د ښار گڼ شمېر خلک ملگري وو. ١٣) کله چې عیسی هغه ښځه ولیدله، نو زړه یې ورباندې وسوځېده او ورته ویې ویل: «نوره مه ژاړه.» ١٤) بیا هغه وروړاندې شو او په تابوت باندې یې لاس کېښود او کومو خلکو چې تابوت وړلو، ودرېدل. عیسی وویل: «ای ځوانه! تاته وایم راپاڅپره.» ١٥) هغه مړی کېښناست او په خبرو یې پیل وکړ او عیسی هغه بېرته خپلې مور ته وسپاره. ١٦) هغوی ټول وپرې واخیستل او د خدای ثنا یې وویل او ویې ویل: «په مونږ کې یو لوی پیغمبر پیدا شوی دی. خدای راغلی چې د خپل قوم سره مرسته وکړي.» ١٧) عیسی چې څه کړي وو د هغو خبر په ټولې یهودیې او شاوخوا سیمو کې خپور شو.

د عیسی په هکله د یحیی پوښتنه

(متي ١١: ٢ - ١٩)

١٨) د یحیی شاگردانو هغه د دې ټولو کارونو څخه خبر کړ. نو یحیی د هغوی څخه دوه تنه راوغوښتل ١٩) او هغوی یې عیسی ته ورولېږل چې پوښتنه ورڅخه وکړي: «ایا ته هغه څوک یې چې ویل شوي وو باید راغلی وای، یا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» ٢٠) کله

چې هغوی عیسی ته ورغلل، ورته ویې ویل: «مونږ تعمید ورکونکي یحیی تاته رالېرلي یو چې پوښتنه وکړو چې ته هغه څوک یې چې باید راغلی وای یا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» (۲۱) په هماغه ساعت عیسی ډېر خلک د ډول ډول ناروغیو، طاعون او پېریانو څخه روغ کړل او ډېر ږانده یې بینا کړل. (۲۲) هغه د یحیی استازو ته په ځواب کې وویل: «بېرته لار شئ او څه مو چې لیدلي او اورېدلي، هغه یحیی ته ووايئ چې څنگه ږانده بینا کېږي، گودان کولای شي وگرځي، کوم خلک چې په جذام باندې اخته وو هغه پاک او روغ شوي دي او کانه اوري، مړي راژوندي کېږي او غریبانو ته زېږی ورکول کېږي. (۲۳) بختور دی هغه څوک چې په ما شک ونه کړي.»

(۲۴) کله چې د یحیی استازي لارل، نو عیسی د یحیی په هکله د خلکو سره خبرې پیل کړې او ویې ویل: «تاسو د څه شي د لیدلو دپاره دښتې ته تللي وئ؟ ایا د هغې لوڅې د لیدلو دپاره چې باد یې خوځوي؟» (۲۵) نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره تللي وئ؟ ایا د هغه چا د لیدلو دپاره چې ښکلي کالي یې اغوستي وو؟ گورئ، کوم خلک چې قیمتي کالي اغوندي، هغوی په عیش او عشرت کې ژوند تېروي او په مانیو کې اوسېږي. (۲۶) نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره وتلي وئ؟ ایا د یو پیغمبر د لیدلو دپاره؟ هو، زه تاسو ته وایم چې هغه د یو پیغمبر نه هم ډېر لوی دی. (۲۷) دا هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

«گورئ، زه به خپل استازی ستا څخه مخکې ولېږم

چې ستا دپاره لاره تیاره کړي.»

٢٨ عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم چې په دې نړۍ کې د

یحیی څخه بل څوک لوی نه دی زېږول شوی، خو بیا هم د خدای په پاچاهۍ کې تر ټولو کوچنی د هغه نه لوی دی.»

٢٩ کله چې ټولو خلکو او حتی مالیه ټولونکو د عیسی خبرې

واورېدلې، نو په دې یې اقرار وکړ چې د خدای لاره سمه ده، ځکه

چې هغوی د یحیی په لاس د تعمید غسل اخیستی و. ٣٠ خو

فریسیانو او د شریعت عالمانو د خدای هغه مقصد چې د هغوی دپاره

یې درلود رد کړ، ځکه چې هغوی د یحیی په لاس د تعمید غسل نه

واخیستی.

٣١ عیسی وویل: «د دې زمانې خلک د څه شي سره پرتله کړم؟

دا څه ډول خلک دي؟ ٣٢ دوی د هغو ماشومانو په شان دي چې

په بازار کې ناست وي او یو بل ته چیغې وهي او وایي: «مونږ تاسو

ته شپیلۍ ووهله، خو تاسو گډا ونه کړه. مونږ درته د غم سندرې

ووېلې، خو تاسو ونه ژړل. ٣٣ ځکه کله چې تعمید ورکوونکی

یحیی راغی هغه به نه ډوډۍ خوړله او نه یې شراب څښل، نو تاسو

به ویل چې هغه پېریانو نیولی دی. ٣٤ د انسان زوی راغی چې هم

خوري او هم څښي نو تاسو وایئ چې دې سړي ته وگورئ، هغه

خپټور، شرابي او د مالیه ټولونکو او گناهکارانو ملگری دی. ٣٥

خو بیا هم د خدای حکمت د هغو خلکو په وسیله چې هغه یې منلی

دی، رښتیني ثابت شو.»

عیسی د فریسی شمعون په کور کې

۳۶) یو فریسی عیسی ته بلنه ورکړه چې د هغه سره ډوډی وخورې، نو عیسی د هغه کور ته ورغی او د هغه سره دسترخوان ته کښېناست.

۳۷) په هغه ښار کې یوه بدکاره ښځه اوسېدله. هغه خبره شوه چې عیسی د هغه فریسی په کور کې ډوډی خوري، نو د عطرو څخه ډک د مرمرو د بوتل سره راغله. ۳۸) هغه ښځه د عیسی شاته د هغه د

پښو سره ودرېدله او ژړل یې. د هغې اوبښکې د عیسی په پښو باندې توی شوې او هغه لمدې شوې. ښځې هغه په خپلو وینستانو باندې وچې کړلې، د هغه پښې یې ښکل کړې او عطري یې ورباندې واچول.

۳۹) کله چې هغه فریسی چې عیسی یې مېلمه کړی ؤ دا ولیدل، نو د خپل ځان سره یې وویل: «که چېرې دا سړی په رښتیا پیغمبر وای نو هغه باید په دې پوه شوی وای چې دا ښځه چې هغه ته لاس وروړي، څوک ده او څنگه ښځه ده. هغه یوه گناهکاره ښځه ده.»

۴۰) نو عیسی هغه فریسی ته وویل: «ای شمعون! زه غواړم تاته یو څه ووايم.» هغه وویل: «ښه استاذه! ووايه.» ۴۱) عیسی وویل:

«دوه کسانو د یو چا څخه پور اخیستی ؤ، د هغو څخه یو یې پنځه سوه د سپینو زرو سکې پور وړی ؤ او بل یې پنځوس سکې. ۴۲)

هغوی دواړو هېڅ نه لرل چې خپل پور ورکړي، نو پور ورکوونکي هغو دواړو ته خپل پورونه وروبخښل. نو اوس په دې دواړو کې به کوم یو د هغه سره زیاته مینه وکړي؟» ۴۳) شمعون په ځواب کې وویل: «زما په خیال کوم سړي ته چې زیات پور وبخښل شو.»

عیسی وویل: «تا سم قضاوت وکړ.» ۴۴) بیا یې ښځې ته مخ

راواړاوه او شمعون ته يې وويل: «دا بڼځه وينې؟ زه ستا کور ته راغلم خو تا زما د پښو دپاره اوبه رانه وړلې، خو هغې په خپلو اوبنکو باندې زما پښې ووينځلې او په خپلو وينستانو يې وچې کړلې. (۴۵) تا زه بڼکل نه کړم، خو د کوم وخت نه چې زه دلته راغلی يم دا بڼځه لگيا ده زما پښې بڼکلوي. (۴۶) تا زما سر په تېلو غوړ نه کړ، خو هغې زما په پښو عطر واچول. (۴۷) نو زه تاته وایم چې هغې زما سره ډېره مينه وښودله، ځکه چې د هغې ډېر گناهونه وبخښل شول. خو د چا چې لږ بخښل شوي هغه لږه مينه کوي.» (۴۸) بيا عيسی هغې بڼځې ته وويل: «ستا گناهونه وبخښل شول.» (۴۹) دسترخوان ته نورو ناستو مېلمنو په خپلو کې سره وويل: «دا څوک دی چې حتی گناهونه هم بخښي؟» (۵۰) خو عيسی هغې بڼځې ته وويل: «ته خپل ايمان وژغورلې. په خير لاره شه.»

هغو بڼځو چې د عيسی سره يې مرسته وکړله

۸ (۱) څه موده وروسته عيسی ښار په ښار او کلي په کلي گرځېده، وعظ يې کاوه او د خدای د پاچاهۍ زېری يې ورکاوه او هغه دولس شاگردان هم ورسره وو. (۲) يو څو بڼځې چې د پېريانو څخه خلاصې شوې وې او د ناروغيو څخه يې شفا موندلې وه هم ورسره وې: لکه مريم چې په مجدليه مشهوره وه چې اووه پېريان ورڅخه وتلي وو، (۳) یونا د خوزا بڼځه چې مېړه يې د هيروديس د دربار ناظر ؤ، سوسن او نورې ډېرې بڼځې چې د خپلو شتمنيو څخه يې د عيسی او د هغه د شاگردانو سره مرسته کوله.

د دهقان مثال

(متي ۱۳: ۱ - ۹ او مرقوس ۴: ۱ - ۹)

٤ خلک به د يو ښار او بل ښار څخه عیسی ته راتلل او کله چې

ګڼ شمېر خلک سره راټول شول نو هغه ورته دا مثال راوړ: ٥

«يو دهقان د تخم شیندلو دپاره پټي ته لاړ. کله یې چې تخم وشینده،

نو یو څه یې په لاره کې ولوېد، هغه تر پښو لاندې شو او مرغانو

وخوړ. ٦ څه تخم په تیرو کې ولوېد او کله چې راشین شو نو د

لمدبل د کموالي له امله هغه زر وچ شو. ٧ څه تخم په اغزو کې

ولوېد او اغزي ورسره لوی شول او بوټي یې لاندې کړل. ٨ نور

تخم په حاصلخیزه خاوره کې ولوېد. هغه راشین شو او سل چنده

زیات حاصل یې ورکړ.»

کله چې عیسی خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو په لوړ اواز یې

وویل: «که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واوري.»

د مثالونو مقصد

(متي ۱۳: ۱۰ - ۱۷ او مرقوس ۴: ۱۰ - ۱۲)

٩ کله چې د عیسی شاګردانو پوښتنه وکړه چې د دې مثال معنی

څه ده، ١٠ هغه ځواب ورکړ: «تاسو ته د خدای د پاچاهۍ په پټو

رازونو د پوهېدلو دپاره پوهه درکړل شوې ده، خو نورو ته دا هرڅه

په مثالونو کې ویل کیږي ترڅو:

«هغوی گوري خو هېڅ ونه ویني،

د دهقان مثال تفسير

(متي ۱۳: ۱۸ - ۲۳ او مرقوس ۴: ۱۳ - ۲۰)

۱۱) د دې مثال معنی دا ده: تخم د خدای کلام دی. ۱۲) هغه تخم چې په لاره کې لویږي دا هغه خلک دي چې کلام اوري، خو شیطان راځي او کلام د هغوی د زړونو څخه وړي، ترڅو هغوی ایمان رانه وړي او خلاصون ونه مومي. ۱۳) کوم تخم چې په تیرو کې لویږي دا هغه خلک دي چې په خوشحالی سره کلام اوري او مني یې. خو کلام په هغوی کې رینښې نه وي نیولې. هغوی د یو څه مودې دپاره ایمان راوړي، خو د ازمايښت په وخت کې یې له لاسه ورکوي. ۱۴) هغه تخم چې په اغزو کې لوېدلی دی، هغه خلک دي چې کلام اوري خو د ژوند اندېښنې، شتمني او د ژوند غوښتنې د هغه د ودې مخه نیسي او مپوه یې هېڅکله نه پخیري. ۱۵) خو کوم تخم چې په ښې خاورې کې لویږي دا هغه خلک دي چې کلام اوري او په خپل صادق او ښه زړه کې یې ساتي او په صبر سره مپوه ورکوي.

د خراغ مثال

(مرقوس ۴: ۲۱ - ۲۵)

۱۶) هېڅوک داسې نه کوي چې خراغ بل کړي او هغه د لوبني لاندې پټ کړي او یا یې د کټ لاندې کېږدي، بلکې هغه په خراغدان باندې ږدي چې هرڅوک راننوخې او د هغه رڼا وويني. ۱۷) ځکه هېڅ داسې پټ شی نشته چې ښکاره به نه شي او نه داسې پټ راز

شته چې خرگند به نه شي. (۱۸) نو پام کوي چې څنگه يې اورئ،
ځکه څوک چې څه ولري نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، خو هغه
څوک چې څه نه لري حتی که د هغه په گومان کوم څه چې لري هغه
به هم ترې واخيستل شي.»

د عیسی مور او ورونه څوک دي؟

(متي ۱۲: ۴۶ - ۵۰ او مرقوس ۳: ۳۱ - ۳۵)

(۱۹) بیا د عیسی مور او ورونه راغلل چې هغه وویني، خو د زیاتې

گنې گونې له امله يې ونه شو کولای چې هغه ته ځان ورسوي. (۲۰)

يو چا عیسی ته وويل: «ستا مور او ورونه دباندې ولاړ دي او

غواړي چې تا وویني.» (۲۱) عیسی په ځواب کې وويل: «زما مور

او ورونه هغه دي چې د خدای کلام اوري او عمل ورباندې کوي.»

عیسی توفان ودروي

(متي ۸: ۲۳ - ۲۷ او مرقوس ۴: ۳۵ - ۴۱)

(۲۲) يوه ورځ عیسی د خپلو شاگردانو سره په کشتۍ کې سپور شو

او هغوی ته يې وويل: «راځئ چې د درياب بلې غاړې ته لاړ شو.»

نو هغوی روان شول. (۲۳) کله چې هغوی په کشتۍ کې روان وو نو

عیسی ویده شو. په دې وخت کې ناڅاپه په درياب کې سخت باد

راوالوت او کشتۍ د اوبو څخه په ډکېدلو شوه او هغوی د يو لوی

خطر سره مخامخ وو. (۲۴) شاگردان عیسی ته ورغلل، هغه يې

راوینس کړ او ورته ويلي: «استاذه! استاذه! مونږ ډوبېږو.» عیسی

راوینس شو او باد او د اوبو څپو ته يې حکم وکړ، توفان ودرېده او

هرڅه ارام شول. (۲۵) بيا هغه خپلو شاگردانو ته وويل: «ستاسو ايمان څه شو؟» خو هغوی په وېره او حيرانتيا سره يو بل ته وويل: «دا سړی څوک دی چې حتی باد او اوبو ته امر کوي او هغوی يې مني؟»

عیسی پېريانو نیولي سړي ته شفا ورکوي
(متي ۸: ۲۸ - ۳۴ او مرقوس ۵: ۱ - ۲۰)

(۲۶) بيا عیسی د خپلو شاگردانو سره د جدريانو سیمې ته چې د جلیل ولایت ته مخامخ دی، ورسېده. (۲۷) څنگه چې عیسی د کشتی څخه رانښکته شو، نو د هغه ښار د یو سړي سره چې پېريانو نیولی ؤ، مخامخ شو. زیاته موده کېدله چې هغه لوڅ ګرځېده او په کور کې نه اوسېده، بلکې په هدیره کې اوسېده. (۲۸) کله چې هغه عیسی ولید، نو چیغې یې ووهلې او د هغه په پښو کې پرېوت او په لوړ اواز یې وويل: «ای عیسی، ای د خدای تعالی زویه! زما سره څه کار لري؟ زه تاته زاري کوم، ما مه په عذابوه.» (۲۹) هغه ځکه داسې وويل چې عیسی پېريانو ته امر کړی ؤ چې د هغه سړي څخه راووځي. هغه سړی خو څو ځلې پېريانو نیولی ؤ. خلکو به د هغه لاسونه او پښې په زنځیرونو تړلې او ځولنې به یې ورته اچولې، خو هغه به یې ماتول او پېريانو به هغه دښتې ته بیولو. (۳۰) عیسی د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ستا نوم څه دی؟» هغه ځواب ورکړ: «زما نوم لښکر دی.» ځکه چې په هغه کې ډېر پېریان وو. (۳۱) پېريانو عیسی ته زاری وکړې چې هغوی د ځمکې تل ته ونه لېږي. (۳۲) هلته نژدې د خوگانو یوه لویه رمه وه چې په یوې غونډۍ باندې څرېدله.

نو پېريانو عيسى ته زاري وكړه چې دوى ته اجازه وركړي چې په خوگانو كې ننوځي، نو هغه ورته اجازه وركړه. (۳۳) بيا پېريان د هغه سړي څخه ووتل او په خوگانو كې ورننوتل. ټوله رمه په منډه د كمر څخه بڼكته درياب ته ولوېدله او ډوبه شوه.

(۳۴) كله چې د خوگانو ساتونكو دا پېښه وليدله نو وتښتېدل او دا خبر يې ښار او بانډو ته ورساوه. (۳۵) خلك د دې پېښې د ليدلو دپاره دبانډې راووتل. كله چې هغوى عيسى ته راغلل نو هغه سړى يې وليد چې پېريان ورڅخه وتلي وو. هغه د عيسى پښو ته ناست ؤ، كالي يې اغوستي وو او بېرته خپل عادي حالت ته راغلى ؤ، نو هغوى ووېرېدل. (۳۶) كومو خلكو چې دا پېښه ليدلې وه هغوى نورو ته وويل چې دا سړى چې پېريانو نيولى ؤ څنگه روغ شو. (۳۷) بيا د جدریان د شاوخوا سيمو ټولو خلكو د عيسى څخه وغوښتل چې له هغه ځاى څخه لاړ شي، ځكه چې هغوى ډېر وېرېدلي وو. نو عيسى په كشتۍ كې سپور شو چې د درياب بلې غاړې ته لاړ شي. (۳۸) بيا هغه سړي چې پېريان ورڅخه وتلي وو عيسى ته زاري وكړه چې اجازه ورته وركړي د هغه سره لاړ شي، خو عيسى هغه رخصت كړ او ورته ويې ويل: (۳۹) «بېرته خپل كور ته لاړ شه او هغه څه چې خداى ستا دپاره كړي دي هغه ټولو ته ووايه.» هغه سړى په ټول ښار كې وگرځېد او عيسى چې د هغه دپاره څه كړي وو هغه يې خلكو ته بيان كړل.

د عيسى له خوا د ايمان په خاطر شفا وركول

٤٠) کله چې عیسی بېرته راستون شو، نو خلکو ورته تود هرکلی ووايه، ځکه چې هغوی ټول ورته په انتظار وو. ٤١) بیا یو سړی چې یا یروس نومېده او د یوې کنیسي مشر ؤ، راغی او د عیسی په پښو کې پرېوت او زاري یې ورته وکړه چې د هغه سره کور ته لاړ شي، ٤٢) ځکه چې د هغه یوازې لور چې دولس کلنه وه د مرگ په حالت کې پرته وه.

کله چې عیسی په لاره روان ؤ، خلکو د هرې خوا ورباندې زور راوړ. ٤٣) د هغوی په منځ کې یوه ښځه وه چې د دولسو کالو راهیسې ورڅخه وینه بهېدله. هغې خپلې ټولې پیسې په ډاکترانو لگولې وې، خو هېچا د هغې علاج نه شو کولای. ٤٤) هغه د شاهه خوا راغله او د عیسی چپې ته یې لاس وروړ او سمدلاسه یې وینه ودرېدله. ٤٥) عیسی پوښتنه وکړه: «چا ماته لاس راوړ؟» ټول منکر شول خو پطروس وویل: «استاذه! ټول خلک درڅخه راتاو دي او د هرې خوا درباندي زور راوړي.» ٤٦) خو عیسی وویل: «کوم چا راته لاس راوړ، ځکه زه پوه شوم چې زما څخه یو قوت ووت.» ٤٧) کله چې هغه ښځه پوه شوه چې پټه نه شي پاتې کېدلی نو په رېږدېدو شوه، راغله او د عیسی په پښو کې پرېوتله او د ټولو په مخکې یې وویل چې ولې یې هغه ته لاس وروړ او څنگه سمدلاسه روغه شوه. ٤٨) عیسی هغې ته وویل: «لورې! ته خپل ایمان روغه کړې. په خیر لاړه شي.»

٤٩) عیسی لا خبرې کولې چې د کنیسي د مشر له کوره یو سړی

راغی او یایروس ته یې وویل: «ستا لور مړه شوه، استاذ ته نور تکلیف مه ورکوه.» (۵۰) خو کله چې عیسی دا خبره واورېده، نو یایروس ته یې وویل: «مه وپرېره، یوازې ایمان ولره او هغه به راژوندی شي.» (۵۱) کله چې عیسی د یایروس کور ته ننوت نو هغه پرته له پطروس، یوحنا، یعقوب او د هغې انجلی د مور او پلاره بل هېچا ته اجازه ورنه کړه چې دننه ورسره لاړ شي. (۵۲) ټولو د هغې انجلی دپاره ژړا او انګولا کوله. خو عیسی وویل: «مه ژاړئ، هغه مړه نه ده، هغه خو ویده ده.» (۵۳) هغوی ټولو په هغه پورې وخنډل، ځکه هغوی بڼه پوهېدل چې هغه مړه ده. (۵۴) خو عیسی هغه انجلی له لاسه ونيوله او ورته نارې یې کړې: «ای انجلی! راپاڅېره.» (۵۵) هغه بېرته راژوندی شوه او سمدلاسه راپاڅېدله. عیسی هغوی ته امر وکړ چې هغې ته یو څه ورکړئ چې ویې خوري. (۵۶) د هغې مور او پلار ډېر حیران شول، خو عیسی هغوی ته امر وکړ چې د دې پېښې په هکله چاته څه ونه وایي.

د دولسو شاگردانو لېرل

(متي ۱۰: ۵-۱۵ او مرقوس ۶: ۷-۱۳)

۹ (۱) عیسی خپل دولس شاگردان راوغوښتل او هغوی ته یې قدرت او اختیار ورکړ چې پېریان وباسي او د ناروغیو علاج وکړي. (۲) نو هغوی یې ولېرل چې د خدای پاچاهي اعلان کړي او ناروغان روغ کړي. (۳) هغوی ته یې وویل: «د سفر دپاره د ځان سره هېڅ شی مه اخلئ. نه امسا، نه خورجین، نه ډوډی، نه پیسې او نه اضافي کالي. (۴) کله چې تاسو کوم کور ته ورشئ نو ترڅو

پورې چې په هغه ښار کې یی په هماغه کور کې پاتې شی. (٥) که چېرې تاسو ته په کوم ځای کې څوک هرکلی ونه وایي، نو هغه ښار پرېږدئ او د هغه ښار خاورې د خپلو پښو څخه وڅنډئ، ترڅو د هغوی په خلاف شاهدي وي.» (٦) نو هغوی روان شول، کلي په کلي ګرځېدل او په هرځای کې یې زېری ورکاوه او خلک یې روغول.

د هیروديس پرېشاني

(متي ١٤: ١-١٢ او مرقوس ٦: ١٤-٢٩)

(٧) کله چې د جلیل والي هیروديس د هغو ټولو کارونو څخه چې وشول خبر شو نو ډېر برېشانه شو، ځکه چې ځینو خلکو به ویل چې یحیی بېرته راژوندی شوی دی. (٨) نورو به ویل چې الیاس پیغمبر رانېکاره شوی دی او ځینو به ویل چې د پخوانیو پیغمبرانو څخه کوم یو راژوندی شوی دی. (٩) خو هیروديس وویل: «ما په خپله د یحیی سر پرې کړی دی، نو بیا دا سړی څوک دی چې په هکله یې داسې شیان اورم؟» هیروديس کونښن کاوه چې عیسی وويني.

پنځو زرو کسانو ته خواړه ورکول

(متي ١٤: ١٣-٢١ او مرقوس ٦: ٣٠-٤٤ او یوحنا ٦: ١-١٤)

(١٠) کله چې رسولان بېرته راغلل، نو کوم کارونه چې هغوی کړي وو هغه یې عیسی ته بیان کړل. عیسی هغوی د ځان سره واخیستل او د بیت صیدا په نوم ښار ته یوازې لاړل. (١١) خو خلک خبر شول

او ورپسې لارل. عیسی هغوی ته هرکلی ووايه، د هغوی سره یې د خدای د پاچاهۍ په هکله خبرې وکړې او هغو خلکو ته یې شفا ورکړه چې روغتیا ته یې اړتیا درلوده. (۱۲) کله چې مازدیگر شو، نو هغه دولس شاگردان عیسی ته راغلل او ورته ویې ویل: «دا خلک رخصت کړه چې کلیو او شاوخوا بانډو ته لار شي چې ځانونو ته خواړه او د شپې تېرولو دپاره ځای پیدا کړي. دلته هېڅ شی نشته او دا ځای د دښتې په شان دی.» (۱۳) خو عیسی هغوی ته وویل: «تاسو خپله هغوی ته څه ورکړئ چې ویې خوري.» هغوی وویل: «مونږ سره یوازې پنځه ډوډۍ او دوه ماهیان دي، نور هېڅ هم نشته. ایا تاسو غواړئ چې مونږ خپله لار شو او دې ټولو خلکو ته خواړه واخلو.» (۱۴) هلته شاوخوا پنځه زره سړي وو. عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «هغوی پنځوس پنځوس تنه کښېنوی.» (۱۵) شاگردانو همداسې وکړل او ټول یې کښېنول. (۱۶) عیسی هغه پنځه ډوډۍ او دوه ماهیان راواخیستل، پورته اسمان ته یې وکتل او د خدای شکر یې وویست. بیا هغه ډوډۍ ماتې کړې او خپلو شاگردانو ته یې ورکړې چې د خلکو په مخ کې یې کېږدي. (۱۷) هغوی ټولو خوړل او ماړه شول او د ډوډۍ کومې ټوټې چې پاتې شوې شاگردانو هغه راټولې کړې او د هغو څخه دولس ټوکری ډکې شوې.

د عیسی په هکله د پطروس اقرار

(متي: ۱۶: ۱۳ - ۱۹ او مرقوس ۸: ۲۷ - ۲۹)

(۱۸) یوه ورځ چې عیسی په یو ګوښه ځای کې دعا کوله او شاگردان یې هم هلته وو، د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «خلک څه

وايي چې زه څوک يم؟» (١٩) هغوی په ځواب کې وويل: «ځينې وایي چې ته تعمید ورکوونکی یحیی یې، ځینې وایي چې الیاس نبی یې، او نور وایي چې د پخوانیو پیغمبرانو څخه کوم یو راژوندی شوی دی.» (٢٠) نو عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «تاسو څه وایئ چې زه څوک يم؟» پطروس په ځواب کې وويل: «ته د خدای مسیح یې.»

عیسی د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ١٦: ٢٠ - ٢٨ او مرقوس ٨: ٣٠ - ٣٨، ٩: ١)

(٢١) بیا عیسی هغوی ته په کلکه حکم وکړ چې په دې هکله چاته څه ونه وایي (٢٢) او ویې ويل: «دا ضروري ده چې د انسان زوی به ډېر کړاوونه وزغمي او د قوم د مشرانو، مشرانو کاهنانو او د شریعت د عالمانو له خوا به رد کړای شي. هغه به ووژل شي او په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.» (٢٣) بیا یې هغوی ټولو ته وويل: «که څوک غواړي چې زما د پیروانو څخه اوسي نو باید د خپل ځان څخه تېر شي، هره ورځ دې خپل صلیب را واخلي او په ما پسې دې راځي. (٢٤) ځکه څوک چې غواړي خپل ژوند وژغوري هغه به له لاسه ورکړي، خو څوک چې خپل ژوند زما په خاطر له لاسه ورکوي نو وبه یې ژغوري. (٢٥) د یو چا دپاره به په دې کې څه گټه وي چې ټوله نړۍ وگټي، خو خپل ځان له لاسه ورکړي یا هغه ته زیان ورسوي؟» (٢٦) که چېرې څوک په ما او یا زما په کلام شرمیږي، نو د انسان زوی به هم کله چې د خپل جلال او د پلار او سپېڅلو فرښتو د جلال سره راشي، په هغه وشرمیږي. (٢٧) زه تاسو ته رښتیا

وايم چې دلته ځينې داسې خلک ولاړ دي چې تر هغې پورې به مړه نه شي، ترڅو يې د خداى پاچاهي نه وي ليدلې.»

د عيسى د خبرې بدلېدل

(متي ۱۷: ۱-۸ او مرقوس ۹: ۲-۸)

۲۸ د دې خبرو څخه شاوخوا اته ورځې وروسته عيسى پطروس، يوحنا او يعقوب د ځان سره واخيستل او د دعا دپاره يو غره ته وختل. ۲۹ کله چې عيسى دعا کوله، نو څپره يې بدله شوه او کالي يې سپين وځلېدل. ۳۰ ناڅاپه هلته دوه سړي رانېکاره شول چې د عيسى سره يې خبرې کولې او هغوى موسى او الياس وو. ۳۱ هغوى په اسماني جلال کې رانېکاره شول او د عيسى سره يې د خداى د هغه مقصد په هکله چې د هغه په مرگ به په اورشليم کې پوره شي، خبرې وکړې. ۳۲ په دې وخت کې پطروس او د هغه ملگري په درانه خوب ويده شوي وو، خو کله چې راوينښ شول، نو د عيسى جلال او هغه دوه سړي چې ورسره ولاړ وو، وليدل. ۳۳ کله چې موسى او الياس له عيسى څخه تلل نو پطروس عيسى ته وويل: «استاذه! څومره ښه ده چې مونږ دلته يو. راضئ چې درې څپمې جوړې کړو، يوه تاته، يوه موسى ته او يوه الياس ته.» خو پطروس نه پوهېده چې څه وايي. ۳۴ هغه لا خبرې کولې چې ورپېڅ رانېکاره شوه او په هغوى باندې يې سيورى وکړ. کله چې شاگردان په ورپېڅو کې راييسار شول نو ووېرېدل. ۳۵ د ورپېڅو څخه يو اواز راغى او ويل يې: «دا زما زوى دى چې ما غوره کړى دى، هغه ته غوږ ونيسئ.» ۳۶ کله چې اواز غلى شو، هغوى وليدل

چې عیسی هلته بالکل یوازې ؤ. شاگردان غلي پاتې شول او څه چې یې لیدلي وو په هغه وخت کې یې د هغو په هکله چاته څه ونه ویل.

عیسی د یو هلک څخه پېریان وباسي

(متي ۱۷: ۱۴ - ۱۸ او مرقوس ۹: ۱۴ - ۲۷)

۳۷) بله ورځ کله چې عیسی د خپلو درېو شاگردانو سره د غره

څخه رابنکته شو، نو ډېر خلک راغلل چې د هغه سره وويني. ۳۸)

ناخاپه د هغې ډلې څخه یو سړي چیغه کړه: «ای استاذه! زه درته

زاري کوم چې زما زوی ته یو نظر وگوره، هغه زما یوازېنی زوی دی.

۳۹) په هغه باندې پېریان راځي او ناخاپه چیغې ورڅخه وباسي او

داسې ټکانونه ورکوي چې د خولې څخه یې ځگونه روان وي. له

ډېرو ځپلو وروسته یې په سختی سره پرېږدي. ۴۰) ستا شاگردانو ته

مې زاری وکړې چې پېریان ترې وباسي، خو هغوی ونه شو کولای.»

۴۱) عیسی په ځواب کې وویل: «ای د دې زمانې بې ایمانه او

بې لارې خلکو! ترڅو پورې به زه ستاسو سره یم او ترڅو پورې به

تاسو ته حوصله کوم؟» بیا یې هغه سړي ته وویل: «زوی دې دلته

راوله.» ۴۲) هلک لا راروان ؤ چې پېریانو هغه په ځمکه راگوزار

کړ او ویې لړزاوه. عیسی پېریانو ته حکم وکړ چې ترې ووځي او هغه

هلک یې روغ کړ او هغه یې بېرته خپل پلار ته وسپاره. ۴۳) ټول

خلک د خدای لویي ته حیران پاتې شول.

عیسی د دوهم ځل دپاره د خپل مرگ په هکله پېشگویی

(متي ۱۷: ۲۲-۲۳ او مرقوس ۹: ۳۰ - ۳۲)

په داسې حال کې چې ټول خلک د عیسی دې کارونو ته حیران پاتې وو هغه خپلو شاگردانو ته وویل: ﴿٤٤﴾ «زه چې درته څه وایم هغه ته په غور سره غوږ ونیسئ: د انسان زوی به خپلو دښمنانو ته په لاس ورکړل شي.» ﴿٤٥﴾ خو شاگردان په دې پوه نه شول چې د دې خبرې معنی څه ده. د دې معنی د هغوی څخه پته ساتل شوې وه چې ورباندې پوه نه شي او هغوی وپریډل چې په دې هکله د هغه څخه پوښتنه وکړي.

د ټولو نه لوی څوک دی؟

(متي ۱۸: ۱-۵ او مرقوس ۹: ۳۳-۳۷)

﴿٤٦﴾ بیا د شاگردانو ترمنځ دا بحث پیل شو چې په دوی کې څوک تر ټولو لوی دی. ﴿٤٧﴾ عیسی پوه شو چې د هغوی په زړونو کې څه گرځي، نو هغه یو ماشوم راوست او په خپل څنگ کې یې ودراره ﴿٤٨﴾ او هغوی ته یې وویل: «هرڅوک چې دا ماشوم زما په نوم قبول کړي نو زه یې قبول کړی يم او څوک چې ما قبول کړي، نو هغه څوک یې قبول کړی دی چې زه یې رالېږلی يم. ځکه چې په تاسو ټولو کې تر ټولو کوچنی تر ټولو لوی دی.»

څوک چې ستاسو مخالف نه دی هغه ستاسو طرفدار دی

(مرقوس ۹: ۳۸ - ۴۰)

٤٩) یوحنا عیسی ته وویل: «استاذه! مونږ یو سړی ولید چې ستا په نوم یې پېریان ویستل خو مونږ هغه د دې کار څخه منع کړ، ځکه چې هغه زمونږ د ډلې څخه نه و.» ٥٠) عیسی هغه ته وویل: «هغه مه منع کوی، ځکه څوک چې ستاسو مخالف نه دی هغه ستاسو طرفدار دی.»

د سامريې کلی د عیسی د منلو څخه انکار کوي

٥١) کله چې هغه وخت رانژدې شو چې عیسی اسمان ته یووړل شي، نو په ټینګې ارادې سره اورشلیم ته روان شو. ٥٢) هغه د ځان څخه مخکې استازي ولېږل. هغوی لاړل او د سامريې یو کلي ته ورغلل چې د هغه دپاره تیاری ونیسي. ٥٣) خو د هغه کلي خلکو عیسی قبول نه کړ، ځکه چې دا بنکاره وه چې هغه د اورشلیم خواته روان و. ٥٤) کله چې د هغه شاگردانو یعقوب او یوحنا دا ولیدل، نو هغوی وویل: «استاذه! ایا ته زمونږ څخه غواړې چې ووايو د اسمان څخه دې اور رانازل شي او دا خلک وسوځوي؟» ٥٥) خو عیسی ورته مخ راواړاوه او هغوی یې ورتل. ٥٦) بیا هغوی بل کلي ته لاړل.

د عیسی څخه د پیروۍ کولو شرطونه

(متي ٨: ١٩ - ٢٢)

٥٧) کله چې هغوی په لاره روان وو، یو سړي عیسی ته وویل: «هر چېرته چې ځې زه به درپسې ځم.» ٥٨) عیسی هغه ته وویل: «گیدران خپل غارونه لري او مرغان ځالي، خو د انسان زوی دومره

خای هم نه لري چې خپل سر ورباندې کېږدي.» (۵۹) عیسی یو بل سړي ته وویل: «ما پسې راځه.» خو هغه سړي وویل: «بناغلیه! اجازه راکړه چې لومړی لار شم او خپل پلار خاورو ته وسپارم.» (۶۰) عیسی هغه ته وویل: «پرېږده چې مړي خپل مړي ښخ کړي. ته لار شه او د خدای د پاچاهۍ اعلان وکړه.» (۶۱) یو بل سړي وویل: «ای بناغلیه! زه به تا پسې ځم، خو لومړی اجازه راکړه چې لار شم او د خپلې کورنۍ سره خدای پاماني وکړم.» (۶۲) عیسی هغه ته وویل: «څوک چې د قلبې کولو په وخت کې شاته گوري، هغه د خدای د پاچاهۍ وړ نه دی.»

د دوه اويا شاگردانو لېرل

۱۰ (۱) له هغې وروسته عیسی نور دوه اويا شاگردان وټاکل او هغوی یې دوه دوه تنه د خپل ځان نه مخکې هر ښار او کلي ته چې غوښتل یې هلته لار شي، ولېرل. (۲) هغوی ته یې وویل: «فصل ډېر دی خو مزدوران لږ دي، نو تاسو د فصل د خاوند څخه وغواړئ چې د حاصلاتو د راټولولو دپاره نور مزدوران راولېږي.» (۳) لار شئ، خو گورئ، زه تاسو لکه د وریو په شان د لېوانو منځ ته لېږم. (۴) د ځان سره د پیسو کڅوړه یا خورجین او یا خپلې مه وړئ. او په لاره کې د چا سره خبرې مه کوئ. (۵) کله چې کوم کور ته ننوځئ، نو لومړی داسې ووايئ: «په دې کور کې دې سلامتي وي.» (۶) که چېرې هلته کوم سوله خوښوونکی کس وي، نو ستاسو سلام به په هغه باندې وي او که نه، نو هغه سلام به بېرته تاسو ته راوگرځي. (۷) په هماغه کور کې پاتې شئ او هغوی چې هرڅه

درکوي ويې خورئ او ويې وڅښئ، ځکه چې مزدور د خپلې مزدورۍ حقدار دی. کور په کور مه گرځئ. (۸) کله چې تاسو کوم ښار ته ننوځئ او هغوی درته هرکلی ووايي، نو څه چې يې ستاسو په مخکې کېښودل هغه وخورئ. (۹) د هغه ځای ناروغان روغ کړئ او خلکو ته ووايئ چې د خدای پاچاهي تاسو ته نژدې شوې ده. (۱۰) خو کله چې تاسو کوم ښار ته ورننوځئ او هغوی درته هرکلی ونه وایي، نو د هغه ښار کوڅو ته ووځئ او ووايئ: (۱۱) 'مونږ به ستاسو د ښار خاورې هم چې زمونږ په پښو باندې پرېوتې دي وڅنډو او دا به ستاسو په خلاف شاهدي ورکوي. خو په دې پوه شئ چې د خدای پاچاهي نژدې شوې ده.' (۱۲) زه تاسو ته وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم د خلکو سزا د دې ښار د خلکو د سزا څخه کمه وي.

هغه ښارونه چې خلک يې توبه نه وباسي

(متي ۱۱: ۲۰ - ۲۴)

(۱۳) افسوس دې وي په تا ای د خورزین ښاره! افسوس دې وي په تا ای د بیت صیدا ښاره! ځکه که چېرې دا معجزې چې په تاسو کې وښودل شوې، که هغه په صور او صیدون کې ښودل شوې وای نو هغوی به ډېر پخوا د ویر کالي اغوستي وای، په خپلو سرونو باندې به يې ایرې بادولې او توبه به يې ویستلې وای. (۱۴) خو د قیامت په ورځ به د صیدون او صور د خلکو سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي! (۱۵) خو ای کپرناحومه! تا غوښتل چې اسمان ته پورته کړای شې؟ خو ته به دوزخ ته وغورځول شې.»

١٦ عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «څوک چې ستاسو خبرو ته غوږ نیسي، هغوی زما خبرو ته غوږ نیسي. څوک چې تاسې نه مني، هغوی ما نه مني او څوک چې ما نه مني نو هغه څوک نه مني چې زه یې رالېږلی يم.»

د دوه اويا شاگردانو بېرته راستنېدل

١٧ بیا هغه دوه اويا شاگردان په خوشحالی سره بېرته راستانه شول او ویې ویل: «استاذه! حتی پېریان هم ستا د نوم په یادولو سره زمونږ تابع کیږي.» ١٨ عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «ما ولیدل چې شیطان څنگه لکه د برېښنا په شان له اسمانه راوغورځېد. ١٩ واورئ! ما تاسو ته واک او اختیار درکړی چې ماران او لږمان تر پښو لاندې کړئ او د دښمن ټول قوت مات کړئ. هېڅ شی تاسو ته زیان نه شي رسولی. ٢٠ خو په دې مه خوشحالېږئ چې پېریان تاسو ته تابع کیږي، بلکې په دې خوشحاله اوسئ چې ستاسو نومونه په جنت کې لیکل شوي دي.»

د عیسی خوشحالي

(متي ١١: ٢٥-٢٧، ١٣: ١٦-١٧)

٢١ په هغه وخت کې عیسی په روح القدس کې خوشحالي وکړه او ویې ویل: «ای پلاره، ای د ځمکې او اسمان خښتنه! زه ستا شکر کوم چې دا خبرې دې د پوهو او هونبیارو خلکو څخه پټې کړې او ناپوهو خلکو ته دې ښکاره کړي دي. هو پلاره، دا ستا رضا وه. ٢٢ زما پلار هرڅه ماته راسپارلي دي. هېڅوک له پلاره پرته زوی نه

پېژني او نه څوک پلار بې له زويه پېژني او پرته له هغه چا چې زوی
وغواړي ورته ويې ښايي.»

٢٣) کله چې هغوی يوازې وو، نو عیسی هغوی ته مخ راواړاوه او
ورته ويې ويل: «بختورې دي هغه سترگې چې هغه څه ويني چې
تاسو يې ويني.» ٢٤) زه تاسو ته وایم چې ډېرو پيغمبرانو او پاچاهانو
دا ارمان درلود چې هغه څه وويني چې تاسو يې ويني، خو ويې نه
ليدل او هغه څه واوري چې تاسو يې اوري، خو هغوی وانه ورېدل.»

د يو نېک سامري مثال

٢٥) يوه ورځ د شريعت يو عالم راغی او د عیسی څخه يې د
ازمايښت دپاره يو سوال وکړ: «استاذه! زه بايد څه وکړم چې تلپاتي
ژوندون وگټم؟» ٢٦) عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «په شريعت کې
څه ليکل شوي دي؟ هغه څنگه تعبيروي؟» ٢٧) هغه په ځواب کې
وويل: «د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومي، په خپل ټول روح
او خپل ټول قوت او ټول عقل سره مينه کوه او د خپل گاونډي سره د
خپل ځان په شان مينه کوه.» ٢٨) عیسی ورته وويل: «تا سم ځواب
ورکړ. همداسې کوه، نو ته به ژوندي اوسي.»

٢٩) خو د دې دپاره چې د شريعت عالم دا وښايي چې هغه په حقه
دی، نو د عیسی څخه يې پوښتنه وکړه: «زما گاونډی څوک دی؟»

٣٠) عیسی داسې ځواب ورکړ: «په يو وخت کې يو سړی د
اورشليم څخه اريحا ته روان ؤ چې په لاره کې داړه مارانو ته په
لاس ورغی. غلو هغه سړی لوخ کړ، ويې واهه او د مرگ په حالت

کې يې پرېښود او لارل. (٣١) ناخاپه يو کاهن په هغه لاره تېرېده، کله يې چې هغه سړی وليد، نو خپله لاره يې پرېښوده او ورڅخه تېر شو. (٣٢) همدارنگه يو لاوي چې کله هغه ځای ته راوړسېد او هغه سړی يې وليد، نو هغه هم ترې په بله خوا تېر شو او لار. (٣٣) خو يو سامري چې په هغه لاره تېرېده هغه ته ورغی او کله يې چې هغه سړی وليده نو زړه يې ورباندې وسوځېد. (٣٤) هغه ته ورغی، تپونه يې ورته په الکولو ووينځل او تېل يې ورباندې واچول او پتې يې ورباندې کېښودله. بيا يې هغه په خپل خره باندې سپور کړ او يوې مسافرځانې ته يې يووړ او هلته يې ورباندې پام کاوه. (٣٥) سبا سهار هغه د سپينو زرو دوه سکې واخيستې او د مسافرځانې خاوند ته يې ورکړې او ورته ويې ويل: «په هغه باندې پام کوه او که نورې پيسې دې ورباندې ولگولې نو کله چې بېرته راغلم هغه به هم درکړم.» (٣٦) بيا عيسی پوښتنه وکړه: «اوس څه فکر کوې چې په دې درې واړو کې د هغه سړي چې د داړه مارانو لاس ته ورغلی ؤ، گاونډی څوک دی؟» (٣٧) د شريعت عالم ځواب ورکړ: «هغه څوک چې په هغه باندې يې رحم وکړ.» عيسی ورته وويل: «لار شه او ته هم همداسې کوه.»

عيسی د مرتا او مريم سره ليدنه کوي

(٣٨) کله چې عيسی او شاگردان يې په خپله لاره روان شول، هغوی يو کلي ته ورسېدل او هلته يوې ښځې چې مرتا نومېدله عيسی په خپل کور کې مېلمه کړ. (٣٩) هغې د مريم په نوم يوه خور درلودله. هغه راغله او د عيسی پښو ته کېښناستله او د هغه خبرو ته يې غوږ

نیولی و. (۴۰) مرتا د ډېرو کارونو له لاسه سترې او پرېشانه شوه، نو

عیسی ته راغله او ورته ویې ویل: «استاذه! ستا دې ته پام نه دی چې ټول کارونه زه کوم او خور مې راسره مرسته نه کوي؟ هغې ته ووايه چې راشي او مرسته راسره وکړي.» (۴۱) عیسی هغې ته په ځواب کې وویل: «مرتتا، مرتتا! ته د ډېرو شیانو دپاره اندېښنه کوي او نارامه یې، (۴۲) خو یوازې یو شی ضروري دی. څه چې مریم خوښ کړي دي هغه ښه دي او دا به له هغې څخه وانه خیستل شي.»

عیسی خپلو شاگردانو ته د دعا کولو په هکله تعلیم ورکوي
(متي ۶: ۹ - ۱۳؛ ۷: ۷ - ۱۱)

۱۱ (۱) یوه ورځ عیسی په یو ځای کې دعا کوله. کله چې هغه خپله دعا خلاصه کړه، نو د شاگردانو څخه یو تن هغه ته وویل: «ای استاذه! لکه څنګه چې یحیی خپلو شاگردانو ته دعا کول زده کړي وو، ته یې هم مونږ ته رازده کړه.» (۲) عیسی هغوی ته وویل: «کله چې تاسو دعا کوئ نو داسې ووايئ:

«ای اسماني پلاره!

ستا نوم دې پاک وي،

ستا پاچاهي دې راشي.

(۳) زمونږ ورځنی رزق هر هره ورځ مونږ ته راکړه.

ځکه چې مونږ هم هغه خلک بخښو چې زمونږ سره بدې

کوي

او مونږ په ازماينبت کې مه اچوه.»

- ٥ بيا عيسى خپلو شاگردانو ته وويل: «فرض کړئ ستاسو څخه کوم يو ملگری ولري او په نيمه شپه کې د هغه ملگری کور ته ورشي او ورته ووايي: «ای ملگریه! ماته درې ډوډۍ په پور راکړه. (٦) زما يو ملگری چې په سفر کې ؤ زما کور ته راغلی دی او زما سره څه نشته چې د هغه په مخکې يې کېږدم چې ويې خوري.» (٧) او ستاسو ملگری د کور له دننه څخه تاسو ته ځواب درکړي: «ما مه نارامه کوه، دروازه اوس بنده ده او زه او زما بچيان په خپلو بسترو کې پراته يو. زه نه شم کولای چې راپاڅېرم او تاته کوم څه درکړم.» (٨) زه تاسو ته وایم که چېرې هغه د ملگریا په خاطر راپانڅېري او ډوډۍ درنه کړي، خو بياهم په دې خاطر چې تاسو په سوال کولو نه شرمېږئ نو هغه به راپاڅېري او هرڅه ته چې اړتيا ولري تاسو ته به يې درکړي. (٩) همدارنگه تاسو ته وایم چې وغواړئ نو تاسو ته به درکړل شي، ولټوئ نو پيدا به يې کړئ، دروازه وټکوی نو درته خلاصه به شي. (١٠) ځکه هرڅوک چې څه وغواړي، نو لاسته به يې راوړي او هرڅوک چې څه ولټوي، نو پيدا به يې کړي او هرڅوک چې دروازه وټکوي نو ورته خلاصه به شي. (١١) ايا په تاسو کې داسې پلار شته چې زوی يې ورڅخه ماهي وغواړي او هغه د ماهي په ځای ورته مار ورکړي؟ (١٢) يا هغه ورڅخه هگی

وغواړي او هغه ورته لرم ورکړي؟ (۱۳) نو تاسو چې دومره بد خلک یئ، په دې پوهېږئ چې خپلو اولادونو ته څنگه ښه شيان ورکړئ، نو ستاسو اسماني پلار به څومره زیات روح القدس هغو خلکو ته ورکړي چې ورڅخه یې وغواړي.»

عیسی او د پېریانو مشر بعلزبول

(متی ۱۲: ۲۲ - ۳۰ او مرقوس ۳: ۱۴ - ۲۳)

(۱۴) عیسی د یو سړي څخه گونگی پېری وویست او کله چې هغه پېری ووت، نو هغه گونگی سړي په خبرو پیل وکړ او خلک حیران شول. (۱۵) خو ځینو خلکو وویل چې هغه د پېریانو د مشر بعلزبول یعنې شیطان په مرسته پېریان وباسي. (۱۶) نورو د ازمایښت په ډول د عیسی څخه اسماني معجزه وغوښتله. (۱۷) خو عیسی د هغوی په خیالونو پوهېده، نو هغوی ته یې وویل: «هره پاچاهي چې په خپل منځ کې بې اتفاقي رامنځته شي هغه له منځه ځي. په هره کورنۍ کې چې بې اتفاقي رامنځته شي نو هغه کورنۍ ټوټې ټوټې کیږي. (۱۸) او که چېرې شیطان د خپل ځان په خلاف شي، نو د هغه پاچاهي به څنگه پاتې شي؟ خو بیا هم تاسو وایئ چې زه د بعلزبول په مرسته پېریان وباسم. (۱۹) که چېرې زه د بعلزبول په مرسته پېریان وباسم، نو ستاسو خپل پیروان یې د چا په مرسته وباسي؟ نو هغوی به ستاسو په هکله قضاوت وکړي. (۲۰) خو که چېرې زه د خدای په قدرت سره پېریان وباسم، نو په دې پوه شئ چې د خدای پاچاهي تاسو ته راغلې ده.

٢١) کله چې يو زورور سړی چې په وسله سمبال وي د خپل کور ساتنه کوي نو د هغه مال او جايداد به خوندي وي، (٢٢) خو کله چې د هغه څخه کوم زيات زورور سړی په هغه باندې حمله وکړي او هغه ته ماتې ورکړي، نو د هغه څخه به هغه ټوله وسله چې ورباندې ډاډه ؤ، واخلي او کوم شيان چې هغه غلا کړي دي هغه به په خپلو کې سره وپوښي.

٢٣) څوک چې زما سره نه دی، هغه زما په خلاف دی او څوک چې زما سره د خلکو په راټولولو کې مرسته نه کوي، هغه يې خواره واره کوي.

د پېري بېرته راتلل

(متي ١٢: ٢٣ - ٢٥)

٢٤) کله چې د يو سړي څخه پېری راوځي، نو په دښتو کې سرگردانه گرځي او د آرام کولو دپاره ځای لټوي، خو کله چې داسې ځای پيدا نه کړي، نو د خپل ځان سره وايي: «زه به بېرته هغه کور ته لاړ شم چې ورڅخه راوتلی وم.» (٢٥) نو کله چې بېرته راشي نو هغه کور جارو شوی او په ترتيب سره وويني. (٢٦) بيا هغه لاړ شي او تر ځان بد نور اووه پېريان راولي او هغوی ټول راشي، په هغه کس کې ورننوځي او هلته اوسېږي. نو د هغه حال له مخکې څخه هم خراب شي.»

٢٧) كله چې عيسى دا خبرې كولې، د خلكو له منځ څخه يوې

ښځې په لور اواز هغه ته وويل: «بختوره ده هغه ښځه چې ته ورڅخه

پيدا شوی يې او تاته يې شيدې دركړې دي.» ٢٨) خو عيسى

ځواب وركړ: «هو، هغه څوك بختور دی چې د خداى كلام اوري او

عمل ورباندې كوي.»

د معجزې غوښتنه

(متي ١٢: ٣٨ - ٤٢)

٢٩) كله چې د عيسى په شاوخوا ډېر خلك راټول شول، هغه داسې

وويل: «د دې زمانې خلك څومره بدكاره دي. هغوى معجزه غواړي،

خو يوازېنى معجزه چې هغوى ته به وښودل شي هغه د يونس پيغمبر

معجزه ده. ٣٠) لكه څنگه چې يونس پيغمبر د نينوا د خلكو دپاره

يوه نښه وه، نو همداسې به د انسان زوى د دې زمانې د خلكو دپاره

يوه نښه وي. ٣١) د شيبا ملكه به د قيامت په ورځ راپاڅيري او د

دې زمانې خلك به ملامته كړي، ځكه چې هغه د نړۍ د بل سر څخه

راغلي وه چې د سليمان د حكمت څخه ډكې خبرې واوري. خو

گورئ اوس دلته يو څوك شته چې د سليمان څخه لوى دى. ٣٢) د

قيامت په ورځ به د نينوا خلك راپورته شي او د دې زمانې خلك به

ملامته كړي، ځكه چې هغوى د يونس د وعظ په اورېدلو سره توبه

وويستله، خو گورئ څوك چې اوس دلته دى هغه د يونس نه ډېر

لوى دى.

د بدن خراغ

(متي ۵: ۱۵، ۶: ۲۲ - ۲۳)

٣٣ هېڅوک خراغ د دې دپاره نه بلوي چې هغه په يو پټ ځای کې کېږدي او يا يې د يوې کاسې لاندې کېږدي، بلکې هغه په خراغدان باندې ږدي چې کله خلک راشي نو رڼا يې وويني. ٣٤ ستا سترگې ستا د بدن دپاره لکه د خراغ په شان دي. کله چې دې سترگې روغې وي نو ټول بدن به دې هم رڼا وي، خو کله چې دې سترگې خرابې وي، نو ستا بدن به هم تياره وي. ٣٥ نو پام کوه، هسې نه په تا کې چې کومه رڼا ده هغه تياره وي. ٣٦ که چېرې ستا ټول بدن د روښنایي څخه ډک وي او يوه برخه يې هم په تياره کې نه وي، نو ټول بدن به دې داسې روښانه وي لکه خراغ چې په خپله رڼا تا روښانه کړي.»

عیسی فریسیان او د شریعت عالمان ملامتوي

(متي ۲۳: ۱ - ۳۶ او مرقوس ۱۲: ۳۸ - ۴۰)

٣٧ کله چې عیسی خپلې خبرې خلاصې کړې، نو یو فریسي هغه ته د ډوډۍ دپاره بلنه ورکړه. عیسی د هغه کور ته ورغی او دسترخوان ته کښېناست. ٣٨ کله چې فریسي ولیدل چې عیسی له خوراک څخه مخکې لاسونه ونه وینځل، نو حیران شو. ٣٩ عیسی هغه ته وویل: «تاسو فریسیان د خپلو پیالو او قابونو باندینی برخې پاکوئ، خو ستاسو زړونه د حرص او بديو څخه ډک دي. ٤٠ ای کم عقلو خلکو! چا چې باندینی برخه جوړه کړې ده ایا هغه دنننی

برخه نه ده جوړه کړې؟ (۴۱) خو څه چې ستاسو په پيالو او قابونو کې دي هغه غريبانو ته خيرات ورکړئ، نو بيا به ټول شيان ستاسو دپاره پاک شي.

(۴۲) خو ای فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د وپلني او سپېلني او نورو بوټو لسمه برخه ورکوئ، خو په انصاف کولو او د خدای سره په مینه کولو کې بې پروايي کوئ. تاسو باید په دې ټولو باندې عمل کولای او هغه نور مو هم له نظره نه غورځولی.

(۴۳) ای فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو دا خوبنوی چې په کنیسو کې مخکې ځایونه ونیسئ، او دا خوبنوی چې په بازارونو کې دې درته سلامونه واچول شي. (۴۴) ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د هغو بې نښو او بې شناختو قبرونو په شان یئ چې خلک ورباندې گرځي او نه یې پېژني.»

(۴۵) د شریعت د عالمانو څخه یو تن عیسی ته په ځواب کې وویل: «استاذه! کله چې داسې خبرې کوې، نو زموږ هم سپکاوی کوې.»

(۴۶) عیسی ځواب ورکړ: «ای د شریعت عالمانو! ستاسو په حال دې هم افسوس وي. تاسو خلکو ته داسې بارونه ور په شا کوئ چې په سختی سره یې وړي، خو خپله ورته گوتې هم نه وروړئ. (۴۷)

ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د هغو پیغمبرانو دپاره زیارتونه جوړوئ چې ستاسو نیکونو وژلي وو. (۴۸) ستاسو نیکونو چې کوم کارونه کړي دي تاسو په خپله هغه منئ او تصدیقوئ. هغوی پیغمبران ووژل او تاسو ورته زیارتونه جوړوئ، (۴۹) له دې امله خدای په

خپل حکمت سره وویل: «زه به هغوی ته پیغمبران او رسولان

ورولپریم. خو هغوی به له دوی څخه ځینې ووژني او نور به وځوروي. ﴿٥٠﴾ نو د دې زمانې د خلکو څخه به د هغو پیغمبرانو د وینو ځواب چې د نړۍ د پیدایښت راهیسې توی شوي دي وغوښتل شي. ﴿٥١﴾ د هاییل له وژلو نیولې د زکریا تر وژلو پورې چې د قربانۍ د ځای او سپېڅلي ځای ترمنځ ووژل شو. هو، زه تاسو ته وایم چې د دې زمانې خلک به د دې هرڅه دپاره ځواب ورکوي.

﴿٥٢﴾ ای د شریعت عالمانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د علم د کور د دروازې کیلي اخیستي، په خپله هم نه ورننوځئ او څوک چې ورننوځي هغوی هم نه پرېږدی.»

﴿٥٣﴾ کله چې عیسی له هغه کوره ووت، د شریعت عالمانو او فریسیانو د هغه سره ډېر سخت مخالفت پیل کړ او د ډېرو شیانو په هکله یې ورڅخه سختې پوښتنې کولې. ﴿٥٤﴾ هغوی کوبښښ کاوه چې هغه په خپلو خبرو کې راوینسي.

د منافقت په خلاف خبرداری

(متی ۱۰: ۲۶ - ۲۷)

۱۲ ﴿١﴾ په دې وخت کې په زرگونو خلک راټول شول، او دومره زیات وو چې یو بل یې تر پښو لاندې کول، نو عیسی لومړی خپلو شاگردانو ته خبرې پیل کړې: «د فریسیانو د خمیرې یعنې د هغوی د منافقت څخه ځانونه ساتئ. ﴿٢﴾ داسې پټ شی نشته چې ښکاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې څرگند به نه شي. ﴿٣﴾

نو هرڅه چې تاسو په تياره کې ويلي هغه به په رڼا ورځ واورېدل شي او هرڅه چې تاسو د تړلو دروازو شاته يو بل ته په غوږ کې پټ پټ ويلي دي هغه به د بامونو څخه په لوړ اواز واورېدل شي.

د چا نه بايد ووېرېږو

(متي ۱۰: ۲۸ - ۳۱)

۴ ای زما ملگرو! زه تاسو ته وایم د هغو خلکو څخه مه وېرېږئ چې بدن وژني او له هغې وروسته نور هېڅ نه شي کولای. ۵ خو زه تاسو خبروم چې د چا څخه بايد ووېرېږئ. له هغه چا څخه ووېرېږئ چې د وژلو څخه وروسته دا واک او اختيار لري چې تاسو په دوزخ کې واچوي. هو، زه تاسو ته وایم چې بايد د هغه څخه ووېرېږئ. ۶ ایا پنځه مرغی په دوه روپۍ نه خرڅېږي؟ خو بیا هم له دوی څخه یوه یې هم خدای نه هېروي. ۷ تر دې پورې چې ستاسو د سر ویښتان هم شمېرل شوي دي. نو هېڅ مه وېرېږئ، تاسو د بې شمېره مرغیو څخه زیات ارزښت لرئ.»

د خلکو په مخکې د مسیح په هکله اقرار کول

(متي ۱۰: ۳۲ - ۳۳، ۱۲: ۳۲، ۱۰: ۱۹ - ۲۰)

۸ عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم هرڅوک چې د خلکو په مخکې په دې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی، نو د انسان زوی به هم د خدای د فرښتو په مخکې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی. ۹ خو هرڅوک چې د خلکو په مخکې زما څخه انکار وکړي نو د انسان زوی به هم د خدای د فرښتو په

مخکې د هغه څخه انکار وکړي. (۱۰) هر څوک چې د انسان د زوی په خلاف کومه خبره وکړي نو هغه به وبخښل شي، خو که څوک د روح القدس په ضد کفر ووايي هغه به ونه بخښل شي. (۱۱) کله چې هغوی تاسې د محاکمې دپاره کنیسو یا والیانو یا واکمنانو ته راوولي، نو په دې هکله اندېښنه مه کوئ چې د خپل ځان څخه به څنگه دفاع کوئ یا څه به وایئ. (۱۲) ځکه چې په هماغه ساعت به روح القدس تاسو ته وښايي چې څه باید ووايي.»

د یو کم عقل شتمن مثال

(۱۳) د گنې گونې له منځ څخه یو سړي عیسی ته وویل: «استاذه! زما ورور ته ووايه چې زمونږ د پلار میراث زما سره ووېشي.» (۱۴) عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «ای وروره! زه چا ستاسو ترمنځ قاضي ټاکلی يم چې ستاسو میراث ووېشم؟» (۱۵) بیا یې خلکو ته وویل: «پام کوئ او خپل ځانونه د هر ډول حرص څخه وساتئ، ځکه چې د انسان ژوند په دې نه جوړېږي چې هغه دې ډېره شتمني ولري.»

(۱۶) بیا عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «يو شتمن سړی ؤ چې ځمکه یې لرله او هغې ځمکې ښه حاصل ورکړ. (۱۷) هغه د خپل ځان سره فکر وکړ او ویې ویل: «څه وکړم؟ ما سره دومره ځای نشته چې خپلې غلې دانې په کې وساتم.» (۱۸) بیا هغه وویل: «اوس پوه شوم چې څه وکړم. زه به خپل گودامونه وران کړم او د هغو نه به لوی لوی گودامونه جوړ کړم او خپلې غلې دانې او نور شيان به په کې ذخیره کړم.» (۱۹) بیا به خپل ځان ته ووايم: ای بختور انسانه! تا

ډېر زيات بڼه بڼه شيان راټول کړي دي چې د ډېرو کلونو دپاره دې
 بس دي. اوس ارام ژوند تېروه، خوره، خښه او خوشحاله گرځه. ﴿٢٠﴾
 خو خدای هغه ته وويل: «ای کم عقله! همدا نن شپه به دې ساه
 ووځي، نو دا ټول شيان چې تا د خپل ځان دپاره ساتلي دي هغه به
 د چا شي؟» ﴿٢١﴾ داسې به د هغو خلکو سره کيږي چې د ځانونو
 دپاره شتمني راټولوي خو د خدای په نظر کې به غريب وي.»

په خدای توکل کول

(متي ٦: ٢٥ - ٣٤)

﴿٢٢﴾ بيا عيسى خپلو شاگردانو ته وويل: «نو تاسو ته وايم چې د
 خپل ژوند په هکله دا اندېښنه مه کوئ چې څه شی به خورئ او هم
 د خپل بدن په خاطر چې څه به اغوندئ. ﴿٢٣﴾ ځکه چې ژوند د
 خوړو څخه او بدن د کاليو څخه ډېر ارزښتناک دی. ﴿٢٤﴾ کارغانو
 ته وگورئ، هغوی نه څه کړي او نه څه رېږي، نه د ساتلو دپاره
 ځايونه لري او نه گودامونه، خو خدای ورته روزي رسوي. تاسو د
 مرغانو څخه ډېر زيات ارزښت لرئ. ﴿٢٥﴾ ايا په تاسو کې څوک
 کولای شي چې په اندېښنو سره د خپل عمر يو ساعت هم زيات
 کړي؟ ﴿٢٦﴾ نو که چېرې تاسو داسې يو کوچنی کار نه شئ کولای،
 نو بيا ولې د نورو شيانو په هکله اندېښنه کوئ؟ ﴿٢٧﴾ ځنگلي گلانو
 ته وگورئ چې څنگه لوييږي. هغوی نه کار کوي او نه د ځانونو
 دپاره کالي جوړوي. خو تاسو ته وايم چې حتی سليمان پاچا هم د
 خپل ټول شان او شوکت سره د دې گلانو په شان ښکلی او سينگار
 شوی نه و. ﴿٢٨﴾ که چېرې خدای د صحرا وښو ته چې نن دلته دي

او سبا ته په تنور کې سوځول کيږي داسې ښکلا ورکوي، نو هغه به تاسو ته د هغو څخه ښه کالي در نه کړي؟ ستاسو ايمان څومره کمزوری دی! (۲۹) نو اندېښنه مه کوئ چې تاسو به څه خورئ او څه به څښئ. (۳۰) ځکه چې د دې نړۍ خلک د دې شيانو په هکله اندېښنه کوي. خو ستاسو اسماني پلار پوهيږي چې تاسو دې شيانو ته اړتيا لرئ. (۳۱) د دې په ځای تاسو خپلو ځانونو ته د خدای پاچاهي وغواړئ نو هغه به تاسو ته دا شيان هم درکړي.»

اسماني شتمني

(متي ۶: ۱۹ - ۲۱)

(۳۲) «ای د شاگردانو کوچنی ډلې! مه وپېرئ، ځکه چې ستاسو د اسماني پلار دا خوښه ده چې تاسو ته پاچاهي درکړي. (۳۳) هرڅه چې لرئ هغه خرڅ کړئ او پیسې یې غریبانو ته ورکړئ. د خپلو ځانونو دپاره د پیسو داسې کڅوړې تیارې کړئ چې هېڅکله نه زړيږي یعنې په اسمان کې داسې خزاني جوړې کړئ چې هېڅکله نه کميږي، ځکه چې هېڅ یو غل ورته نژدې کېدای نه شي او نه یې چينجي خوړلی شي. (۳۴) ځکه په هرځای کې چې ستاسو خزانه وي نو ستاسو زړونه به هم هلته وي.»

بېداره نوکران

(۳۵) خپلې ملاګانې وټرئ، د کار دپاره تیار اوسئ او څراغونه مو بل وساتئ. (۳۶) د هغو نوکرانو په شان اوسئ چې خپل بادار ته د واده د مېلمستیا څخه د بېرته راتللو په انتظار وي. کله چې هغه راشي او

دروازه وټکوي، نو سمدلاسه يې ورته خلاصه کړي. (۳۷) بختور دي هغه نوکران چې کله يې بادار راشي او وويني چې هغوی بېداره ناست دي. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې بادار به خپله ملا وتړي، هغوی به دسترخوان ته کښېنوي او رابه شي او د هغوی خدمت به وکړي. (۳۸) بختور دي هغه نوکران چې کله يې بادار په نيمه شپه يا حتی سهار وختي راشي او وويني چې هغوی بېداره ناست دي. (۳۹) خو تاسو بايد په دې پوه شئ چې که چېرې د کور خاوند پوهېدلی چې غل به څه وخت راځي، نو نه به يې پرېښوده چې د هغه کور ته ورننوځي. (۴۰) نو تاسو هم بايد تيار اوسئ، ځکه چې د انسان زوی به په داسې وخت کې راشي چې تاسو به يې د راتللو انتظار هم نه لرئ.»

وفادار او بې وفا نوکر

(متي ۲۴: ۴۵ - ۵۱)

(۴۱) پطروس وويل: «ای استاذه! ايا دا مثال يوازې زمونږ دپاره دی او که د ټولو دپاره؟» (۴۲) عیسی ځواب ورکړ: «نو هغه وفادار او هونبیار نوکر څوک دی چې بادار يې د خپلو نوکرانو په سر وټاکي، ترڅو په خپل وخت هغوی ته خپله برخه خواړه ورکړي؟» (۴۳) بختور دی هغه نوکر چې بادار يې راشي او هغه په خپل کار کې بوخت وويني. (۴۴) په رښتيا سره زه وایم چې بادار به د خپل ټول مال او جايداد مسوولیت هغه ته وسپاري. (۴۵) خو که هغه نوکر د خپل ځان سره ووايي چې بادار به مې دومره زر رانه شي او د نورو ټولو نوکرانو په وهلو ټکولو پيل وکړي، وڅښي او نشي

وکړي، (٤٦) نو بادار به يې په داسې ورځ راشي چې هغه به يې انتظار هم نه لري او په داسې وخت کې به راشي چې هغه به خبر هم نه وي. نو بادار به هغه ته سخته سزا ورکړي او هغه به په بې ايمانانو کې وشمېرل شي. (٤٧) هغه نوکر چې په دې پوهيږي چې خپل بادار يې ترې څه غواړي، خو بياهم تيار نه دی چې هغه کار وکړي، نو هغه به سخت ووهل شي. (٤٨) خو هغه نوکر چې په دې نه پوهيږي چې بادار يې څه غواړي او کوم غلط کار وکړي چې د سزا وړ وي، نو لږ به ووهل شي. چاته چې ډېر ورکړل شي نو ډېر به ورڅخه غوښتل کيږي. څومره ډېر چې چاته سپارل کيږي هماغومره ډېر ورڅخه غوښتل کيږي.»

د عیسی په سبب بېلتون

(متي ١٠: ٣٤ - ٣٦)

(٤٩) عیسی زیاته کړه: «زه د دې دپاره راغلی يم چې په ځمکه اور ولگوم او کاشکې دا اور لا پخوا لگېدلی وای. (٥٠) زه به د یو سخت تعمید څخه تېرېږم او ترڅو پورې چې هغه تر سره شوی نه وي، زما زړه به څومره نارامه وي. (٥١) ایا تاسو گومان کوئ چې زه د دې دپاره راغلی يم چې نړۍ ته سوله راولم؟ نه، د سولې دپاره نه، بلکې د بې اتفاقی اچولو دپاره راغلی يم. (٥٢) ځکه له دې وروسته چې پنځه تنه په یو کور کې وي سره جدا به شي، درې تنه به د دوه تنو او دوه تنه به د درې تنو په خلاف شي. (٥٣) پلار به د زوی په خلاف شي او زوی به د پلار په خلاف، مور به د لور او لور به د مور په خلاف، خوانبې به د انږور او انږور به د خوانبې په خلاف شي.»

د وخت پېژندل

(متي ۱۶: ۱-۳)

٥٤ همدارنگه عیسی خلکو ته وویل: «کله چې تاسو وویښئ چې ورپڅې د لمر پر پوڅه له خوا راپورته کیري، نو سمدلاسه وایئ چې باران به وشي او همداسې کیري. ٥٥ کله چې باد د جنوب له خوا ولگیري نو تاسو وایئ چې سخته گرمي به شي او همداسې کیري. ٥٦ ای منافقانو! تاسو کولای شئ چې ځمکې او اسمان ته په کتلو سره د هوا د حالت پېشگویی وکړئ، نو بیا څنگه اوسنی زمانه نه شئ پېژندلی؟

د خپل مدعي سره روغه جوړه کول

(متي ۵: ۲۵-۲۶)

٥٧ تاسو خپله ولې دا پرېکړه نه شئ کولای چې کومه لاره سمه ده؟ ٥٨ کله چې له خپل مدعي سره قاضي ته ځئ، نو په لاره کې کوبښئ وکړئ چې د هغه سره روغه وکړئ. که نه، نو هغه به مو قاضي ته راکاږي او قاضي به تاسو پولیس ته وسپاري او په زندان کې به واچول شئ. ٥٩ زه تاسو ته وایم چې تر هغې پورې به له زندان څخه راخلاص نه شئ چې ترڅو پورې مو د خپل پور یوه یوه پیسه نه وي ورکړې.»

توبه وباسئ

په همدې وخت کې په هغه ځای کې ځينو حاضرينو

عيسى د هغو جليليانو څخه خبر کړ چې پيلاتوس هغوى خدای ته د

قرباني وړاندې کولو په وخت کې ووژل. (۲) عيسى هغوى ته په

ځواب کې وويل: «ايا گومان کوى چې دغه جليليان د جليل له نورو

ټولو اوسېدونکو څخه ډېر گناهکاران وو چې په دې ډول ووژل

شول؟ (۳) نه، زه تاسو ته وايم که چېرې تاسو توبه ونه باسئ، نو

تاسو ټول به د هغوى په شان تباہ شئ. (۴) يا هغه اتلس تنه چې په

سيلوام کې ورباندې برج راوغورځېده او مړه شول، ايا گومان کوى

چې هغوى د هغو نورو ټولو خلکو څخه چې په اورشليم کې اوسېږي

ډېر گناهکاران وو؟ (۵) نه، زه تاسو ته وايم که چېرې توبه ونه

باسئ، نو تاسو ټول به د هغوى په شان تباہ شئ.»

د بي مېوې انځر د ونې مثال

(۶) بيا عيسى هغوى ته دا مثال راوړ: «يو سړي خپل د انگورو په

باغ کې د انځر يوه ونه کرلې وه. کله چې راغى چې انځران راټول

کړي، هېڅ يې په کې پيدا نه کړل. (۷) نو خپل باغوان ته يې وويل:

«گوره، درې کاله کيږي چې راحم او په دې ونه کې مېوه لټوم، خو

هېڅ مې په کې پيدا نه کړ. دا ونه ووهه. دې ونې ولې هسې ځای

نيولى دى؟» (۸) خو باغوان ورته ځواب ورکړ: «باداره! دا کال يې

هم پرېږده، زه به د هغې شاوخوا ځمکه وکينم او سره به ورته واچوم.

(۹) که په راتلونکي فصل کې يې مېوه ونيوله نو ډېره بڼه به وي، که

نه نو بيا کولای شې چې ويې وهې.»

عیسی د سبت په ورځ یوې بڼځې ته شفا ورکوي

۱۰) د سبت په یوه ورځ عیسی په کنیسه کې تعلیم ورکاوه. ۱۱)
هلته یوه بڼځه وه چې اتلس کاله کېدل چې پېریانو نیولې وه او هغه
یې کمزورې کړې وه. ملا یې ورته داسې کړوپه کړې وه چې بیخي
سمه ودرېدلې نه شوه. ۱۲) کله چې عیسی هغه بڼځه ولیدله، نو هغه
یې راوغوښتله او ورته ویې ویل: «ای خورې! ته د خپلې ناروغۍ
څخه خلاصه شوې.» ۱۳) بیا یې خپل لاسونه په هغې باندې
کېښودل او هغه سمدلاسه نېغه ودرېدله او د خدای ثنا یې وویل.

۱۴) خو د کنیسي مشر د عیسی په دې کار چې د سبت په ورځ یې
ناروغ ته شفا ورکړې وه، خفه شو او خلکو ته یې وویل: «په هفته
کې شپږ ورځې دي چې باید کار وشي، نو په همدې ورځو کې راضی
او شفا مومی، خو د سبت په ورځ نه.» ۱۵) خو عیسی هغه ته
ځواب ورکړ: «ای منافقانو! ایا تاسو هر یو د سبت په ورځ خپل
غویي یا خر د آخر څخه نه ايله کوی او د اوبو دپاره یې نه بیایي؟
۱۶) نو دا بڼځه د ابراهیم لور ده او اتلس کاله کېږي چې د شیطان
په بند کې وه. ایا هغه باید د سبت په ورځ د بند څخه ازاده نه شي؟»
۱۷) د عیسی په دې خبرو د هغه مخالفین خجالته شول، خو خلک
د هغه په دې حیرانوونکي کارونو چې کول یې، خوشحاله شول.

د شېرشمو د تخم مثال

(متي ۱۳: ۳۱ - ۳۲ او مرقوس ۴: ۳۰ - ۳۲)

۱۸) بیا عیسی پوښتنه وکړه: «د خدای پاچاهي د څه شي په شان

ده او هغه د څه شي سره پرتله کړم؟ (۱۹) دا د شپږشمو د تخم په شان ده چې يو سړي هغه راواخيست او په خپل پټي کې يې وکړلو. هغه لوی شو او بوټی ترې جوړ شو او مرغان راغلل او د هغه په څانگو يې ځالي جوړې کړې.»

د خميرې مثال

(متي ۱۳: ۳۳)

(۲۰) عیسی یوځل بیا پوښتنه وکړه: «د خدای پاچاهي د څه شي سره پرتله کړم؟» (۲۱) دا د هغې خميرې په شان ده چې یوه ښځه هغه واخلي او د درې پیمانې اوږو سره یې ګډه کړي، ترڅو هغه ټول خمیره شي.»

د تنګې دروازې مثال

(متي ۷: ۱۳ - ۱۴، ۲۱ - ۲۳)

(۲۲) عیسی اورشلیم ته روان ؤ او په لاره یې په ښارونو او کلیو کې خلکو ته تعلیم ورکاوه. (۲۳) یو چا ورڅخه پوښتنه وکړه: «استاذه! ایا یوازې لږ خلک به خلاصون ومومي؟» عیسی ځواب ورکړ: (۲۴) «زیات کونښن وکړی چې له تنګې دروازې څخه وردننه شی، ځکه زه تاسو ته وایم چې ډېر خلک به د ننوتلو هڅه وکړي، خو به نه شي کړای. (۲۵) کله چې یوځل د کور خاوند راپاڅیږي او دروازه بنده کړي، نو تاسو به دباندې پاتې شئ او دروازه به ټکوی او وایئ به چې ای ښاغلیه! دروازه خلاصه کړه. خو هغه به ځواب درکړي چې زه تاسو نه پېژنم چې له کوم ځای نه راغلي یئ. (۲۶) نو بیا به تاسو

وايي: «مونږ تا سره په يو دسترخوان خوړلي او خښلي او تا زمونږ په کوڅو کې تعليم ورکاوه.» (٢٧) خو هغه به بيا درته ووايي: «زه تاسو نه پېژنم چې له کوم ځای نه راغلي يئ. ای بدکارانو! زما د مخې نه لېرې شئ.» (٢٨) کله چې تاسو ووينئ چې ابراهيم، اسحاق، يعقوب او ټول پيغمبران د خدای په پاچاهۍ کې دي خو تاسو ورڅخه شړل شوي يئ، نو بيا به ژاړئ او خپل غاښونه به چيچئ. (٢٩) خلک به د ختيځ او لوېديځ او شمال او جنوب څخه راشي او د خدای د پاچاهۍ په مېلمستيا کې به کښېني. (٣٠) څوک چې اوس وروستي دي، هغوی به اول شي او څوک چې اول وي هغوی به وروستي شي.»

د اورشليم دپاره د عیسی خفگان

(متي ٢٣: ٣٧ - ٣٩)

(٣١) په هماغه وخت کې يو څو فريسيان عیسی ته راغلل او ورته وپې ويل: «دا ځای پرېرېده او کوم بل ځای ته لاړ شه، ځکه چې هيروديس غواړي تا ووژني.» (٣٢) عیسی هغوی ته وويل: «لاړ شئ او هغه گيدر ته ووايئ چې زه نن او سبا پېريان وباسم او خلک روغوم او په درېمه ورځ به خپل کار پای ته ورسوم.» (٣٣) په هر حال، زه بايد نن او سبا او بل سبا خپل سفر ته دوام ورکړم، ځکه چې دا ناشونې ده چې يو پيغمبر دې د اورشليم څخه پرته په بل ځای کې ووژل شي.

(٣٤) ای اورشليمه! ای اورشليمه! ای هغه ښاره چې پيغمبران وژني

او کوم کسان چې د خدای له خوا درلېږل کېږي، هغه سنگساروي. ما
 شو خو ځلې وغوښتل چې ستا خلک داسې سره راټول کړم لکه
 چرګه چې خپل بچي د خپلو وزرونو لاندې راټولوي، خو تا ونه
 غوښتل. (۳۵) گوره، ستاسو کور تاسو ته خالي پرېښودل کېږي. زه
 تاسو ته وایم چې نور به ما تر هغې ونه وینئ ترڅو هغه وخت راشي
 چې دا ووايي:

«مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي.»

عیسی یو ناروغ سړي ته شفا ورکوي

۱۴ (۱) د سبت په یوه ورځ عیسی د ډوډۍ خوړلو دپاره د
 فریسیانو د ډلې د یو مشر کور ته لاړ او هلته خلکو په ځیر هغه ته
 کتل. (۲) هلته عیسی ته مخامخ یو سړی ولاړ ؤ چې د پرسوب په
 ناروغۍ اخته ؤ. (۳) عیسی د شریعت د عالمانو او فریسیانو څخه
 پوښتنه وکړه: «ایا د سبت په ورځ د ناروغانو روغول روا دي که نه؟»
 (۴) خو هغوی غلي پاتې شول. نو عیسی هغه سړی له لاسه ونيوه،
 هغه یې روغ کړ او رخصت یې کړ. (۵) بیا عیسی د هغوی څخه
 پوښتنه وکړه: «که چېرې د سبت په ورځ په تاسو کې د کوم چا زوی
 یا غوی په شاه کې ولویږي، نو ایا هغه به یې سمدلاسه راونه
 باسي؟» (۶) خو د هغوی سره د دې خبرې ځواب نه ؤ.

عاجزي او مېلمه پالنه

٧) کله چې عیسی ولیدل چې ځینو مېلمنو کوبښن کاوه د ځانونو

دپاره تر ټولو ښه ځایونه ونیسي، نو هغوی ته یې دا مثال راوړ: ٨)

«کله چې څوک تاسو ته د واده د مېلمستیا دپاره بلنه درکړي نو د مجلس په سر کې مه کښېښئ، ځکه کېدای شي چې ستاسو څخه کوم بل ډېر مهم سړی رابلل شوی وي، ٩) او ستاسو کوربه چې تاسو دواړه یې رابللي یې راشي او درته ووايي: «خپل ځای دې سړي ته پرېږده.» نو بیا به وشرمېږي او مجبوره به شي چې تر ټولو وروستني ځای کې کښېښئ. ١٠) خو کله چې د چا مېلمه شي، نو لاړ شه او تر ټولو وروستني ځای کې کښېښه، ترڅو کله چې کوربه راشي او درته ووايي: «ای زما ملگریه! پاس کښېښئ.» په دې به د نورو ټولو مېلمنو په مخکې ستا عزت وشي، ١١) ځکه څوک چې خپل ځان لوی گڼي، هغه به خوار شي او څوک چې خپل ځان عاجز کړي، هغه به سرلوری شي.»

١٢) بیا عیسی خپل کوربه ته وویل: «کله چې د غرمې یا د ماښام

ډوډی دپاره څوک راغواړي، نو خپلو ملگرو یا خپلو ورونو یا خپلوانو یا خپلو شتمنو گاونډیانو ته بلنه مه ورکوه، ځکه چې هغوی به هم بېرته تاته بلنه درکړي او په دې ډول به ستا بدل پوره کړي.

١٣) خو کله چې مېلمستیا ورکوي، نو غریبانو، شلانو، گوډانو او

ږندو ته بلنه ورکړه. ١٤) نو ته به بختور یې، ځکه چې هغوی ستا بدل نه شي پوره کولای. خو د قیامت په ورځ به خدای تاته د نېکانو سره اجر درکړي.»

١٥) کله چې د حاضر و خلکو څخه يو تن چې په دسترخوان

ورسره ناست ؤ دا واورېدل، نو عيسی ته يې وويل: «بختور دي هغه

خلک چې د خدای په پاچاهي کې به په مېلمستيا کې کښېني.»

١٦) عيسی هغه ته وويل: «يو سړي يوه لويه مېلمستيا جوړه کړه او

ډېر خلک يې راوبلل. ١٧) کله چې د ډوډۍ وخت شو، نو خپل

نوکر يې مېلمنو پسې ولېږه چې ورته ووايي: «راشئ، هرڅه تيار دي.»

١٨) خو هغوی ټولو بهانې پيل کړې. لومړني وويل: «ما لږه ځمکه

اخيستي ده، بايد لاړ شم او هغه ووينم. مهرباني وکړه زما عذر ومنه.»

١٩) بل وويل: «ما پنځه جوړې غويان اخيستي دي او روان يم چې

هغه امتحان کړم، مهرباني وکړه زما عذر ومنه.» ٢٠) او بل يې وويل:

«ما نوی واده کړی دی، نو له دې امله نه شم درتلی.» ٢١) نوکر

بېرته راغی او خپل بادار ته يې دا هرڅه وويل. بادار ډېر په قهر شو

او خپل نوکر ته يې وويل: «زر زړ د ښار لارو او کوڅو ته ووځه او

غريبان، شلان، رانده او ګوډان راوله.» ٢٢) کله چې نوکر بېرته

راستون شو، نو ويې ويل: «باداره! ستاسو امر په ځای شو، خو بياهم

د نورو خلکو دپاره ځای شته.» ٢٣) بيا بادار خپل نوکر ته وويل:

«د ښار څخه دباندې سرکونو او کوڅو ته ووځه او خلک په زوره

راوله، ترڅو زما کور ډک شي.» ٢٤) زه تاسو ته وایم چې د هغو

خلکو څخه چې لومړی مې ورته بلنه ورکړې وه هېڅوک به هم زما

د دې مېلمستيا خوند ونه څکي.»

٢٥ یوخل چې د خلکو یوه لویه ډله د عیسی سره روانه وه، عیسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته ویې ویل: ٢٦ «که څوک ماته راځي او هغه د خپل مور، پلار، خپلې ښځې او اولادونو، خویندو او ورونو او حتی د خپل ځان څخه هم زما سره زیاته مینه ونه کړي، هغه نه شي کولای چې زما شاگرد شي. ٢٧ که چېرې څوک خپل صلیب راوانخلي او ما پسې رانه شي، نو هغه زما شاگرد کېدای نه شي.

٢٨ فرض کړئ چې په تاسو کې کوم څوک غواړي یو برج جوړ کړي، ایا هغه به لومړی نه کښېني چې لگښت یې وسنجوي، ترڅو ویني چې د هغه سره دومره پیسې شته چې هغه ورباندې سرته ورسوي یا نه؟ ٢٩ که نه، نو تهداب به یې کېږدي، خو و به نه شي کولای چې سرته یې ورسوي، نو هرڅوک چې هغه وگوري ورپورې و به خاندې. ٣٠ هغوی به وایي چې دې سړي د ودانۍ کار پیل کړ، خو ویې نه شو کولای چې سرته یې ورسوي. ٣١ یا کوم داسې پاچا به وي چې د بل پاچا سره د جگړې دپاره ځي او پرته له دې چې لومړی کښېني او فکر وکړي چې ایا د خپل لسو زرو عسکرو سره به وکولای شي د هغه بل پاچا سره چې شل زره لښکر لري، وجنگېږي؟ ٣٢ که چېرې هغه ونه شي کولای، نو مخکې له دې چې دښمن ورته راورسېږي، هغه به استازي ولېږي او د سولې د شرطونو په هکله به ورڅخه غوښتنه وکړي. ٣٣ په همدې ډول په تاسو کې هېڅوک تر هغې زما شاگرد کېدای نه شي، ترڅو پورې چې

د خپل مال او دولت څخه تېر نه شي.

د بې خونده مالگې مثال

(متي ۵: ۱۳ او مرقوس ۹: ۵۰)

۳۴ مالگه بڼه شی دی، خو که په خپله مالگه بې خونده شي نو هغه به څنگه بېرته خپل خوند پیدا کړي؟ ۳۵ د هغې څخه نور نه د ځمکې دپاره او نه د سرې دپاره کار اخیستل کېږي او خلک هغه لېرې غورځوي. که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.»

د ورک شوي پسه مثال

(متي ۱۸: ۱۲ - ۱۴)

۱۵ په دې وخت کې ډېر مالیه ټولونکي او گناهکاران

عیسی ته ورژدې شول چې د هغه خبرې واورې. ۱۶ خو فریسیانو او د شریعت عالمانو په خپلو کې په گورډلو پیل وکړ او ویل یې: «دا سړی د گناهکارانو سره ناسته ولاړه کوي او حتی د هغوی سره

یوځای ډوډی خوري.» ۱۷ نو عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: ۱۸

«که چېرې په تاسو کې څوک سل پسونه ولري او یو پسه ورڅخه

ورک شي، نو هغه به څه کوي؟ ایا هغه به هغه نهه نوي پسونه په

دنبته کې پرېږدي او د هغه ورک پسه پسې به لاړ نه شي، ترڅو هغه

پیدا کړي؟ ۱۹ کله چې هغه راپیدا کړي، نو په خوشحالی سره به

یې خپلو اوږو ته پورته کړي. ۲۰ او کله چې کور ته راشي، خپل

ټول ملگري او گاونډیان به سره راټول کړي او هغوی ته به ووايي:

«زما سره په دې خوشحالي کې شریک شئ، ځکه چې خپل ورک شوی پسه مې وموند.» (۷) زه تاسو ته وایم چې په همدې ډول کله چې یو گناهکار توبه وباسي، نو په جنت کې به د هغه دپاره د نهه نوي نېکانو په پرتله چې توبې ته اړتیا نه لري، ډېره خوشحالي وي.

د ورکې شوې سکې مثال

(۸) یا فرض کړئ د یوې بڼځې سره د سپینو زرو لس سکې وي او یوه ترې ورکه شي. ایا هغه به خراغ بل نه کړي، خپل کور به جارو نه کړي او ټول ځایونه به ونه لټوي، ترڅو هغه راپیدا کړي؟ (۹) کله چې هغه راپیدا کړي، نو خپل ملگري او گاونډیان به سره راټول کړي او هغوی ته به ووايي: «زما سره خوشحالي وکړئ، ځکه چې ما خپله ورکه شوې سکه راپیدا کړه.» (۱۰) په همدې ډول زه تاسو ته وایم کله چې یو گناهکار توبه وباسي، نو د خدای فرښتې به د هغه دپاره خوشحالي کوي.»

د ورک شوي زوی مثال

(۱۱) بیا عیسی وویل: «یو سړي دوه زامن لرل. (۱۲) کشر زوی یې خپل پلار ته وویل: «پلاره! ماته مې خپله برخه جایداد راکړه.» نو هغه سړي خپل جایداد د خپلو دواړو زامنو ترمنځ ووېشه. (۱۳) خو ورځې وروسته کشر زوی خپله برخه جایداد خرڅ کړ او پیسې یې واخیستلې او یو لېرې وطن ته لاړ او خپلې پیسې یې هلته په عیاشۍ کې بېځایه برباد کړلې. (۱۴) کله چې هغه خپل هرڅه مصرف کړل، په هغه وطن کې سخته قحطي راغله او هغه محتاج شو. (۱۵) نو هغه

لار او د هغه وطن د يو سړي سره نوکر شو او هغه سړي هغه خپلو
 پتيو ته ولېږه چې خوگان وساتي. (۱۶) هغه په دې ارمان ؤ چې
 خپله گېډه په هغو خوږو باندې مړه کړي چې خوگانو به خوږل، خو
 هېچا هغه ته څه نه ورکول. (۱۷) په پای کې د هغه عقل سر ته راغی
 او ويې ويل: «زما د پلار مزدوران دومره زيات خواږه لري چې
 ورڅخه پاتې کيږي او زه دلته د لوږې له لاسه مړ کېږم. (۱۸) زه به
 لار شم او خپل پلار ته به ورشم او ورته به ووايم چې پلاره! ما د
 خدای او ستا په وړاندې گناه کړې ده. (۱۹) زه نور د دې وړ نه يم
 چې ته راته خپل زوی ووايي. ما هم يو له خپلو مزدورانو څخه
 وشمېره. (۲۰) نو هغه پاڅېد او د خپل پلار کور ته روان شو. هغه لا
 کور ته نه ؤ رسېدلی چې پلار يې هغه له لېږې وليده، زړه يې
 ورباندې وسوځېده او په منډه منډه د خپل زوی خواته ورغی. هغه
 يې په غېږ کې ونيوه او بڼکل يې کړ. (۲۱) زوی يې وويل: «پلاره! ما
 د خدای او ستا په وړاندې گناه کړې ده. زه نور د دې وړ نه يم چې
 ستا زوی وگڼل شم.» (۲۲) خو پلار يې خپلو نوکرانو ته وويل: «زر
 شی. تر ټولو بڼه چينه راوړئ او هغه ته يې واغونډئ. گوته ورته په
 لاس کړئ او خپلی ورته په پښو کړئ. (۲۳) يو چاغ خوشکی راولئ
 او حلال يې کړئ او راځئ چې مېله جوړه کړو او خوشحالي وکړو.
 (۲۴) ځکه چې زما دا زوی مړ شوی ؤ او بېرته راژوندی شوی دی.
 هغه ورک شوی ؤ، خو اوس پيدا شوی دی.» نو هغوی جشن پيل کړ.
 (۲۵) خو د هغه مشر زوی په دې وخت کې په پتي کې ؤ. کله چې
 راغی او کور ته رانژدې شو، نو د ساز او نڅا اواز يې واورېد. (۲۶)
 نو يو نوکر يې راوغوښت او پوښتنه يې ترې وکړه: «دا څه دي؟» (۲۷)

نوکر ځواب ورکړ: «ستا ورور راغلی دی او پلار دې یو چاغ

خوسکی حلال کړی دی، ځکه چې هغه روغ رمټ بېرته راغلی دی.»

۲۸) خو مشر ورور دومره په قهر شو چې نه یې غوښتل کور ته

ننوځي. پلار یې دباندي راووت او هغه ته یې زاري وکړه چې کور ته

ننوځي. ۲۹) خو هغه خپل پلار ته په ځواب کې وویل: «گوره، کلونه

کلونه کيږي چې ما لکه د غلام په شان ستا خدمت کړی دی او

هېڅکله مې ستا د امر څخه سرغړونه نه ده کړې. خو ماته دې یو

سپړلی هم نه دی راکړی چې خپلو ملگرو ته مې مېلمستیا ورکړې

وای. ۳۰) خو دې زوی دې خپل ټول جايداد په فاحشو باندي برباد

کړ او کله چې بېرته کور ته راغی نو تا ورته چاغ خوسکی حلال

کړ.» ۳۱) پلار یې ورته وویل: «زما زویه! ته تل زما سره یې او زه

چې هرڅه لرم هغه ستا دي. ۳۲) خو اوس باید جشن ونیسو او

خوشحالي وکړو، ځکه چې ستا دا ورور مړ شوی ؤ، خو اوس بېرته

راژوندی شوی دی، هغه ورک شوی ؤ، خو اوس پیدا شوی دی.»

د ځیرک ناظر مثال

۱۶

۱) عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «یو شتمن سپري یو

ناظر درلود. دا سپري خبر شو چې ناظر د هغه شتمني بېځایه لگوي.

۲) نو هغه یې راوغوښت او ورته ویې ویل: «دا څه دي چې ستا

په هکله یې اورم؟ څه چې دې اخیستي او څه چې دې لگولي دي د

هغو حساب راکړه، ځکه چې ته نور نه شې کولای زما ناظر اوسې.»

۳) ناظر له ځان سره وویل: «زما بادار ما د خپل کار څخه شپري،

نو اوس به زه څه کوم؟ زه خو دومره تکړه نه يم چې لار شم او

چېرته لښتي وکينم او په خیر غوښتلو هم شرمېږم. (۴) اوس پوه شوم چې څه وکړم. کله چې ما د دندې څخه لېرې کړي، نو زه باید ملگري ولرم چې ماته په خپلو کورونو کې ځای راکړي. (۵) نو د خپل بادار هر یو پوروی یې راوغوښت. لومړي ته یې وویل: «زما د بادار څومره پوروی یې؟» (۶) هغه ځواب ورکړ: «سل پیمانې د زیتونو تېل.» ناظر ورته وویل: «خپل حساب راواخله، زر کښېنه او د هغې په ځای پنځوس ولیکه.» (۷) بیا یې بل ته وویل: «ته څومره پوروی یې؟» هغه ځواب ورکړ: «سل جواله غنم.» ناظر ورته وویل: «خپل حساب راواخله او د هغې په ځای اتیا ولیکه.» (۸) نو بادار یې هغه بې ایمانه ناظر وستایه، په دې خاطر چې هغه په ځیرکۍ سره داسې کار وکړ، ځکه چې د دې نړۍ خلک په خپلو کې په راکړه ورکړه کې د ایماندارانو په نسبت ډېر ځیرک دي.»

(۹) عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم چې په خپلې دنیاوي شتمنۍ د نورو سره مرسته وکړئ چې خپلو ځانونو ته ملگري پیدا کړئ، نو کله چې هغه شتمني خلاصه شي تاسو به په تلپاتې کورونو کې ځای درکړل شي. (۱۰) څوک چې په لږو شیانو کې صادق وي، نو هغه به په ډېرو شیانو کې هم صادق وي، او څوک چې په لږو شیانو کې صادق نه وي، نو هغه به په ډېرو شیانو کې هم صادق نه وي. (۱۱) که چېرې په دنیاوي شتمنۍ باندې په تاسو اعتبار ونه شي، نو په اصلي شتمنۍ به څوک په تاسو اعتبار وکړي؟ (۱۲) که چېرې تاسو د نورو خلکو د شتمنۍ په اړه صادق ونه اوسئ، نو څوک به تاسو ته هغه شتمني چې ستاسو به وي، درکړي؟ (۱۳) هېڅ غلام نه شي کولای چې د دوو بادارانو خدمت وکړي، ځکه چې

داسې غلام به د يو څخه کرکه کوي او د بل سره به مينه او يا دا چې يو ته به وفادار وي او بل ته به په سپکه سترگه گوري. تاسو نه شئ کولای چې هم د خدای بندگي وکړئ او هم د پيسو بندگي وکړئ.»

شريعت او د خدای پاچاهي

(متي ۱۱: ۱۲-۱۳، ۵: ۳۱-۳۲ او مرقوس ۱۰: ۱۱-۱۲)

۱۴ فریسیانو چې دا خبرې واورېدلې نو په عیسی باندې یې ملنډې ووهلې، ځکه چې هغوی د پيسو سره مينه لرله. ۱۵ عیسی هغوی ته وویل: «تاسو داسې خلک یئ چې خپل ځانونه د نورو په مخکې رښتیني ښکاره کوی، خو خدای ستاسو زړونه ښه پېژني. ځکه کوم شيان چې د انسانانو په نظر کې ډېر ارزښت لري، خدای هغه بد گڼي.

۱۶ د یحیی تر راتللو پورې خلکو د تورات او د پیغمبرانو په لیکنو عمل کاوه. له هغې وروسته د خدای د پاچاهي زېری اعلان شو او هرڅوک زیات کوبښن کوي چې هغې ته وردننه شي. ۱۷ د ځمکې او اسمان له منځه تلل اسانه دي، له دې نه چې د شريعت یو ټکی هم له منځه لاړ شي.

۱۸ هرڅوک چې خپله ښځه طلاقه کړي او د بلې ښځې سره واده وکړي، نو هغه زنا کوي او هرڅوک چې د طلاقې شوې ښځې سره واده وکړي، هغه هم زنا کوي.»

د شتمن سړي او ایلعازر مثال

١٩ عیسی وویل: «یو شتمن سړی ؤ چې هره ورځ به یې تر ټولو

قیمتي کالي اغوستل او په عیش او عشرت کې یې ژوند تېراوه. (٢٠)

د هغه د دروازې په مخکې به یو سوالگر چې ایلعازر نومېده او بدن

یې له ټپونو څخه ډک ؤ، پروت ؤ (٢١) او په دې تمه به ؤ چې د

هغه شتمن سړي د دسترخوان څخه په پاتې شویو ټوټو باندې ځان

موړ کړي. حتی سپي به راتلل او د هغه ټپونه به یې خټل.

٢٢ داسې وشول چې هغه غریب سړی مړ شو او فرښتو هغه د

ابراهیم څنګ ته یووړ. بیا هغه شتمن سړی هم مړ شو او خاورو ته

وسپارل شو. (٢٣) هغه د مړو دنیا ته لاړ او هلته ډېر په عذاب ؤ.

هغه چې پورته وکتل د لېرې نه یې ابراهیم ولید چې ایلعازر یې په

خوا کې ؤ. (٢٤) بیا هغه چیغې کړې او ویې ویل: «ای زما نیکه

ابراهیمه! په ما رحم وکړه او ایلعازر راولېږه چې خپله گوته په اوبو

کې لمده کړي او زما ژبه پرې یخه کړي، ځکه چې زه په دې اور کې

ډېر په عذاب یم.» (٢٥) خو ابراهیم وویل: «زویه! در په یاد کړه، تا

په خپل ژوند کې ټول ښه شیان تر لاسه کړل او ټول بد شیان د

ایلعازر په نصیب کې وو. خو اوس هغه دلته ارام دی او ته په عذاب

کې یې. (٢٦) برسېره پر دې، زمونږ او ستاسو په منځ کې یوه لویه

کنده شته، چې له هغې څخه نه څوک درپورې وتلی شي او نه څوک

ترې راپورې وتلی شي.» (٢٧) هغه شتمن سړي وویل: «ای زما پلاره

ابراهیمه! زه تاته زاری کوم چې ایلعازر زما د پلار کور ته ولېږه، (٢٨)

ځکه چې زه پنځه وروڼه لرم. پرېږده چې هغه لاړ شي او هغوی خبر

کړي، هسې نه چې هغوی هم دې د عذاب ځای ته راشي.» (٢٩)

ابراهیم وویل: «د هغوی سره د موسی او نورو پیغمبرانو لیکنې شته،

نو باید د هغوی خبرو ته غوږ ونیسي او عمل پرې وکړي. ﴿٣٠﴾
 شتمن سړي ځواب ورکړ: «نه، ای زما نیکه ابراهیمه! خو که له مړو
 څخه څوک هغوی ته ورشي، نو هغوی به توبه وباسي. ﴿٣١﴾ خو
 ابراهیم ورته وویل: «که چیرې هغوی د موسی او نورو پیغمبرانو
 خبرو ته غوږ ونه نیسي، نو که د مړو څخه هم څوک راپاڅیږي،
 هغوی به قانع نه شي.﴾»

د وسوسه کولو او بڅښنې په هکله تعلیم

(متي ١٨: ٦-٧، ٢١-٢٢ او مرقوس ٩: ٤٢)

١٧ ﴿١﴾ عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «هرڅوک وسوسه
 کيږي چې گناه وکړي، خو افسوس د هغه چا په حال چې د گناه کولو
 د رامنځته کېدو سبب کيږي. ﴿٢﴾ د هغه دپاره به دا ښه وي چې د
 ژرندې پل ورته په غاړه کې واچول شي او دریاب ته وغورځول
 شي، له دې نه چې د دې خلکو څخه چې د ماشوم په شان په ما
 باندې ایمان لري، د کوم یو د گناهکارولو سبب شي. ﴿٣﴾ پام کوی!
 که چیرې ورور دې درسره بدې وکړي، نو هغه ورته او که توبه
 وباسي، نو ویې بڅښه. ﴿٤﴾ او که هغه د ورځې اووه ځلې درسره
 بدې وکړي او هر ځل راشي او درته ووايي چې زما توبه ده، نو هغه
 وبڅښه.»

قوي ایمان

﴿٥﴾ رسولانو عیسی ته وویل: «زمونږ ایمان قوي کړه.» ﴿٦﴾

عیسی وویل: «که چېرې تاسو د شپښو د دانې په اندازه ایمان لرلی، نو تاسو کولای شول د توت دې ونې ته ووايئ چې له بېخه راووځه او په دریاب کې راشنه شه. نو هغې به ستاسو خبره منلې وای.

د یو نوکر وظیفه

۷ فرض کړئ په تاسو کې کوم څوک نوکر لري چې قلبه کوي یا پسونه ساتي. کله چې هغه د پټي نه راشي ایا بادار به ورته ووايي چې زر راشه، کسبنه او ډوډۍ وخوره؟ ۸ هېڅکله نه، د دې په ځای به هغه ته ووايي: «ماته د ماښام ډوډۍ تیاره کړه، ملا دې وټره او ترڅو پورې چې زه ډوډۍ خورم زما خدمت کوه، له هغې وروسته کولای شې چې خپله ډوډۍ وخورې.» ۹ ایا بادار به د هغه نوکر څخه چې د هغه امر یې په ځای کړی دی، مننه وکړي؟ ۱۰ او په همدې ډول کله چې تاسو هم خپل ټول کارونه چې درته حکم شوی دی سرته ورسوئ، نو ووايئ: «مونږ نوکران د شاباسي وړ نه یو، مونږ یوازې خپله وظیفه سرته رسولې ده.»

عیسی لسو جذامیانو ته شفا ورکوي

۱۱ کله چې عیسی اورشلیم ته تللو، نو د جلیل او سامریې ترمنځ په پوله تېر شو. ۱۲ هغه یو کلي ته د ننوتلو په وخت کې د لسو تنو سره چې د جذام په ناروغۍ اخته وو، مخامخ شو. هغوی لېرې ودرېدل ۱۳ او په لوړ اواز یې نارې کړې: «ای عیسی باداره! په مونږ رحم وکړه.» ۱۴ عیسی هغوی ته وکتل او ورته ویې ویل: «لاړ شئ او خپل ځانونه کاهنانو ته وښایئ.» څنگه چې هغوی روان

شول، نو پاک او روغ شول. (۱۵) کله چې په هغوی کې یو تن ولیدل چې روغ شوی دی، نو بېرته راوگرځېد او په لوړ اواز یې د خدای ثنا وویل. (۱۶) هغه د عیسی په پښو کې پرېوت او د هغه څخه یې مننه وکړه. دا سړی یو سامري ؤ. (۱۷) عیسی وویل: «ایا ټول لس تنه پاک او روغ نه شول؟ نو بیا هغه نور نهه تنه چېرته دي؟» (۱۸) ایا له دې پردي سړي پرته بل څوک نه ؤ چې بېرته راغلی وای او د خدای ثنا یې ویلې وای؟» (۱۹) عیسی هغه سړي ته وویل: «پاڅېره او لار شه، خپل ایمان ته روغ کړې.»

د خدای د پاچاهي راتگ

(متی ۲۴: ۲۳ - ۲۸؛ ۳۷ - ۴۱)

(۲۰) ځینو فریسیانو د عیسی څخه پوښتنه وکړه چې د خدای پاچاهي به کله راشي. عیسی ځواب ورکړ: «د خدای پاچاهي په داسې ډول نه راځي چې هغه ولیدل شي. (۲۱) نه به هم څوک ووايي چې وگورئ، دلته ده! یا هلته ده. ځکه چې په حقیقت کې د خدای پاچاهي ستاسو په منځ کې ده.»

(۲۲) بیا یې شاگردانو ته وویل: «داسې وخت به راشي چې تاسو به په دې ارمان یئ چې هغه ورځ وگورئ چې د انسان زوی پاچاهي کوي، خو وبه یې نه وینئ. (۲۳) خلک به تاسو ته ووايي چې وگورئ دلته دی یا وگورئ هلته دی. خو تاسو هغوی پسې مه ځئ. (۲۴) ځکه په کومه ورځ چې د انسان زوی راځي د هغې برېښنا په شان به وي چې د اسمان له یو سر څخه تر بله سره پورې ځلېږي. (۲۵) خو لومړی باید هغه ډېر کړاوونه وزغمي او د دې زمانې د

خلکو له خوا به رد شي. (۲۶) لکه څنگه چې د نوح په زمانه کې

شوي وو، همداسې به د انسان د زوی په زمانه کې هم وشي. (۲۷)

خلکو تر هغې ورځې پورې خوړل، څښل او وادونه به يې کول،
ترڅو چې نوح کشتی ته ننوت او سېلاب راغی او ټول يې تباه کړل.

(۲۸) د لوط په زمانه کې همداسې شوي وو چې هغوی به خوړل،
څښل، اخیستل او خرڅول، کړنه يې کوله او ودانۍ به يې جوړولې،
(۲۹) خو په هغه ورځ چې لوط د سدوم څخه لاړ، نو د اسمان څخه

اور او د ګوګړو باران راواورېد او هغوی ټول يې تباه کړل. (۳۰) په
هغه ورځ چې د انسان زوی رانېکاره شي، نو همداسې به وشي.

(۳۱) په هغه ورځ څوک چې د بام په سر وي او سامان يې په کوټه

کې وي، نو هغه دې د خپل سامان د وړلو دپاره رانېکنه نه شي.

همدارنگه څوک چې په پټي کې وي نو خپل کور ته دې ته بهرته لاړ

نه شي. (۳۲) د لوط بڼځه در په یاد کړی چې د هغې سره څه

وشول. (۳۳) هرڅوک چې د خپل ځان د ساتلو کونښن وکړي نو

هغه به له لاسه ورکړي، او څوک چې خپل ځان له لاسه ورکړي، نو

هغه به يې وژغوري. (۳۴) زه تاسو ته وایم، په هغه شپه که چېرې

دوه تنه په یو کټ کې پراته وي، یو به يې بوتلل شي او بل به

پرېښودل شي. (۳۵) د دوو بڼځو څخه چې یوځای سره میچن کوي،

یو به يې بوتلل شي او بله به پرېښودل شي. (۳۶) که چېرې دوه

سړي په پټي کې وي، نو یو به يې بوتلل شي او بل به پرېښودل

شي. (۳۷) شاگردانو د هغه څخه پوښتنه وکړه: «چېرته، ای

استاذه؟» عیسی په ځواب کې وویل: «چېرته چې مرداره وي، هلته

ټپوسان راټولېږي.»

۱۸

عيسى خپلو شاگردانو ته دا مثال راوړ چې هغوى ته

ورونبايي چې تل بايد دعا وكړي او هېڅكله نااميده نه شي. (۱)

هغه وويل: «په يو ښار كې يو قاضي ؤ چې نه له خدايه وپرېده او نه

يې د خلكو پروا لرله. (۲) په همدې ښار كې يوه كونډه وه چې هر

وخت به هغه ته راتله او د خپل حق په خاطر به يې ورته زارى كولې

او ويل به يې چې زما او زما د دښمن ترمنځ په شخړه كې زما سره

انصاف وكړه. (۳) قاضي ډېره موده نه غوښتل چې كوم كار وكړي،

خو اخر هغه د خپل ځان سره وويل: «كه څه هم زه نه له خدايه

وپرېرم او نه د خلكو پروا لرم، (۴) خو دا چې دې كونډې ماته

سرخوږى پيدا كړى دى، نو زه به د هغې سره انصاف وكړم. كه نه، نو

هغه به هر وخت راځي او ما به تنگوي.»

(۵) بيا عيسى وويل: «واورئ چې دا بې انصافه قاضي څه وايي.

(۶) ايا خداى به د خپلو غوره شويو خلكو سره چې شپه او ورځ

ورته د مرستې په خاطر فريادونه كوي، انصاف ونه كړي؟ ايا د هغوى

سره به په مرسته كولو كې ځنډ وكړي؟ (۷) زه درته واييم چې هغه

به زر د هغوى سره انصاف وكړي. خو كله چې د انسان زوى راشي،

نو ايا هغه به د ځمكې په مخ داسې څوك پيدا كړي چې ايمان

ولري؟»

د يو فريسي او ماليه ټولوونكي مثال

(۸) همدارنگه عيسى د هغو خلكو دپاره چې په خپل ځان ډاډمن

وو چې نېک خلک دي او نور يې سپک گڼل، دا مثال راوړ: (۱۰)
 «يو وخت دوه تنه چې يو يې فريسي او بل يې ماليه ټولوونکی ؤ د
 دعا دپاره د خدای کور ته لاړل. (۱۱) فريسي ودرېده او د خپل ځان
 سره يې داسې دعا وکړه: «ای خدايه! ستا شکر کوم چې د نورو په
 شان حريص، بې ايمانه او زناکار نه يم او نه د دې ماليه ټولوونکي په
 شان يم. (۱۲) زه په هفته کې دوه ورځې روژه نيسم او څه چې گڼم
 د هغې لسمه برخه ورکوم.» (۱۳) خو هغه ماليه ټولوونکی لېرې ولاړ
 ؤ او تر دې چې نه يې غوښتل پاس اسمان ته وگوري، خو خپله سينه
 يې وهله او ويل يې: «ای خدايه! په ما گناهکار رحم وکړه.»

(۱۴) عيسی وويل: «زه تاسو ته وایم چې هغه ماليه ټولوونکی چې
 خپل کور ته لاړ بخښل شوی دی، نه هغه فريسي. ځکه هرڅوک چې
 خپل ځان لوی گڼي، هغه به خوار شي او هرڅوک چې خپل ځان
 عاجز کړي، نو هغه به سرلوړی شي.»

عيسی ماشومانو ته برکت ورکوي

(متي ۱۹: ۱۳-۱۵ او مرقوس ۱۰: ۱۳-۱۶)

(۱۵) ځينو خلکو به عيسی ته خپل ماشومان راوستل چې خپل لاس
 په هغوی باندې کېږدي. کله چې شاگردانو دا وليدل نو هغوی يې
 ورتل، (۱۶) خو عيسی هغه ماشومان خپل ځان ته راوغوښتل او
 وېي ويل: «پرېږدئ چې ماشومان ماته راشي، هغوی مه منع کوئ،
 ځکه چې د خدای پاچاهي د همداسې خلکو ده. (۱۷) په يقين سره
 زه تاسو ته دا وایم چې هرڅوک چې د خدای پاچاهي د يو ماشوم

په خبر ونه مني، نو هېڅکله به هغې ته وردننه نه شي.»

شتمن خلک او د خدای پاچاهي

(متي ۱۹: ۱۶ - ۳۰ او مرقوس ۱۰: ۱۷ - ۳۱)

۱۸ یو یهودي مشر د عیسی څخه پوښتنه وکړه: «ای نېک استاذه!

زه باید څه وکړم چې تلپاتې ژوندون وگټم؟» ۱۹ عیسی هغه ته وویل: «ولې ماته نېک وایې؟ پرته له خدایه بل هېڅوک نېک نه دی.

۲۰ ته په حکمونو باندې پوهېږې: زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلامه

کوه، د دروغو شاهدي مه ورکوه او د خپل مور او پلار عزت کوه.»

۲۱ هغه سړي ځواب ورکړ: «ما د ځوانۍ له وخته په دې ټولو

حکمونو عمل کړی دی.» ۲۲ کله چې عیسی دا واورېدل نو هغه ته

یې وویل: «په تا کې اوس هم د یو شي کمی شته. هرڅه چې لري

هغه خرڅ کړه او پیسې یې په غریبانو باندې ووېشه، نو ته به په

اسمان کې خزانې ولري، بیا راشه او زما پیروي وکړه.» ۲۳ کله چې

هغه سړي دا خبره واورېدله نو ډېر غمجن شو، ځکه چې هغه ډېر

شتمن سړی ؤ. ۲۴ کله چې عیسی ولیدل چې هغه غمجن شو نو

ويې ویل: «د شتمنو خلکو دپاره د خدای په پاچاهۍ کې ننوتل

څومره گران کار دی. ۲۵ د ستني د سوري څخه د اوبن تېرېدل

اسانه دي، له دې نه چې یو شتمن سړی دې د خدای پاچاهۍ ته

ورننځي.» ۲۶ کومو خلکو چې دا واورېدل، نو د هغه نه یې

پوښتنه وکړه: «نو بیا څوک کولای شي چې خلاصون ومومي؟» ۲۷

عیسی ځواب ورکړ: «هغه څه چې د انسانانو دپاره ناشوني دي، هغه

د خدای دپاره ممکن دي.»

٢٨) پطروس وويل: «وگوره، مونږ خپل هرڅه پريښي دي او تا پسي روان شو.» ٢٩) عيسى هغوى ته وويل: «هو، په يقين سره زه تاسو ته دا وایم هرڅوک چې د خداى د پاچاهى دپاره خپل کور، خپله ښځه، وروڼه، مور او پلار او اولادونه پرېږدي، ٣٠) نو هغه به په دې نړۍ کې د هغې څو چنده بدل تر لاسه کړي او په اخرت کې به تلپاتې ژوندون ولري.»

عيسى د درېم ځل دپاره د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ٢٠: ١٧ - ١٩ او مرقوس ١٠: ٣٢ - ٣٤)

٣١) بيا هغه خپل دولس شاگردان گوبڼه کړل او هغوى ته يې وويل: «واورئ! مونږ اوس اورشليم ته ځو او هغه څه چې پيغمبرانو د انسان د زوى په هکله ليکلي دي، هغه به پوره شي. ٣٢) هغه به غيريهوديانو ته په لاس ورکړل شي. هغوى به ورباندې ملنډې ووهي، سپکاوى به يې وکړي او لارې به ورباندې توکړي. ٣٣) هغه به په دورو ووهي او وبه يې وژني، خو په درېمه ورځ به بيا راژوندى شي.» ٣٤) خو شاگردان په دې خبرو پوه نه شول، ځکه چې د دې خبرو معنى د هغوى څخه پته ساتل شوې وه او هغوى نه پوهېدل چې عيسى د څه شي په هکله خبرې کولي.

عيسى يو ږوند سوالگر بينا کوي

(متي ٢٠: ٢٩ - ٣٤ او مرقوس ١٠: ٤٦ - ٥٢)

٣٥) کله چې عيسى اريحا ښار ته نژدې شو، نو يو ږوند سړى په

لاره کې ناست ؤ او خير يې غوښتنه. (۳۶) کله چې هغه سړي د گڼ شمېر خلکو اوازونه چې له هغه ځای څخه تېرېدل واورېد، نو پوښتنه يې وکړه: «څه خبره ده؟» (۳۷) هغوی ورته وويل: «عيسى ناصري په دې لاره تېرېږي.» (۳۸) نو هغه چيغې ووهلې: «ای عيسى د داود زويه! په ما رحم وکړه.» (۳۹) کوم خلک چې د عيسى څخه مخکې روان وو، هغه سړی ورتلو او ورته وپې ويل: «غلی شه.» خو هغه نور هم په لوړ اواز چيغې کړې: «ای د داود زويه! په ما رحم وکړه.» (۴۰) نو عيسى ودرېده او امر يې وکړ چې هغه سړی هغه ته راولي. کله چې ورنژدې شو، نو عيسى ورڅخه پوښتنه وکړه: (۴۱) «څه غواړې چې درته وپې وکړم؟» هغه وويل: «ای بناغليه! غواړم چې بينا شم.» (۴۲) عيسى هغه ته وويل: «بينا شه، ته خپل ايمان روغ کړې.» (۴۳) او هغه سمدلاسه بينا شو او په داسې حال کې چې د خدای ثنا يې ويله، د عيسى پسې روان شو. کله چې خلکو دا هرڅه وليدل، نو ټولو د خدای ثنا وويله.

عيسى د زکي کور ته ځي

۱۹ (۱) عيسى اريحا ته ننوت او د ښار له منځه تېرېده، (۲) نو هلته د زکي په نوم يو سړی ؤ چې د ماليه ټولونکو مشر او ډېر شتمن ؤ. (۳) هغه غوښتل وگوري چې عيسى به څنگه سړی وي، خو د هغه قد ډېر ټيټ ؤ او د خلکو د گڼې گونې له امله يې نه شو کولای هغه وويني. (۴) نو مخکې يې منډه کړه او د چنار ونې ته وخوت، ترڅو عيسى وويني ځکه چې هغه په هغه لاره تېرېده. (۵) کله چې عيسى هغه ځای ته ورسېده، نو پورته يې وکتل او زکي ته

يې وويل: «ای زکي! زر رابنکته شه، ځکه چې زه بايد نن ستا په کور کې مېلمه شم.» (٦) نو زکي په بېره رابنکته شو او په ډېرې خوشحالی سره يې د هغه هرکلی وکړ. (٧) کله چې خلکو دا وليدل، نو په گورېدلو يې پيل وکړ او ويل يې: «هغه د يو گناهکار سړي کور ته ورغی چې مېلمه يې شي.» (٨) خو زکي ودرېده او عیسی ته يې وويل: «وگوره بناغلیه! زه مې خپله نیمه شتمني غریبانو ته ورکوم او که د چا څخه مې په ناحقه کوم څه اخیستي وي، نو څلور چنده ورته بېرته ورکوم.» (٩) بیا عیسی وويل: «نن دې کور ته خلاصون راغلی دی، ځکه چې دا سړی هم د ابراهیم د اولادې څخه دی.» (١٠) ځکه چې د انسان زوی راغلی دی چې ورک شوي ولټوي او هغوی وژغوري.»

د لسو نوکرانو مثال

(متي ٢٥: ١٤ - ٣٠)

(١١) هغوی د عیسی خبرو ته غوږ نیولی ؤ چې هغه ورته یو بل مثال هم راوړ، ځکه چې هغه اورشلیم ته نژدې ؤ او هغوی گومان کاوه چې د خدای پاچاهي به همدا اوس رابنکاره شي. (١٢) عیسی وويل: «د یوې لویې کورنۍ یو سړی یو لېرې هېواد ته په سفر لارې چې د پاچاهۍ مقام تر لاسه کړي او بېرته خپل وطن ته راشي.» (١٣) مخکې له دې چې لارې شي خپل لس نوکران يې راوغوښتل او هر یو ته يې یوه یوه د سرو زرو سکه ورکړه او ورته وېي ويل: «زما تر بېرته راتللو پورې ورباندې کاروبار وکړئ.» (١٤) خو وطنوالو يې چې د هغه څخه يې کرکه کوله، په هغه پسې خپل استازي ولېږل چې

ورته ووايي: «مونږ نه غواړو چې دا سړی زمونږ پاچا شي.» (۱۵) څه

موده وروسته هغه د پاچا په توګه بېرته راستون شو، بیا یې هغه

نوکران راوغوښتل چې سکې یې ورته ورکړې وې، ترڅو معلومه

کړي چې په دوی کې هر یو په هغو سیکو باندې څومره ګټه کړې ده.

(۱۶) لومړی راغی او ویې ویل: «باداره! ستا په یوې سکې ما لس

نورې سکې ګټلې دي.» (۱۷) هغه وویل: «شاباس، ته ښه نوکر یې.

څرنگه چې تا په لږ شي کې خپل ځان اعتباري ثابت کړ، نو ته به په

لسو ښارونو باندې حکومت کوي.» (۱۸) دوهم نوکر راغی او ویې

ویل: «باداره! ستا د سرو زرو یوې سکې نورې پنځه سکې ګټه کړې

ده.» (۱۹) هغه ته یې وویل: «ته په پنځو ښارونو باندې حکومت

کوه.» (۲۰) بیا بل نوکر راغی او ویې ویل: «باداره! دا ده ستا د سرو

زرو سکه، هغه مې په دستمال کې تاوه کړې وه او ساتلې مې ده.

(۲۱) زه ستا څخه وپرېدم، ځکه چې ته یو سخت سړی یې. هغه څه

تر لاسه کوي چې تا نه دي ګټلي او هغه څه رېبې چې کرلي دي نه

دي.» (۲۲) بادار یې ځواب ورکړ: «ای بېکاره نوکره! زه تا په خپلو

خبرو ملامتوم. ته په دې پوهېدلې چې زه یو سخت سړی یم او هغه

څه تر لاسه کوم چې زما نه دي او هغه څه رېبم چې کرلي مې نه

دي،» (۲۳) نو زما د سرو زرو سکه دې ولې د صرافانو سره نه ده

ایښې چې د بېرته راستنېدو په وخت کې مې د سود سره اخیستي

واي؟» (۲۴) بیا یې په هغه ځای کې ولاړو کسانو ته وویل: «له هغه

څخه د سرو زرو سکه واخلي او هغه نوکر ته یې ورکړئ چې لس

سکې ورسره دي.» (۲۵) خو هغوی ورته وویل: «باداره! د هغه سره

خو لا د مخکې نه لس سکې شته.» (۲۶) بادار یې وویل: «زه تاسو

ته وایم چې د چا سره چې څه وي نو هغه ته به نور هم ورکړل شي،

خو د چا سره چې څه نه وي نو څه چې لري هغه به هم ترې
واخيستل شي. (۲۷) اوس زما هغه دښمنان چې نه يې غوښتل زه يې
پاچا شم، دلته راولئ او زما په مخکې يې ووژنئ.»

عيسى په برياليتوب سره اورشليم ته ننوځي

(متي ۲۱: ۱-۱۱ او مرقوس ۱۱: ۱-۱۱ او يوحنا ۱۲: ۱۲-۱۹)

(۲۸) کله چې عيسى دا خبرې وکړې، نو د خپلو شاگردانو څخه

مخکې شو او د اورشليم په لور روان شو. (۲۹) څنگه چې

بيت فاجي او بيت عنيا ته چې د زيتونو په غره کې وو نژدې شو، نو

خپل دوه شاگردان يې ولېږل، (۳۰) او ورته ويې ويل: «دغه مخامخ

کلي ته لاړ شئ. کله چې هغه كلي ته ننوتلئ، نو هلته به يو کوټی

ووينئ چې ټرل شوی به وي او تر اوسه پورې څوک ورباندې سپور

شوی نه دی. هغه را ايله کړئ او دلته يې راولئ. (۳۱) که څوک

درڅخه پوښتنه وکړي: «هغه ولې ايله کوي؟» نو داسې ورته ووايي

چې هغه زمونږ د استاذ په کار دی.»

(۳۲) هغه دوه شاگردان لاړل او لکه څنگه چې عيسى ورته ويلي وو،

هرڅه يې هماغه شان وليدل. (۳۳) کله چې هغوی هغه کوټی ايله

کاوه، نو خاوندانو يې ورڅخه پوښتنه وکړه: «دا کوټی ولې ايله

کوي؟» (۳۴) هغوی ځواب ورکړ: «دا زمونږ د استاذ په کار دی.»

(۳۵) او هغوی هغه کوټی عيسى ته راوست، خپلې چينې يې

ورباندې واچولې او عيسى يې ورباندې سپور کړ. (۳۶) کله چې هغه

په لاره تللو نو خلکو خپل کالي ورته په لاره کې غوړول.

٣٧) کله چې عیسی هغې لارې ته نژدې شو چې د زیتون د غره
څخه رابنکته شوې وه، نو ټولو پیروانو یې په خوشحالی او لوړ اواز
سره د هغو معجزو په خاطر چې هغوی لیدلې وې د خدای د ثنا په
ویلو پیل وکړ. ٣٨) او ویل یې:

«مبارک دی هغه پاچا چې د څښتن په نوم راځي.»

سلامتي دې وي په اسمان کې او جلال دې وي څښتن تعالی

ته.»

٣٩) د خلکو له منځ څخه ځینو فریسیانو عیسی ته وویل: «استاذه!
خپلو شاگردانو ته ووايه چې غلي شي.» ٤٠) عیسی په ځواب کې
ووویل: «زه تاسو ته وایم که هغوی غلي شي، نو تیرې به په چیغو پیل
وکړي.»

عیسی د اورشلیم په حال ژاړي

٤١) کله چې عیسی اورشلیم ته نژدې شو او ښار یې ولید، نو ورته
په ژړا شو ٤٢) او ویې ویل: «کاشکې نن تاته هم د سولې او
سلامتی لار معلومه وای. خو نه، اوس دا لاره ستا د نظر څخه پټه ده.
٤٣) ځکه چې داسې ورځې به درباندي راشي چې ستا دښمنان به
ستا څخه گردچاپېره مورچلې جوړې کړي، ستا نه به راتاو شي او د
هرې خوا نه به دې راایسار کړي. ٤٤) هغوی به تا او ستا خلک د
ځمکې سره هوار کړي او په تا کې به یوه تیره هم د بلې دپاسه
پرېنږدي، ځکه چې تا د خدای د راتللو وخت ونه پېژانده.»

عیسی د خدای د کور څخه سوداگران شپري

(متي ۲۱: ۱۲-۱۷ او مرقوس ۱۱: ۱۵-۱۹ او یوحنا ۲: ۱۳-۲۲)

٤٥ ګله چې عیسی د خدای کور ته ننوت، نو د هغو خلکو په

ویستلو یې پیل وکړ چې هلته یې شیان خرڅول. ٤٦ هغوی ته یې

وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: زما کور به د عبادت

ځای وي. خو تاسو ورڅخه د غلو د پتېدلو ځای جوړ کړی دی.»

٤٧ عیسی هره ورځ د خدای په کور کې تعلیم ورکاوه. خو مشرانو

کاهنانو، د شریعت عالمانو او قومي مشرانو هڅه کوله چې هغه

ووژني، ٤٨ خو هېڅ یې له لاسه پوره نه و، ځکه چې ټولو خلکو

په ډېر شوق سره د هغه خبرو ته غوږ نیولی و.

د عیسی د اختیار په هکله پوښتنه

(متي ۲۱: ۲۳-۲۷ او مرقوس ۱۱: ۲۷-۳۳)

٢٠ ١ یوه ورځ ګله چې عیسی د خدای په کور کې خلکو ته

تعلیم ورکاوه او زېری یې ورته اعلاناوه، مشران کاهنان او د شریعت

عالمان د نورو یهودي مشرانو سره راغلل ٢ او هغه ته یې وویل:

«ته څه حق لرې چې دا کارونه کوي؟ چا تاته دا اختیار درکړی

دی؟» ٣ عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «زه هم ستاسو

څخه یوه پوښتنه کوم، ماته ووايئ چې ٤ د یحیی د تعمید غسل

ورکول د خدای له خوا و یا د انسان له خوا؟» ٥ هغوی په خپل

منځ کې بحث وکړ او ویل یې: «که چېرې ووايو چې د خدای له خوا

ؤ، نو هغه به ووايي چې بيا تاسو ولې په هغه باندې ايمان رانه وړ؟
 ۶ خو که چېرې ووايو چې د انسان له خوا ؤ، نو ټول خلک به
 مونږ سنگسار کړي، ځکه چې هغوی په دې عقیده دي چې يحيی
 پیغمبر ؤ. ۷ نو ځواب يې ورکړ: «مونږ نه پوهېږو چې د کوم
 ځای ؤ.» ۸ عیسی هغوی ته وويل: «زه هم تاسو ته نه وایم چې
 په کوم اختیار دا کارونه کوم.»

د انگورو د باغ او باغوانانو مثال

(متي ۲۱: ۳۳ - ۴۶ او مرقوس ۱۲: ۱ - ۱۲)

۹ بيا عیسی خلکو ته دا مثال راوړ: «يو سړي د انگورو باغ جوړ
 کړ او هغه يې باغوانانو ته په اجاره ورکړ او په خپله د اوږدې مودې
 دپاره يو بل وطن ته لاړ. ۱۰ کله چې د انگورو د راټولولو وخت
 راوړسېد، نو هغه خپل يو نوکر باغوانانو ته ورولېږه چې د باغ د
 حاصلاتو څخه د هغه برخه راوړي. خو باغوانانو هغه وواهه او تش
 لاس يې بېرته ولېږه. ۱۱ بيا هغه بل نوکر ورولېږه، خو باغوانانو
 هغه هم وواهه، هغه يې بې عزته کړ او تش لاس يې بېرته راوړه.
 ۱۲ بيا يې درېم نوکر ورولېږه، خو هغه يې هم ټپي کړ او دباندې
 يې وغورځاوه. ۱۳ د باغ خاوند د خپل ځان سره وويل: «اوس څه
 وکړم؟ زه به خپل گران زوی ورولېږم، کېدای شي چې د هغه لحاظ
 وکړي.» ۱۴ خو کله چې باغوانانو هغه وليد، نو يو بل ته يې سره
 وويل: «دا يې وارث دی. راضي چې مړ يې کړو، نو ميراث به يې
 زمونږ شي.» ۱۵ نو هغه يې د انگورو د باغ څخه دباندې وويست
 او ويې واژه.»

عیسی پوښتنه وکړه: «د باغ خاوند به اوس د هغوی سره څه کوي؟»

١٦ هغه به راشي او دا باغوانان به مړه کړي او د انگورو باغ به

نورو ته ورکړي. «کله چې خلکو دا واورېدل، نو ویې ویل: «خدای

دې نه کړي.» ١٧ عیسی هغوی ته په ځیر سره وکتل او پوښتنه یې

وکړه: «نو بیا د زبور د کتاب د دې برخې معنی څه ده؟»

کومه تیره چې گلکارانو رد کړه

هغه د تهداب اصلي تیره شوه.

١٨ هرڅوک چې په دې تیره راولویږي نو ټوټې ټوټې به شي او که

هغه تیره په چا باندې راولویږي، نو هغه به ذرې ذرې کړي.»

د مالیې ورکولو په هکله پوښتنه

(متي ٢٢: ١٥ - ٢٢ او مرقوس ١٢: ١٣ - ١٧)

١٩ د شریعت عالمانو او مشرانو کاهنانو غوښتل چې په هماغه

ساعت عیسی ونیسي، ځکه چې هغوی پوه شول چې دا مثال یې د

دوی په هکله ووايه، خو د خلکو څخه وپرېدل. ٢٠ بیا هغوی د

موقع په لټه کې وو او ځینې جاسوسان یې چې خپل ځانونه یې

صادقان ښودل ولېږل، ترڅو عیسی په خپلو خبرو کې راوینسي او

هغه د روم والي ته چې د قدرت او واک خاوند دی وسپاري. ٢١

جاسوسانو عیسی ته وویل: «استاذه! مونږ پوهېږو ته چې څه وایې او

کوم تعلیم چې ورکوې هغه صحیح دی. ته د هېچا طرفداري نه کوې

بلکې په رښتینولي سره د خدای د لارې تعلیم ورکوې. ٢٢ ایا مونږ

ته روا ده چې امپراتور ته ماليه ورکړو که نه؟» (۲۳) عیسی پوه شو چې هغوی ورسره چل کوي، نو ورته ویې ویل: (۲۴) «ماته د سپینو زرو یوه سکه وښایئ. په هغې باندې د چا تصویر او د چا نوم دی؟» هغوی ځواب ورکړ: «د امپراتور.» (۲۵) عیسی وویل: «نو بیا څه چې د امپراتور دي هغه امپراتور ته ورکړئ او څه چې د خدای دي هغه خدای ته ورکړئ.» (۲۶) هغوی ونه شو کولای چې عیسی د خلکو په مخکې په خپلو خبرو کې راوینیسي او د هغه په ځواب حیران شول، نو غلي پاتې شول.

د قیامت د ورځې په هکله پوښتنه

(متي ۲۲: ۲۳ - ۳۳ او مرقوس ۱۲: ۱۸ - ۲۷)

(۲۷) بیا ځینې صدوقیان چې د مرگ څخه وروسته د بیا راژوندي کېدلو څخه منکر وو، عیسی ته راغلل او د هغه څخه یې یو سوال وکړ: (۲۸) «استاذه! موسی په شریعت کې مونږ ته لیکلي دي چې که چېرې د چا ورور مړ شي او ښځه یې ترې پاتې شي او اولاد ونه لري، نو د دې سړي ورور باید د هغې کونډې سره واده وکړي، ترڅو د هغه اولادونه پیدا شي او هغه یې د مړه ورور اولادونه وگڼل شي. (۲۹) نو داسې وشول چې اووه وروڼه وو، لومړني یې ښځه وکړه او بې اولاده مړ شو. (۳۰) بیا دوهم یې هماغه ښځه وکړله، هغه هم بې اولاده مړ شو. (۳۱) بیا درېم هغه وکړله او په همدې ډول اووه واورو د هغې سره وادونه وکړل او هر یو مړ شو، خو د یو هم اولاد ونه شو، (۳۲) او له ټولو وروسته هغه ښځه هم مړه شوه. (۳۳) نو د قیامت په ورځ به هغه د کوم یو ښځه وي؟ ځکه چې اووه واورو د

هغې سره وادونه کړي وو.»

٣٤ عیسیٰ ځواب ورکړ: «په دې نړۍ کې تر او ښځې وادونه کوي،

٣٥ خو کوم خلک چې د راتلونکې نړۍ او د مرگ څخه د بیا

راژوندي کېدلو لایق گڼل شوي دي، هغوی یو د بله سره وادونه نه

کوي. ٣٦ هغوی به نور نه مړه کېږي، ځکه چې د فرښتو په شان به

وي. هغوی د خدای اولادونه دي، ځکه چې د مړو څخه د تل دپاره

راژوندي شوي دي. ٣٧ او دا چې مړي بیا راژوندي کېږي، موسی

دا په خپله د سوځېدونکي بوټي په پېښه کې وښودله او هلته یې

څښتن د ابراهیم خدای، د اسحاق خدای او د یعقوب خدای وباله.

٣٨ هغه د مړو نه بلکې د ژونديو خدای دی، ځکه چې د هغه په

نظر کې ټول ژوندي دي.» ٣٩ د شریعت ځینو عالمانو وویل:

«استاذه! پېر ښه ځواب دې ورکړ.» ٤٠ له هغې وروسته نور چا

جرات ونه کړ چې د هغه څخه بله پوښتنه وکړي.

مسیح د چا زوی دی؟

(متی ٢٢: ٤١ - ٤٦ او مرقوس ١٢: ٣٥ - ٣٧)

٤١ بیا عیسیٰ د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «هغوی څنگه ویلی شي

چې مسیح د داود زوی دی؟ ٤٢ ځکه چې خپله داود د زبور په

کتاب کې وایي:

څښتن زما بادار ته وویل:

«زما ښي لاس ته کښېنه

٤٣ ترڅو ستا د بنمنان ستا تر پښو لاندې کړم.»

٤٤ نو کله چې داود مسيح ته بادار وایي، بیا دا څنگه کېدای شي چې هغه د داود زوی وي؟»

عیسی د شریعت د عالمانو په خلاف خبرداری ورکوي
(متي ٢٣: ١ - ٣٦ او مرقوس ١٢: ٣٨ - ٤٠)

٤٥ په داسې حال کې چې ټولو خلکو د عیسی خبرو ته غوږ نیولی و، خپلو شاگردانو ته یې وویل: «د شریعت د عالمانو سره احتیاط کوئ. هغوی دا خوبنوي چې په اوږدو چپنو کې وگرځي او په بازارونو کې ورته خلک سلام واچوي او غواړي چې په کنیسو کې په مخکې ځایونو او په مېلمستیاوو کې په ښو ځایونو کې کښېښي. هغوی د کونډو مالونه خوري او د ځان ښودنې دپاره اوږدې اوږدې دعاگانې کوي. د داسې خلکو سزا به د ټولو نه سخته وي.»

د یوې کونډې ښځې نذرانه
(متي ١٢: ٤١ - ٤٤)

٢١ عیسی شاوخوا وکتل او ویې لیدل چې شتمن خلک خپلې نذرانې د خدای د کور په خزانه کې اچوي، او همدارنگه هغه یوه غریبه کونډه ولیدله چې خپلې دوه روپۍ یې په هغې خزانه کې واچولې. عیسی وویل: «زه تاسو ته رښتیا وایم چې دې غریبې کونډې د نورو ټولو څخه زیاتې پیسې واچولې، ځکه چې هغوی ټولو هغه پیسې واچولې چې د هغوی د اړتیاوو څخه

زیاتې وې، خو دې بڼې د خپلې غریبې سره بیا هم هرڅه چې یې لرل واچول.»

د خدای د کور د وړاندېلو پېشگويي

(متي ۲۴: ۱-۲ او مرقوس ۱۳: ۱-۲)

⑤ ځینو شاگردانو د خدای د کور په هکله خبرې کولې او د هغو بڼکلو تېرو او نذرانو صفتونه یې کول چې د خدای کور ورباندې بڼکلی شوی ؤ. عیسی وویل: ⑥ «دا شیان چې تاسو یې وینئ، داسې وخت به راشي چې په دې کې به یوه تېره هم په بله تېره پاتې نه شي او ټولې به راوړي.»

د اخیري زمانې نښې

(متي ۲۴: ۳-۱۴ او مرقوس ۱۳: ۳-۱۳)

⑦ هغوی پوښتنه وکړه: «ای استاذه! دا هرڅه به څه وخت

پېښېږي او د دې پېښو د راتړدې کېدلو نښې به څه وي؟» ⑧

عیسی وویل: «پام کوئ چې بې لارې نه شی. ځکه چې ډېر به زما

په نوم راشي او وایي به: «زه مسیح یم» او هغه وخت رارسېدلی

دی!، خو د هغوی پسې مه ځئ. ⑨ کله چې د جنگونو او گډوډیو

په هکله کوم څه اورئ، نو مه وپېرئ. ځکه چې لومړی به دا شیان

خامخا پېښېږي، خو دا د دې معنی نه لري چې دا هرڅه به سمدلاسه

پای ته ورسېږي.»

⑩ بیا یې هغوی ته وویل: «یو قوم به د بل قوم سره جنگېږي، یوه

پاچاهي به د بلې پاچاهۍ سره جنگيږي. (۱۱) سختې زلزلې به وشي،
 په ډېرو ځايونو کې به قحطي او وباگانې راشي او په اسمان کې به
 وپروونکې او لويې نښې رابنکاره شي. (۱۲) خو له دې هرڅه نه
 مخکې به هغوی تاسو ونيسي او وبه مو ځوروي. تاسو به د محاکمې
 دپاره کنيسو ته وسپارل شئ او په زندانونو کې به واچول شئ او زما
 د نوم په خاطر به د محاکمې دپاره پاچاهانو او واليانو ته بوتلل شئ.
 (۱۳) دا به ستاسو دپاره د شاهدۍ ورکولو يوه موقع وي. (۱۴) په
 دې هکله ډېر فکر مه کوئ چې د خپلو ځانونو څخه به څنگه دفاع
 کوئ. (۱۵) ځکه چې زه به تاسو ته د خبرو کولو حکمت درکړم چې
 ستاسو له دښمنانو څخه به هېڅوک ونه شي کولای ستاسو په وړاندې
 ودرېږي او يا مخالفت وکړي. (۱۶) تر دې چې ستاسو مور او پلار،
 وروڼه، خپلوان او ملگري به ستاسو سره خيانت وکړي او ستاسو
 څخه به ځينې ووژل شي (۱۷) او زما د نوم له امله به ټول خلک
 ستاسو څخه کرکه کوي. (۱۸) خو ستاسو د سر يو وينته به هم کم
 نه شي. (۱۹) ټينگ ودرېږئ نو تلپاتې ژوندون به وگټئ.

د اورشليم د وړاندېلو پېشگويي

(متي ۲۴: ۱۵ - ۲۱ او مرقوس ۱۳: ۱۴ - ۱۹)

(۲۰) خو کله چې تاسو ووينئ چې اورشليم د لښکرو له خوا کلابند
 شوی دی، نو بيا پوه شئ چې د هغه د وړاندېلو وخت رانژدې شوی
 دی. (۲۱) نو په هغه وخت کې چې څوک په يهوديه کې وي هغه دې
 غرونو ته وتبتي. څوک چې په ښار کې وي، نو د ښار څخه دې
 ووځي او څوک چې د ښار څخه دباندې وي هغوی دې ښار ته نه

نوخې. (۲۲) ځکه چې دا به د سزا ورکولو ورځې وي، ترڅو هغه
 څه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي پوره شي. (۲۳)
 افسوس دې وي د هغو نبځو په حال چې په هغو ورځو کې
 امیدوارې وي او په هغو میندو باندې چې خپلو ماشومانو ته شیدې
 ورکوي. ځکه چې د ځمکې په مخ به سخت مصیبت راشي او په دې
 خلکو به د خدای غضب نازل شي. (۲۴) هغوی به په تورو ووژل
 شي او ټولو هېوادونو ته به د اسیرانو په توګه بوتلل شي او اورشلیم
 به د غیریهودیانو له خوا تر پښو لاندې کیږي، ترڅو د غیریهودیانو
 دوران پای ته ونه رسېږي.

د انسان د زوی راتګ

(متي ۲۴: ۲۹ - ۳۱ او مرقوس ۱۳: ۲۴ - ۲۷)

(۲۵) په لمر، سپوږمۍ او ستورو کې به نښې رابنکاره شي او قومونه
 به د ځمکې په مخ د درياب د شور او څپو څخه تنګ او پرېشانه
 شي. (۲۶) خلک به د دې پېښې له وېرې او اندېښنې څخه چې په
 نړۍ کې رامنځته کیږي بې هوشه شي، ځکه چې اسماني موجودات به
 ولړزول شي. (۲۷) بیا به هغوی د انسان زوی وويني چې په ورېځو
 کې به د قدرت او زیات جلال سره راروان وي. (۲۸) کله چې دا
 شیان پیل شي نو تاسو نېغ ودرېږئ او زړور اوسئ، ځکه چې ستاسو
 خلاصون نژدې دی.»

د انځر د ونې څخه عبرت اخیستل

۲۹) بيا عيسى هغوى ته دا مثال راوړ: «د انځر ونې او نورو ونو ته وگورئ. ۳۰) كله چې هغه غوتې وسپري، نو تاسو خپله وينئ او پوهېږئ چې اوړى رانژدې شوى دى. ۳۱) په همدې ډول كله چې د دې شيانو پېښېدل ووينئ، نو پوه شئ چې د خداى پاچاهي نژدې شوې ده. ۳۲) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې دا نسل به تر هغې پورې له منځه لاړ نه شي، ترڅو دا ټولې پېښې رامنځته شوې نه وي. ۳۳) ځمکه او اسمان به له منځه لاړ شي، خو زما خبرې به هېڅکله له منځه لاړې نه شي.

بېداره اوسئ

۳۴) پام کوئ، خپل زړونه په مېلو، نشو او د نياوي اندېښنو مه اخته کوئ، هسې نه چې هغه ورځ به ناڅاپه په تاسو راشي، ۳۵) او لکه د دام په شان به د نړۍ ټول خلک چې په هرځای کې وي راگېر کړي. ۳۶) نو بېدار اوسئ او هر وخت دعا کوئ، ترڅو دا توان پيدا کړئ چې د دې ټولو شيانو څخه چې ډېر زر به پېښ شي، وژغورل شئ او د انسان د زوى په مخکې ودرېدلې شئ.»

۳۷) عيسى به د ورځې له خوا د خداى په کور کې تعليم ورکاوه. ماښام به وتلو او شپه به يې د زيتون په غره کې تېروله ۳۸) او سهار وختي به ټول خلک د خداى کور ته ورتلل چې د هغه خبرې واوري.

د عیسی د وژلو دسیسه

(متی ۲۶: ۱-۵ او مرقوس ۱۴: ۱-۲ او یوحنا ۱۱: ۴۵-۵۳)

۲۲ (۱) د فطیرې ډوډۍ اختر چې د فسحې په نامه مشهور ؤ، نژدې شو. (۲) مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو هڅه کوله چې یوه لاره پیدا کړي چې عیسی ووژني، خو له خلکو څخه وپرېدل.

یهودا اسخريوتي دې ته راضي کېږي چې د عیسی سره خیانت وکړي

(متی ۲۶: ۱۴-۱۶ او مرقوس ۱۴: ۱۰-۱۱)

(۳) بیا شیطان د یهودا اسخريوتي په زړه کې چې د هغو دولسو

شاگردانو څخه ؤ، ننوت. (۴) یهودا لار او د مشرانو کاهنانو او د

خدای د کور د ساتونکو د آمرانو سره یې په دې هکله خبرې وکړې

چې څنکه عیسی هغوی ته په لاس ورکړي. (۵) هغوی ډېر

خوشحاله شول او د هغه سره یې د پیسو وعده وکړه. (۶) نو یهودا

ورسره ومنله او د یوې بڼې موقع په لټه کې شو چې کله د عیسی سره

نور خلک نه وي هغوی ته یې په لاس ورکړي.

د فسحې د اختر تیاری

(متی ۲۶: ۱۷-۲۵ او مرقوس ۱۴: ۱۲-۲۱)

(۷) بیا د فطیرې ډوډۍ د اختر ورځ چې په هغه کې باید د فسحې

وری قرباني کېده، راورسېدله. (۸) نو عیسی پطروس او یوحنا

ولېږل او ورته ویې ویل: «لار شئ او زموږ دپاره د فسحې ډوډۍ

تیاره کړی چې ویې خورو.» (۹) هغوی ورڅخه پوښتنه وکړه: «په کوم ځای کې غواړې چې تیاره یې کړو؟» (۱۰) هغه ځواب ورکړ: «واورئ، څنگه چې ښار ته ننوځئ نو یو سړی به ستاسو سره مخامخ شي چې د اوبو منگی به وړي. هغه چې کوم کور ته ننوځي، تاسو هم ورپسې لاړ شئ.» (۱۱) او د کور خاوند ته ووايي: «استاذ وايي د مېلمنو کوټه چېرته ده چې زه په کې د خپلو شاگردانو سره د فسحې ډوډۍ وخورم؟» (۱۲) هغه به تاسو ته پاس په بالاخانه کې یوه لویه فرش شوې کوټه دروښايي، نو هلته ډوډۍ تیاره کړئ.» (۱۳) هغوی لاړل او ټول شيان یې لکه څنگه چې عیسی ورته ويلي وو په هماغه ډول ولیدل او د فسحې ډوډۍ یې تیاره کړه.

د څښتن غوره ماښامی

(متي ۲۶: ۲۶ - ۳۰ او مرقوس ۱۴: ۲۲ - ۲۶ او لومړی قرنټیان ۱۱: ۲۳ - ۲۵)

(۱۴) کله چې هغه ساعت راوړسېد، عیسی د خپلو رسولانو سره دسترخوان ته کښېناست. (۱۵) هغوی ته یې وویل: «زړه مې ډېر غوښتل چې د کړاوونو د زغملو څخه مخکې ستاسو سره د فسحې ډوډۍ وخورم.» (۱۶) ځکه زه تاسو ته وایم چې ترڅو پورې د فسحې د قربانۍ مقصد د خدای په پاچاهۍ کې پوره نه شي، تر هغې پورې به نور دا ډوډۍ نه خورم.» (۱۷) بیا عیسی پياله راواخیستله، شکر یې وويست او ویې ويل: «دا واخلي او په خپل منځ کې یې ووبشئ.» (۱۸) ځکه زه تاسو ته وایم چې له دې وروسته به تر هغې پورې د انگورو شربت ونه څښم، ترڅو د خدای پاچاهي رانه شي.»

١٩) بيا هغه يوه ډوډۍ راواخيستله، شكر يې پرې وويست، هغه يې

ماته كړه او هغوى ته يې وركړه او ويې ويل: «دا زما بدن دى چې

ستاسو دپاره وركول كيږي. زما په ياد همداسې كوي.» (٢٠) په

همدې ډول د ماښام ډوډۍ څخه وروسته يې پياله راواخيستله او ويې

ويل: «دا پياله د خداى او انسانانو ترمنځ نوى لوظ دى چې زما د

وينې په وسيله جوړيږي چې ستاسو دپاره توييږي.» (٢١) خو گورۍ،

هغه څوك چې زما سره به خيانت كوي هغه دلته زما سره په

دسترخوان ناست دى. (٢٢) لكه څنگه چې د خداى له خوا مقرر وه

چې د انسان زوى بايد مړ شي، خو افسوس د هغه چا په حال چې د

هغه سره خيانت كوي.» (٢٣) بيا هغوى په خپلو كې يو د بل څخه

پوښتنې پيل كړې چې په دوى كې به څوك دا كار كوي.

د لويى په هكله بحث

٢٤) بيا د هغوى ترمنځ ناندري پيل شوې چې په دوى كې به څوك

د ټولو څخه لوى وگڼل شي. (٢٥) عيسى هغوى ته وويل: «د

غيريهوديانو پاچاهان په خپلو خلكو باداري كوي او واكمنان د خلكو

خيرخواه گڼل كيږي.» (٢٦) خو تاسو داسې مه اوسئ، بلكې په تاسو

كې دې تر ټولو لوى خپل ځان كوچنى وگڼي او مشر دې د خدمتگار

په شان وي. (٢٧) خلك څه فكر كوي چې په دوى دواړو كې كوم

يو لوى دى، هغه څوك چې ډوډۍ ته ناست دى او يا هغه څوك چې

خدمت كوي؟ په يقين سره هغه څوك چې ډوډۍ ته ناست دى. خو

زه ستاسو په منځ كې د يو خدمتگار په شان يم.

٢٨) خو تاسو زما د ازماينتونو په وخت کې زما سره ولاړ وئ.

٢٩) لکه څنگه چې زما پلار ماته د پاچاهۍ حق راګړی دی، زه هم

تاسو ته دا حق درکوم. ٣٠) تاسو به زما په پاچاهۍ کې زما په

دسترخوان خورئ او څښئ او په تختونو باندې به کښېښئ او د

اسراييلو په دولسو قبيلو باندې به حکومت کوئ.»

د پطروس د انکار په هکله د عیسی پېشګويي

(متي ٢٦: ٣١ - ٣٥ او مرقوس ١٤: ٢٧ - ٣١ او يوحنا ١٣: ٣٦ - ٣٨)

٣١) عیسی وويل: «ای شمعونه، ای شمعونه! واوړه، شيطان وغوښتل

چې تاسو ټول وازمايي، ښه او بد سره بېل کړي لکه څنگه چې

دهقان د غنمو څخه بوس جدا کوي. ٣٢) خو شمعونه! ما ستا دپاره

دعا کړې ده چې ايمان دې له منځه لاړ نه شي. کله چې دې توبه

وويستله او بېرته ماته راوګرځېدلې، نو خپل ورونه دې قوي کړه.»

٣٣) پطروس ځواب ورکړ: «ای استازده! زه ستا سره زندان او مرګ

ته هم تيار يم.» ٣٤) عیسی وويل: «ای پطروسه! زه تاته وایم چې

نن شپه به د چرګ د اذان څخه مخکې درې ځلې ووايې چې ته ما نه

پېژنې.»

د پیسو کڅوړه، خورجین او توره

٣٥) عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «کله چې ما تاسو بې د

پیسو له کڅوړې، بې خورجینې او بې له خپلیو ولېرلئ، ایا په هغه

وخت کې تاسو سره د کوم شي کمی و؟» هغوی ځواب ورکړ: «نه.»

٣٦) عیسی وويل: «خو اوس هرڅوک چې د پیسو کڅوړه لري هغه

دې د حان سره واخلي او همدارنگه خپله خورجين هم. او د هر چا سره چې توره نه وي، نو خپله چپنه دې خرڅه کړي او يوه توره دې واخلي. (۳۷) حکه زه تاسو ته وایم چې د پیغمبرانو دا لیکنه باید پوره شي چې وایي:

«هغه به په جنايتکارانو کې وشمېرل شي»

حکه هرڅه چې زما په هکله لیکل شوي دي هغه به رښتیا شي.»
(۳۸) شاگردانو وویل: «گوره استاذه! زموږ سره دلته دوه تورې دي.»
عیسی حواب ورکړ: «دا بس دي.»

عیسی د زیتون په غره کې دعا کوي
(متي ۲۶: ۳۶ - ۴۶ او مرقوس ۱۴: ۳۲ - ۴۲)

(۳۹) عیسی دباندې ووت او د خپل عادت له مخې د زیتون غره ته روان شو او شاگردان یې هم ورپسې لاړل. (۴۰) کله چې هغه حای ته ورسېده، نو هغوی ته یې وویل: «دعا وکړئ چې په ازمايښت کې ونه لوېږئ.» (۴۱) بیا عیسی د هغوی څخه یو څو گامه لېرې لاړ، په گوندو شو او دعا یې وکړه. (۴۲) هغه وویل: «ای پلاره! که چېرې ستا رضا وي، نو دا پیاله زما څخه لېرې کړه. خو زما رضا نه بلکې ستا رضا دې پوره شي.» (۴۳) بیا د اسمان څخه یوه فرښته هغه ته رابښکاره شوه او هغه ته یې قوت ورکړ. (۴۴) عیسی په ډېر سخت حالت کې ؤ او په ډېر جوش سره یې دعا وکړه او خولې یې د وینو د څاڅکو په شان په حُمکه باندې څڅېدلې. (۴۵) کله چې عیسی د دعا څخه راپاڅېده، نو شاگردانو ته راغی او ویې لیدل چې هغوی له

غمه ستومانه او ویده شوي وو. (٤٤) هغوی ته یې وویل: «تاسو ولي ویده یی؟ پاخپړی او دعا وکړی چې په ازماینبت کې ونه لوپړی.»

د عیسی سره خیانت کول او نیول

(متي ٢٦: ٤٧ - ٥٦ او مرقوس ١٤: ٤٣ - ٥٠ او یوحنا ١٨: ٣ - ١١)

(٤٧) عیسی لا خبرې کولې چې یوه ډله راغله او یهودا چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، د هغوی څخه مخکې روان ؤ. هغه عیسی ته ورنژدې شو چې ښکل یې کړي. (٤٨) خو عیسی وویل: «ای یهودا! ایا په ښکلولو سره د انسان زوی دښمنانو ته په لاس ورکوي؟» (٤٩) کله چې د عیسی شاگردانو ولیدل چې څه کېږي، نو ویې ویل: «استاذه! ایا په تورو یې ووهو؟» (٥٠) د هغوی څخه یو تن د لوی کاهن په نوکر گوزار وکړ او د هغه ښي غوږ یې پرې کړ. (٥١) خو عیسی وویل: «بس یې دی.» عیسی د هغه سړي په غوږ باندې خپل لاس کېښود او هغه یې روغ کړ. (٥٢) بیا عیسی مشرانو کاهنانو، د خدای د کور د ساتونکو آمرانو او نورو قومي مشرانو ته چې د هغه د نیولو دپاره راغلي وو، وویل: «ایا زه کوم داږه مار یم چې د تورو او کوتکونو سره زما د نیولو دپاره راغلي یی؟» (٥٣) زه هره ورځ ستاسو سره د خدای په کور کې وم او تاسو زما د نیولو هڅه ونه کړه. خو دا وخت چې تیاره خپره ده نو ستاسو وخت دی.»

پطروس له عیسی څخه انکار کوي

(متي ٢٦: ٥٧ - ٥٨، ٦٩ - ٧٥ او مرقوس ١٤: ٥٣ - ٥٤، ٦٦ - ٧٢ او یوحنا

١٨: ١٢ - ١٨، ٢٥ - ٢٧)

٥٤ هغوی عیسی و نیوه او د لوی کاهن کور ته یې بوتنه او پطروس
 له لهرې ورپسې روان ؤ. ٥٥ هغوی د حوبلی په منځ کې اور بل کړ
 او گردچاپیره ورڅخه کنبناستل او پطروس هم د هغوی سره
 کنبناست. ٥٦ په داسې حال کې چې هغه د اور رڼا ته ناست ؤ
 یوې وینځې هغه ولید، نو په ځیر یې ورته وکتل او ویې ویل: «دا
 سړی هم د عیسی سره ؤ.» ٥٧ خو پطروس منکر شو او ویې ویل:
 «ای بښځې! زه هغه نه پېژنم.» ٥٨ لږ وروسته یو بل سړی هم هغه
 ته وکتل او ویې ویل: «ته هم د هغو له ډلې څخه یې.» خو پطروس
 وویل: «ای وروره! زه نه یم.» ٥٩ شاوخوا یو ساعت وروسته یو
 بل سړی تایید کړه او ویې ویل: «په دې کې هېڅ شک نشته چې دا
 سړی هم د عیسی سره ؤ، ځکه چې هغه هم جلیلی دی.» ٦٠ خو
 پطروس ځواب ورکړ: «ای وروره! زه نه پوهېږم چې ته څه وایې.»
 هغه لا خبرې کولې چې سمدلاسه چرگ اذان وکړ. ٦١ عیسی مخ
 راواړاوه او پطروس ته یې وکتل او پطروس ته د عیسی خبرې ور په
 یاد شوې چې هغه ته یې ویلي وو: «نن شپه به د چرگ د اذان څخه
 مخکې درې ځلې ووايې چې ته ما نه پېژنې.» ٦٢ پطروس دباندې
 ووت او په چیغو چیغو یې وژړل.

د عیسی سپکاوی او وهل

(متی ٢٦: ٦٧ - ٦٨ او مرقوس ١٤: ٦٥)

٦٣ کومو خلکو چې د عیسی ساتنه کوله په هغه باندې ملنډې
 ووهلې او ویې واهه. ٦٤ د هغه سترگې یې وتړلې او پوښتنه یې
 ترې وکړه: «اوس له غیبو ووايه چې ته چا ووهلې؟» ٦٥ او نورې

ډېرې سپکې خبرې يې هم ورته وکړې.

عيسى د مذهبي شورا په مخکې

(متي ۲۶: ۵۹ - ۶۶ او مرقوس ۱۴: ۵۵ - ۶۴ او يوحنا ۱۸: ۱۹ - ۲۴)

٦٦) کله چې ورځ شوه نو قومي مشران، د کاهنانو مشران او د شريعت عالمان سره راټول شول او عيسى يې خپلې شورا ته راوست. ٦٧) هغوی وويل: «مونږ ته ووايه چې ته مسيح يې؟» هغه ځواب ورکړ: «که زه تاسو ته ووايم نو په ما به باور ونه کړئ» ٦٨) او که زه درځخه پوښتنه وکړم، نو تاسو به ځواب رانه کړئ. ٦٩) خو له دې وروسته به د انسان زوی د مطلق قادر خداى بنى لاس ته ناست وي. ٧٠) هغوی ټولو وويل: «نو بيا ته د خداى زوی يې؟» عيسى ځواب ورکړ: «تاسو خپله وايئ چې زه يم.» ٧١) هغوی وويل: «نور مونږ شاهدانو ته اړتيا نه لرو. مونږ هرڅه د هغه د خپلې خولې څخه واورېدل.»

عيسى د پيلاتوس په حضور کې

(متي ۲۷: ۱ - ۲، ۱۱ - ۱۴ او مرقوس ۱۵: ۱ - ۵ او يوحنا ۱۸: ۲۸ - ۳۸)

٢٣) ١) بيا د شورا ټول غړي پاڅېدل او عيسى يې پيلاتوس ته بوتله ٢) او په هغه باندې يې په تور لگولو پيل وکړ او ويې ويل: «مونږ وليدل چې دې سړي زمونږ قوم بې لارې کاوه او خلک يې امپراتور ته د ماليې ورکولو څخه منع کول او دعوه کوي چې هغه خپله مسيح يعنې پاچا دی.» ٣)

وکره: «ایا ته د یهودیانو پاچا یې؟» عیسی ځواب ورکړ: «ته په خپله وایې.» (۴) بیا پیلاتوس مشرانو کاهنانو او حاضر و خلکو ته وویل: «زه په دې سړي کې هېڅ ډول جرم نه وینم.» (۵) خو هغوی ډېر ټینګار کاوه او ویل یې: «هغه په ټوله یهودیه کې په تعلیم ورکولو سره خلک راپاروي. هغه د جلیل څخه پیل وکړ او تر دې ځایه راوړسېد.»

عیسی هیرودیس ته لېږل کیږي

(۶) کله چې پیلاتوس دا واورېدل نو پوښتنه یې وکړه: «ایا دا سړی جلیلی دی؟» (۷) کله چې هغه خبر شو چې عیسی د هغې سیمې څخه دی چې د هیرودیس تر واکمنۍ لاندې ده، نو هغه یې هیرودیس ته چې په هغه وخت کې په اورشلیم کې ؤ، ولېږه. (۸) کله چې هیرودیس عیسی ولید نو ډېر خوشحاله شو، ځکه چې د هغه په هکله یې ډېر څه اورېدلي وو او له ډېرې مودې راهیسې یې غوښتل چې عیسی وويني. هغه په دې تمه ؤ چې د هغه څخه کومه معجزه وويني. (۹) نو هیرودیس د عیسی څخه ډېرې پوښتنې وکړې، خو عیسی هېڅ ځواب ور نه کړ. (۱۰) مشران کاهنان او د شریعت عالمان ولاړ وو او په عیسی یې سخت تورونه ولګول. (۱۱) هیرودیس او د هغه عسکرو په عیسی باندې ملنډې ووهلې او د هغه سپکاوی یې وکړ، بیا یې د پاچاهۍ چپنه ورته ورواغوستله او بېرته یې پیلاتوس ته وروولېږه. (۱۲) په هماغه ورځ هیرودیس او پیلاتوس یو د بل سره ملګري شول، ځکه چې له دې څخه مخکې د هغو دواړو ترمنځ دښمني وه.

عیسی ته د مرگ سزا ورکول کيږي

(متي ۲۷: ۱۵ - ۲۶ او مرقوس ۱۵: ۶ - ۱۵ او یوحنا ۱۸: ۳۹ - ۱۹: ۱۶)

۱۳) بیا پیلاتوس مشران کاهنان، د قوم مشران او خلک راوغوښتل

۱۴) او هغوی ته یې وویل: «تاسو دا سپری ماته راوستلی دی او

وایی چې هغه خلک یې لارې کوي. خو اوس ما ستاسو په مخکې د

هغه څخه پوښتنې وکړې او په هغه کې مې هغه جرم ونه مونده چې

تاسو پرې تور لگولی دی. ۱۵) او نه هم هیرودیس په هغه کې کومه

گناه ولیدله، نو ځکه یې بېرته مونږ ته راولېږه. ښکاره ده چې هغه

داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ لایق وي. ۱۶) نو زه به هغه

د یو څو دورو وهلو وروسته پرېږدم چې لار شي.» ۱۷) ځکه په

هغه وخت کې د رواج له مخې هغه مجبور ؤ چې په هر اختر کې

هغوی ته یو بندي ازاد کړي.]

۱۸) خو ټولو خلکو په یو اواز چیغې کړې: «دا سپری ووژنه!

باراباس مونږ ته ازاد کړه.» ۱۹) باراباس یو سپری ؤ چې په ښار کې

د بغاوت او قتل په تور زندان ته اچول شوی ؤ. ۲۰) پیلاتوس چې

غوښتل یې عیسی خلاص کړي یوځل بیا هغوی ته خبرې وکړې.

۲۱) خو هغوی چیغې وهلې: «په صلیب باندې یې ځوړند کړه، په

صلیب باندې یې ځوړند کړه.» ۲۲) پیلاتوس د درېم ځل دپاره

هغوی ته وویل: «ولې؟ څه جرم یې کړی دی؟ ما په هغه کې داسې

کوم جرم ونه مونده چې د مرگ لایق وگڼل شي. نو زه به هغه د یو

څو دورو وهلو وروسته پرېږدم چې لار شي.» ۲۳) خو هغوی

ټینګار کاوه او په لوړ اواز سره یې چیغې وهلې چې هغه باید په

صليب وځړول شي. خلكو دومره چينغې ووهلې چې په پای کې د هغوی چينغې بريالۍ شوې. (۲۴) نو پيلاتوس د هغوی د غوښتنې سره سم پرېکړه وکړه (۲۵) او باراباس يې چې د بغاوت او قتل له امله زنداني شوی ؤ، د زندان څخه خلاص کړ او عيسی يې هغوی ته په لاس ورکړ چې هرڅه وغواړي ورسره ويې کړي.

عيسی په صليب باندې مېخ کېږي

(متي ۲۷: ۳۲ - ۴۴ او مرقوس ۱۵: ۲۱ - ۳۲ او يوحنا ۱۹: ۱۷ - ۲۷)

(۲۶) کله چې عسکرو هغه په صليب باندې د ځوړندولو دپاره بيولو، نو هغوی د شمعون په نامه يو سړی چې د قيروان څخه ؤ او د اطراف څخه ښار ته راروان ؤ، راوښووه. هغه يې مجبور کړ چې صليب په اوږه کړي او د عيسی پسې يې يوسي. (۲۷) گڼ شمېر خلک په عيسی پسې روان وو چې په هغو کې ښځې هم وې چې ځانونه يې وهل او د هغه دپاره يې ژړا انگولا کوله. (۲۸) عيسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته ويې ويل: «ای د اورشليم ښځو! زما دپاره مه ژاړئ، خو د خپلو ځانونو او خپلو اولادونو دپاره وژاړئ. (۲۹) ځکه چې داسې ورځې راتلونکې دي چې خلک به وايي چې هغه ښځې بختورې دي چې شنډې دي او هېڅکله يې ماشومان نه دي زېږولي او هېڅکله يې تې نه دی ورکړی. (۳۰) په هغه وخت کې به خلک غرونو ته وايي چې په مونږ باندې راولوېږئ او غونډيو ته به وايي چې مونږ پټ کړئ. (۳۱) ځکه که چېرې هغوی د شنې ونې سره داسې کار کوي نو د وچې ونې سره به څه کېږي؟»

۳۲) دوه نور مجرمان يې هم د عیسی سره روان کړي وو چې د هغه سره یوځای اعدام شي. ۳۳) کله چې هغوی هغه ځای ته چې د سر د کوپړۍ په نوم یادېده ورسېدل، نو عسکرو عیسی هلته په صلیب باندې مېخ کړ او هغه دوه مجرمان يې هم ورسره په صلیب وځړول، یو یې د هغه ښي لاس ته او بل یې د هغه چپ لاس ته. ۳۴) عیسی وویل: «ای پلاره! دوی وبخښه، ځکه دوی نه پوهیږي چې څه کوي.» عسکرو د عیسی په کالیو باندې پچه واچوله او په خپل منع کې یې سره ووېشل. ۳۵) خلک د سیل دپاره هلته ولاړ وو او د یهودیانو مشرانو په هغه باندې ملنډې وهلې او ویل یې: «هغه نور خلک ژغورل، که چېرې هغه په رښتیا سره د خدای غوره شوی مسیح وي، نو اوس دې خپل ځان وژغوري.» ۳۶) عسکرو هم په هغه باندې ملنډې ووهلې او هغوی د عیسی خواته ورنژدې شول او عادي شراب یې ورته ورکړل ۳۷) او ورته ویې ویل: «که چېرې ته د یهودیانو پاچا یې، نو خپل ځان دې وژغوره.» ۳۸) د هغه د سر د پاسه یوه تخته لگول شوې وه چې ورباندې لیکل شوي وو: «دا د یهودیانو پاچا دی.»

۳۹) یو له هغو مجرمانو څخه چې هلته ځړول شوی ؤ عیسی ته پېغور ورکړ او ویې ویل: «ایا ته مسیح نه یې؟ نو بیا خپل ځان او مونږ وژغوره.» ۴۰) خو هغه بل مجرم هغه ورتلو او ورته ویې ویل: «ایا ته له خدایه نه وپېرې؟ ځکه چې په تا باندې هم د هغه په شان د مرگ حکم شوی دی. ۴۱) زمونږ سره انصاف شوی دی، ځکه چې مونږ ته د خپلو عملونو سزا راګول کیږي. خو دې سړي کوم غلط کار نه دی کړی.» ۴۲) بیا هغه وویل: «ای عیسی! کله چې

خپلې پاچاهۍ ته ورسېدې، نو ما هم در په یاد کړه.» (۴۳) عیسی هغه ته وویل: «په یقین سره زه تاته وایم چې ته به نن زما سره په جنت فردوس کې اوسې.»

د عیسی مړینه

(متي ۲۷: ۴۵ - ۵۶ او مرقوس ۱۵: ۳۳ - ۴۱ او یوحنا ۱۹: ۲۸ - ۳۰)

(۴۴) - (۴۵) د غرمې شاوخوا دولس بجې وې چې لمر ورک شو او د ماسپینین تر درې بجو پورې په ټوله سیمه کې تیاره خپره شوه او د خدای د کور پرده په منځ کې دوه ټوټې شوه. (۴۶) عیسی په لوړ او از چیغه ووهله او ویې ویل: «ای پلاره! زه خپل روح تاته سپارم.» دا یې وویل او ساه یې ورکړه. (۴۷) کله چې رومي منصبدار دا هرڅه ولیدل، نو د خدای ثنا یې وویل او ویې ویل: «بې له شکه چې دا سړی بې گناه ؤ.» (۴۸) هغه خلک چې دې نندارې ته راتول شوي وو، کله یې چې دا پېښه ولیدله، نو له غمه یې خپل ځانونه وهل او بېرته خپلو کورونو ته لاړل. (۴۹) د عیسی ټول اشنايان او هغه بنځې چې د جلیل څخه هغه پسې راغلې وې په لېرې فاصله کې ولاړې وې او دا هرڅه یې لیدل.

د عیسی بنځېدل

(متي ۲۷: ۵۷ - ۶۱ او مرقوس ۱۵: ۴۲ - ۴۷ او یوحنا ۱۹: ۳۸ - ۴۲)

(۵۰) هلته د یوسف په نوم یو سړی ؤ چې په یهودیه کې د رامه د ښار څخه ؤ او د یهودیانو د شورا غړی ؤ. هغه یو نېک او رښتینی سړی ؤ. (۵۱) خو د هغوی د دې پرېکړې او دې کار سره جوړ نه ؤ

او د خدای د پاچاهۍ په انتظار ؤ. (۵۲) هغه پیلاتوس ته ورغی او د

عیسی مړی یې ترې وغوښت. (۵۳) بیا هغه د صلیب څخه مړی

رانبښته کړ او د کتان په کفن کې یې تاو کړ او په تیره کې کیندل شوی

قبر کې یې کېښود چې د دې نه مخکې په کې څوک نه ؤ ښخ شوی.

(۵۴) دا د جمعې ورځ وه، یعنې سبت ته د تیاري نیولو ورځ وه او د

سبت ورځ پیل کېدله.

(۵۵) کومې ښځې چې د جلیل څخه د عیسی سره راغلې وې یوسف

پسې روانې وې. هغوی قبر ولید چې د عیسی مړی په کې څنگه

ایښودل شوی ؤ. (۵۶) بیا هغوی بېرته د اورشلیم ښار ته لاړې او د

مړي دپاره یې خوشبویه مسالې او عطر تیار کړل او د شریعت د

حکم له مخې یې د سبت په ورځ ارام وکړ.

د عیسی بیا راژوندي کېدل

(متی ۲۸: ۱-۱۰ او مرقوس ۱۶: ۱-۸ او یوحنا ۲۰: ۱-۱۰)

۲۴ (۱) د یکشنبې په ورځ سهار وختي ښځو هغه تیار کړي

خوشبویه تېل د ځان سره واخیستل او قبر ته لاړې. (۲) هغوی

ولیدل چې تیره د قبر د خولې نه رغړول شوې وه. (۳) کله چې

دنده ورغلې، نو د عیسی مسیح مړی یې هلته پیدا نه کړ. (۴) هغوی

لا حیرانې ولاړې وې چې ناڅاپه دوه سړي چې ځلېدونکي کالي یې

اغوستي وو د هغوی په خوا کې ودرېدل. (۵) ښځې ووپرېدلې او

هغوی خپل سرونه ښکته ونيول، نو هغو سړیو ورته وویل: «تاسو ولې

ژوندي په مړو کې لټوئ؟» (۶) هغه دلته نشته، هغه راژوندي شوی

دی. څه چې هغه درته په جلیل کې ویلي وو، هغه در په یاد کړی،
 چې د انسان زوی باید گناهکارانو ته په لاس ورکړل شي، په
 صلیب به وځړول شي او په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.» (۸)
 بیا هغو ښځو ته د عیسی خبرې ور په یاد شوې. (۹) کله چې
 هغوی بېرته د قبر څخه راغلي نو یوولس رسولان او نور ټول یې د
 دې پېښې څخه خبر کړل. (۱۰) دا ښځې مریم مجدلیه، یونا او د
 یعقوب مور مریم وې او نورو ښځو هم چې د هغوی سره وې،
 رسولانو ته دا خبرې وکړې. (۱۱) خو د هغوی خبرې رسولانو ته
 بې معنی ښکاره شوې او په هغوی یې باور ونه کړ. (۱۲) خو پطروس
 پاڅېده او د قبر خواته یې منډه کړه. کله چې ورتیټ شو او دننه یې
 وکتل، نو له کفن پرته یې نور هېڅ هم ونه لیدل. نو په دې شوې
 پېښې حیران شو او خپل کور ته لاړ.

د عماوس په لاره کې د عیسی لیدل

(مرقوس ۱۶: ۱۲ - ۱۳)

(۱۳) په هماغه ورځ د عیسی د پیروانو څخه دوه تنه د عماوس په
 نوم یو کلي ته چې د اورشلیم څخه یوولس کیلومتره لږې دی روان
 وو. (۱۴) هغوی له یو بل سره د دې ټولو پېښو په هکله خبرې کولې.
 (۱۵) هغوی لایو د بل سره خبرې او بحث کاوه چې خپله عیسی
 راغی او د هغوی سره یوځای شو. (۱۶) دوی عیسی ولید، خو د
 هغوی سترگې داسې شوې لکه چې وټرل شي او هغه یې ونه پېژانده.
 (۱۷) عیسی هغوی ته وویل: «تاسو په لاره کې د څه شي په هکله
 یو د بل سره بحث کاوه؟» هغوی ودرېدل او غمجن ښکاره کېدل.
 (۱۸) په دوی کې یو تن چې کلیوپاس نومېده د هغه څخه پوښتنه

وکړه: «ايا ته په اورشليم کې يوازېنى مسافر يې چې له دې څخه خبر نه يې چې په تېرو څو ورځو کې هلته څه پېښ شوي دي؟» (١٩)

عيسى پوښتنه وکړه: «څه شوي دي؟» هغوى ځواب ورکړ: «هغه څه چې د عيسى ناصري سره وشول. هغه د خداى او ټولو خلکو په نظر کې په وينا او عمل دواړو کې يو زورور پيغمبر ؤ. (٢٠) خو زمونږ مشرانو کاهنانو او واکمنانو هغه پيلاتوس ته وسپاره چې د مرگ سزا ورته ورکړل شي او هغه يې په صليب ځورند کړ. (٢١) مونږ هيله درلوده چې همدا سړى به اسراييلو ته خلاصون ورکوي. خو نن درېمه ورځ ده چې دا کار شوى دى. (٢٢) برسېره پر دې، زمونږ د ډلې څو ښځو مونږ حيران کړو. هغوى نن سهار وختي د هغه قبر ته تللي وې، (٢٣) خو د هغه مړى يې پيدا نه کړ. هغوى بېرته راغلي او ويل يې چې په رويا کې يې فرښتې وليدلې چې دوى ته يې وويل چې هغه ژوندى دى. (٢٤) بيا زمونږ يو څو کسان قبر ته لاړل او څه چې هغو ښځو ويلي وو هغه يې وليدل، خو عيسى يې ونه لیده.»

(٢٥) عيسى هغوى ته وويل: «تاسو څومره ناپوهه يئ او د پيغمبرانو د ويناوو په منلو کې زړه نا زړه يئ. (٢٦) ايا دا ضروري نه وه چې مسيح دا کړاونه وويني او بيا دې خپل جلال ته ورسېري؟» (٢٧)

بيا عيسى د موسى د تورات څخه نيولې د ټولو پيغمبرانو تر ليکنو پورې چې د خداى په کلام کې خپله د هغه په هکله ليکل شوي وو، هغوى ته بيان کړل.

(٢٨) کله چې دوى هغه کلي ته ورنژدې شول چې ورته روان وو، نو عيسى داسې وکړل چې گوندې هغه نور هم مخکې ځي. (٢٩) خو

هغوی تینگار وکړ او ویې ویل: «زمونږ سره پاتې شه، ځکه چې ورځ په تېرېدو ده او ماښام نژدې دی.» نو عیسی کور ته ننوت چې د هغوی سره پاتې شي. (۲۰) کله چې عیسی د هغوی سره دسترخوان ته کښېناست نو ډوډۍ یې راواخیستله، شکر یې پرې وویست، ماته یې کړه او هغوی ته یې ورکړه. (۲۱) ناڅاپه د هغوی سترگې وغړېدلې او عیسی یې وپېژانده، خو هغه د هغوی د نظر څخه پناه شو. (۲۲) هغوی یو بل ته وویل: «کله چې په لاره کې هغه زمونږ سره خبرې کولې او د خدای کلام یې راته بیانولو، ایا زمونږ زړونه په جوش رانغلل؟»

(۲۳) هغوی سمدلاسه راپاڅېدل او بېرته اورشلیم ته لاړل. هلته یې ولیدل چې یوولس رسولان او نور خلک سره راټول شوي وو (۲۴) او ویل یې چې عیسی په رښتیا راژوندی شوی او شمعون ته ښکاره شوی دی. (۲۵) نو په لاره کې چې څه شوي وو هغو دواړو شاگردانو هغوی ته بیان کړل او ورته ویې ویل چې څنگه یې عیسی د ډوډۍ ماتولو په وخت کې وپېژانده.

عیسی خپلو شاگردانو ته ځان ښکاره کوي

(مرقوس ۱۶: ۱۴ - ۱۸ او یوحنا ۲۰: ۱۹ - ۲۳ او د رسولانو عملونه ۱: ۶ - ۸)

(۲۶) هغوی لا د دې پېښو په هکله خبرې کولې چې ناڅاپه عیسی د هغوی په منځ کې ودرېده او هغوی ته یې وویل: «په تاسو دې سلامتې وي.» (۲۷) هغوی ټکان وخور او سخت ووېرېدل، ځکه گومان یې کاوه چې د مړي ارواح ویني. (۲۸) خو عیسی هغوی ته

وويل: «ولې دومره وارخطا يئ؟ ستاسو په زړونو کې ولې داسې شكونه پيدا كېږي؟» (٣٩) زما لاسونو او پښو ته وگورئ او وگورئ چې دا زه خپله يم. په ما لاس كېږدئ نو بيا به پوه شئ، ځكه چې ارواح غوښه او هډوكي نه لري او لكه څنگه چې تاسو يې ويني، زه يې لرم.» (٤٠) كله چې هغه دا وويل نو خپل لاسونه او پښې يې هغوی ته وښودل. (٤١) هغوی د ډېرې خوشحالي او حيرانتيا له امله نه شو كولاى چې بياهم په دې باور وکړي، نو عيسى د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ايا ستاسو سره دلته د خوړلو دپاره څه شته؟» (٤٢) هغوی ورته يوه ټوټه كباب شوی ماهي وركړ، (٤٣) نو هغه يې واخيست او د هغوی په مخکې يې وخوړ.

(٤٤) بيا عيسى هغوی ته وويل: «دا زما هغه خبرې دي چې كله زه ستاسو سره وم او تاسو ته به مې ويل چې هغه څه چې د موسى په تورات، د پيغمبرانو په ليكنو او د زبور په كتاب كې زما په هكله ليكل شوي دي، بايد رښتيا شي.» (٤٥) بيا يې د هغوی ذهنونه روښانه كړل، ترڅو د خدای په كلام پوه شي (٤٦) او هغوی ته يې وويل: «همدارنگه ليكل شوي دي چې مسيح بايد كړاوونه وويني او مړ شي او په درېمه ورځ به بيا راژوندی شي، (٤٧) او د هغه په نوم به ټولو قومونو ته دا پيغام ورسول شي چې توبه وباسي او خدای به يې گناهونه وبخښي او پيل به يې له اورشليم څخه وي. (٤٨) تاسو د دې ټولو شيانو شاهدان يئ.» (٤٩) او گورئ، هغه څه چې زما پلار يې وعده كړې ده، دلېږم. خو بايد تر هغې پورې په دې ښار كې پاتې شئ، ترڅو په تاسو باندې اسماني قوت نازل شي.»

اسمان ته د عیسی ختل

(مرقوس ۱۶: ۱۹ - ۲۰ او د رسولانو عملونه ۱: ۹ - ۱۱)

٥٠ بیا عیسی هغوی د ښار څخه دباندي تر بیت عنیا پورې بوتلل،
خپل لاسونه یې پورته کړل او هغوی ته یې برکت ورکړ ٥١ او په
داسې حال کې چې هغوی ته یې برکت ورکاوه د هغوی څخه جدا
شو او اسمان ته پورته یووړل شو. ٥٢ هغوی ورته سجده وکړه او
په ډېرې خوشحالی سره بېرته اورشلیم ته راستانه شول. ٥٣ هغوی
خپل ټول وخت د خدای په کور کې خدای ته په ثنا ویلو تېر کړ.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699

afghanbibles.org © د ختیځ افغانستان ۲۰۲۱

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.